

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Obljuba dela dolg in NADI KNEZ iz Laškega, kot smo bili zadnjič dogovorjeni, ga pričenjamo odplačevati: tokrat sta zoprna zadnja strana spreminja vsebino. Ne še povsem, za začetek pa pol koraka že bo.

JURE KRASOVEC (tudi iz Laškega), ki ureja to stran, že stika za zanimivostmi, tudi malho smo mu že kupili. Držimo pesti, da bo venomer polna.

Se eno obveznost smo prevzeli pretekli teden in veste kje — v Piranu! Upnica pa je spet Laščanka: za RAZBORSEK TEREZIJO gre, ki trenutno leži na devetem križu v celjski bolnišnici. Tudi ta dolg bomo izravnali v prihodnji številki, kot smo domenjeni.

Potem pa naj kdo reče, da se ne obnašamo stabilizacijsko. Prevzamemo pač tolikšna bremena, ki jih zmoremo — ko pa jih prevzamemo jih tudi poravnamo.

Pa delajo vsi tako? Bomo videli po prvem aprilu. Ne za šalo — zares!

VAS UREDNIK

Skupinski posnetek kmečkih žena z ozadjem starega Rovinja je postal že tradicionalen. Kot šopek pomladnih vijolic, poln dobre volje in prešernosti. Upajmo, da bo naslednje leto prav tako. Zakaj — preberite uvodnik, ki govori o tem, da je to srečanje s kmečkimi ženami nekaj več kot zgolj izlet na morje.

Foto: D. MEDVED

IZLET, KI JE VEČ KOT TO!

Kakor hitro ste prebrali naslov, ste uganili, da pišem o izletu 100 kmečkih žensk na morje. Ne sicer o doživetju med vožnjo in na morju, o tem poročamo na drugem mestu, moje razmišljanje se tke v mrežo, v čem je lahko smisel izleta, ki ga četrtič organiziramo ob dnevu žensk za izključno kmečke ženske.

Presojajo o tem, drage bralke in bralci, bom prepustil vam, zato pa vam bom nanaizal nekaj morda suhoparnih podatkov in dejstev. V izletniški karavani vsaka udeleženka v povprečju nosi pol šestega križa, mnoge med njimi so prvič videle morje in se prepričale, da je res slano. Za prenekatero je to bilo pravo doživetje. Že to je nekaj, zlasti, če je sicer malo verjetno, da bi vsaka videla morje. Saj veste, kako

je na kmetih. Nikdar za sebe ženske ne najdejo časa. Včasih tudi mislijo, ker podpirajo tri stebre, da bi se medtem doma vse porušilo. Pa se ni. Porušilo pa se je nekaj, kar je dobro, da se je. Življenje je mozaik, sestavljen iz dela v hiši, v staji, na polju pa tudi okoli nas, iz dela rok drugih, življenje se odvija tudi tu. Nekatere lanske letne udeleženke izleta so to kolektivnost duha, skovano tovarištvo tako močno dojele, da so letos za vsako ceno žele z nami. Ena med njimi, na primer, je trikrat prišla v uredništvo, če bi izjemoma lahko potovala z nami. Pripravljena je bila plačati zase in še za dve polno ceno izleta. Žal, naše načelo je, najprej tiste, ki gredo prvič z nami. In kaj je to, kar jo tako vleče z nami? »Saj si lahko privoščim,

da grem na morje, toda čar je ravno v tej veliki družini, to je treba doživeti!« (In veste, kaj smo ugotovili v Postojni: da potuje z nami!)

Vendar ne gre le za eno ali dvodnevni izlet. Gre za mnogo več. Ženske so nam pravile, kako se zdaj tiste, ki so že bile na izletu, med seboj obiskujejo pa tudi kako pismo poštar med letom prinese v hišo. In to je, pravijo, kot družinski praznik.

Vidite, to je tisto, kar je vredno. Ta povezanost ljudi, kmečkih žensk še posebej. Videti, kako živijo drugi, spoznavati njihove izkušnje in jih pri sebi s pridom uvajati, spoznavati zakone življenja in biti nanje pripravljen, izkazati v življenju še večje duhovno bogastvo. V tem smo spoznali smisel našega izleta

ta 100 žensk na morje. Lahko bi šli tudi kam drugam. No, naš namen je prilagojen potrebam, specifičnostim. Zakaj ne tja, kjer nekatere še niso bile!

Prav ta vsebina, poslanstvo bi rekli, je tista, ki nam ne dovoljuje, da izlet spremenimo v komercialno zadevo. Pa tudi treba ni, saj imamo odprta vrata povsod kamor pridemo, bodisi ko gre pri IZLETNIKU za prevoz, za finančno podporo pri kmetijskih delovnih organizacijah in zadrugah, pri gostincih za kačjo slino, pri trgovcih za popotnico ali pri AERO za osvežilne robčke. Z njihovim sodelovanjem nam ni težko organizirati takega izleta. In tudi ne takrat, ko je prav v tem času bolezni močno načela naše vrste (tretjina kolektiva je bila vržena iz

vrste). Z dobro voljo se da vse narediti, tudi navidez nemogoče.

In ko človek takole razmišlja, se mu zastavi vprašanje, kako obogatiti praznovanje 8. marca — dneva žensk. V letošnjem letu so družbenopolitične organizacije na širšem celjskem območju pričele te akcije. Shodila je, čeprav še ne koraka. Pa bo, zanesljivo bo. Predvsem zato, ker so ženske vzele stvari v svoje roke. Za primer naj navedem le dva kolektiva: ZLATARNO in TOPER. Prvi se je letos odločil običajna sredstva za proslavo 8. marca nameniti potrebni opremlitvi zdravstvene službe za specifične ženske bolezni, drugi pa je priredil zanimivo kulturno prireditev. Mi smo priredili srečanje kmečkih žensk. Četrti bodo morda gostovali s kakšno igrico med

našimi ljudmi onkraj meje, ali pa jim zapeli slovenske narodne pesmi. Peti bodo prevzeli skrb za ostrele ženske. In tako naprej, in tako naprej. Tako bomo praznovanje 8. marca premaknili na praznovanje v vsem letu. Naš odnos do družbe, do žensk se bo spremenil in dobro je, da v tem prednjačijo prav ženske. Nič ne da, če se tu pa tam katera še zavzema za individualno obdaritev. Najbrž v številni družini tudi taka oblika ni odveč, tudi te ne velja zanemariti.

Toda to, kar zdajšnjemu gibanju za novo vsebino praznovanja dneva žensk daje pravo vrednost, so naložbe v medljudske odnose, ki jih ni mogoče izmeriti z obrestno mero, zadovoljstvo pa odseva v očeh.

B. V.

POLITIČNA ŠOLA NA DOBRNI

OD TEORIJE K PRAKSI

Začelo se je pravzaprav tistega dne, ko je sekretarka osnovne organizacije ZK na politični šoli v Dobrni Lea Hribernik nekje na cesti ustavila Jožeta Brečka in ga prosila za kratek razgovor. Jože Brečko je namreč sekretar osnovne organizacije ZK v krajevni skupnosti Dobrna in zato je Lea želela govoriti prav z njim. Nemalo je bil presenečen, ko mu je Lea povedala, da želijo vsi slušatelji politične šole sodelovati s krajevno skupnostjo in da so se pogovarjali tudi že o konkretnih akcijah, ki bi jih opravili v kraju. Že drugi dan po razgovoru obeh sekretarjev so se v razredu politične šole zbrali vsi slušatelji in predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter krajevne skupnosti Dobrna ter se domenili o skupnem sodelovanju. Obveznosti, ki so jih sprejeli slušatelji na tem sestanku, so uresničili že v prihodnjih tednih.

Lea Hribernik

jevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij ter se dogovorili za konkretno delo. Takoj smo bili pripravljeni sodelovati tudi v kakšni delovni akciji in ker smo se o njej že na sestanku domenili, smo jo uresničili kar kmalu potem.

Kakšni pa so vaši načrti povezovanja s krajevno skupnostjo še v teh zadnjih mesecih šolskega leta?

Lea Hribernik: »Če bo krajevna skupnost organizirala kako akcijo, bomo v njej prav gotovo sodelovali. Sicer pa bo v teh mesecih naše sodelovanje prav gotovo malce popustilo, saj nas čaka zelo veliko učenja.«

VEZI SO TRDNE

Kako vi slušatelji ocenjujete sodelovanje s krajevno skupnostjo?

Jože Brečko

Jože Jeseničnik: »Lahko rečem, da smo vsi slušatelji pogrešali tako sodelovanje, saj tako res neposredno povežemo teorijo s prakso. In to je za nas še kako pomembno.«

Ste zadovoljni z rezultati povezovanja?

Jože Jeseničnik: »Menim, da so rezultati našega povezovanja zelo dobri. Pa ne

Jože Jeseničnik

samo zato, ker smo slušatelji sodelovali v delovni akciji, kot primeru konkretnega sodelovanja. Povedati namreč moram, da smo vsi, ki smo v šoli, temeljito seznanjeni tudi s problemi kraja in se po svojih močeh vključujemo tudi v njihovo razreševanje.«

OHRANITI SODELOVANJE

Kako pa ste bili predstavniki družbenopolitičnih organizacij in sploh občani Dobrne pripravljeni sodelovati s slušatelji politične šole?

Jože Brečko: »Moram povedati, da smo bili zelo prijetno presenečeni, ko so slušatelji letošnje, tretje generacije politične šole ponudili svoje sodelovanje, ki smo ga mi seveda z veseljem sprejeli. Pokazali so veliko voljo za delo. Naj takoj povem, da so v delovni akciji uredili skoraj 1500 metrov ceste oziroma levega in desnega roba ceste. Pripravili so tudi zelo lep literarni večer v zdraviliški dvorani, nad katerim so bili obiskovalci zelo navdušeni, sodelovali pa so tudi v organiziranju krajevnega praznika v Dobrni. Upam, da bodo slušatelji tudi v bodoče tesno sodelovali z nami, čeprav vem, da jih čaka sedaj veliko dela v šoli.«

Nedvomno gre slušateljem politične šole na Dobrni veliko priznanje za delo, ki so ga opravili v kraju. Pa ne samo zato. Priznanje jim gre tudi sploh za pobudo o sodelovanju s krajevno skupnostjo, kajti ravno z nje so dokazali svojo politično zrelost in pripravljenost svoje znanje prenesti v prakso, med občane.

DAMJANA STAMEJCIC

GRIPA SE UMIRJA

Izkušnje dosedanjih gripoznih obolenj v celjski regiji dovoljujejo oceno, da niti po številu primerov niti po težavnosti klinične slike letošnja epidemija gripe na srečo ne spada med najhujše.

Sicer se je povečalo število bolnikov v ambulantah in na domu. Najmočnejše je v Celju, to pa zato, ker je tu koncentrirano veliko število prebivalstva. Vendar se bolniki ne oglašajo samo zaradi gripe, temveč tudi za druga različna prehladna obolenja, ki so za ta čas vedno značilna.

V Celju podrobna klinična slika nastale gripozne epidemije v podrobnosti ni narejena, gre pa vsekakor za obolenost, ki jo povzroča virus A.

V celjski regiji je poleg Celja, največ ljudi zbolelo v Rogaški Slatini, Storah in Sevnici. V Laškem obolenost za gripo ni velika, podobno stanje pa je tudi v Savinjski dolini.

Z. S.

SREČANJE

Teško se je ločila od svoje kuhinje, svojega sveta, ki mu je posvetila poklic. Teško pa najbrž ne samo zaradi majčkene treme, marveč tudi zavoljo tega, ker je imela v peči kekse. Kaj bi bilo, če bi se malo preveč obarvali?

Sicer pa, mojstra sodiš po delu. In bržčas bi o tem mojstru sladkarij nikoli ne pisali ali pa kdaj pozneje, če bi nekdo ne opozoril, da je slaščičarna Turista v Mozirju znana tudi po odličnih kremovkah.

Pa jih poskusimo! Ni kaj reči oziroma veliko. Odlične so. In če vas bo pot zapeljala v središče Gornje Savinjske doline, potem tudi na obisk domače slaščičarne Turista. Stara stavba. Na zunaj

JLA

NOVI OBČANI

V navadi je že, da vsako leto vsaj dvakrat pozdravimo na posebej slovesen način nove, mlade občane Celja. Gre za mlade fante iz skoraj vseh krajev Jugoslavije, ki prihajajo tudi v naše mesto služiti redni vojaški rok. Po mesecu bivanja med nami dajo svečano zaobljubo, kjer se izrečejo za to, da bodo povsod branili našo domovino in zanjo — če bo treba — dali tudi svoja življenja.

Zadnja svečana zaobljuba mladih fantov, zdaj vojakov, je bila v vojašnici Slavka Slandra v Celju, prisotni pa so bili tudi sovrstniki iz vojašnice »Jožeta Meniha — Rajka«. Vojakom je zaželel dobrodošlico v našem mestu komandant celjske garnizije Milan Aksentijević, ki je istočasno tudi spregovoril o pomenu naše vojske, njeni težavni in hrabri poti do osvoboditve, da imamo danes tisto, kar drugače ne bi imeli in o sedanjih vlogi ter vključevanju v našo sredino. Zlasti v zadnjih letih je sodelovanje med pripadniki JLA in civilnimi občani v našem mestu postalo izredno pristno, saj navsezadnje smo vsi eno. Dosegli smo tisto stopnjo, ko ni polaganje svečane zaobljube edini faktor sodelovanja, ampak smo to razširili na vse leto.

V vojašnici »Slavka Slandra« sta nove »začasne občane« Celja pozdravila tudi Ivan Andrijaš, namestnik sekretarja Občinske konference ZKS Celje ter predsednik Občinske konference ZSMS Celje Franci Pucar. Slovesnost so obogatili tudi predstavniki mladih iz celjskih šol, izmed katerih se bodo mnogi tudi v naslednjih letih odločili za vojaški poklic.

tv

DIJAKI O SAMOUPRAVLJANJU

Občinska konferenca SZDL Celje je organizirala posvet za dijake srednjih šol, ki so najuspešnejši pri predmetu samoupravljanje in temelji marksizma. Za te dijake je SZDL že lani v jeseni organizirala dva enodnevna seminarja, katerih se je udeležilo 120 mladink in mladincev. Poslušali so predavanja o SZDL, novem ustavnem položaju krajevnih skupnosti in vlogi mladinske organizacije.

Na posvetu pred dnevi pa so se pogovorili in pregledali rezultate njihovega 6-mesečnega dela na šoli, dela v ZSMS, o aktivnosti v SZDL in krajevni samoupravi.

Dijaki srednjih šol so se angažirali pri ustanavljanju mladinskih organizacij v tistih KS, kjer mladina doslej ni bila organizirana. S svojo aktivnostjo pa se je del dijakov vključil tudi v delo SZDL in krajevne skupnosti.

Pravtako so poudarili, da mora občinska konferenca ZSMS omogočiti večjemu številu srednješolcev udeležbo v delovnih brigadah, več propagande za delovne akcije in da se v Celju organizirajo lokalne delovne akcije.

Med dijaki je bila izvedena tudi krajša anketa, na osnovi katere se ugotavlja, da se je v tem obdobju vključilo v delo ZSMS 56 % dijakov, v delo SZDL 24 %, dijaško skupnost 16 %, ostali pa v delo KS, specializiranih organizacij in društev.

VIKI KRAJNO

ŠTEFKA VENEK

nič posebnega. Kvečjemu narobe. Znotraj pa cukrček. Skoraj v pravem pomenu besede. Saj gre za slaščičarno, za izdelke, ki so tako ali drugače vezani na sladkor. Svojo pozornost pa si zasluži tudi ureditev lokala samega. Lepo okolje. In v njem tudi odlični izdelki.

Tu jih veči del pripravljajo, mese in peče slaščičarka Štefka Venek. Mlada je. Ima komaj dvajset let. In tri leta je od tedaj, ko je zapustila celjsko gostinsko šolo in nje no kuharsko smer.

»Delo v kuhinji me je veselilo. Zato sem se odločila za ta poklic. Ni mi žal.«

»Ste domačinka?«
»Pravzaprav ne. Na delo se vsak drugi dan vozim iz Rečice.«

»In kaj najrajši pripravljate?«
»Teško bi se odločila, kaj je tisto. Vseh slaščic se lotevam z enako pozornostjo, ljubeznijo...«

»Ljudje pravijo, da pripravljate okusne kremne rezine. O tem sem se sam prepiral.«
»Če ljudje pravijo tako in če ste to ugotovili sami, potem bo najbrž držalo. Sicer pa... teh tudi največ prodamo. Ob nedeljah tudi po 300 kosov in več,« je bolj sramežljivo odgovorila Štefka.

M. BOZIC

TKS CELJE

ZA AKCIJO

Vsi vemo, da smo v tem času tudi na področju telesne kulture v takšni fazi, kjer si prizadevamo, da bi vse stvari uredili tako, da bi bil zagotovljen čimboljše nadaljnji razvoj te pomembne panoge za naše občane. Telesna kultura je v zadnjem času začela v čudne vode in zato so tudi tu bili potrebni premiki, ki že rojevajo prve rezultate, seveda v smeri na boljše.

To usmeritev je potrdila tudi zadnja skupščina Telesno kulturne skupnosti Celje, kjer so najprej pregledali realizacijo dela v lanskem letu, nato spregovorili o delu v letošnjem letu in seveda pri tem dali največji poudarek prioriteten listi posameznih športnih panog. Vsi vemo in se tega globoko zavedamo, da ob sedanjih situaciji ne moremo razvijati deset ali petnajst posameznih športnih panog, ker enostavno za to ni potrebnih pogojev, ampak da se je treba odločiti za prioriteten list, ki naj bi zadovoljila vsem. Izhajati je treba (in se izhaja) iz množičnosti, kajti telesno kulturo je treba ponuditi vsem. Iz te baze pa naj raste kvaliteta, ki pa se zoper ne sme razširiti na »stov« vej, kajti če bi do tega prišlo, ne bi dosegli osnovnega učinka za katerega se zavzemamo.

Ob tem se pojavljajo tudi določene težave, ki so pravzaprav prisotne pri vseh začetnih in novonastajajočih akcijah. Seveda zaradi teh težav ne smemo postati nestrpni in nervozni, ampak moramo strpno reševati vse, da bomo čez določen čas dosegli tisto, kar smo si zadali. Jasno je, da tudi ob tem sistemu ni vsak zadovoljen, vendar žal, trenutno ne gre

drugače. Končati je treba s stihijo in zagotoviti dvojce: — vse pogoje za množičnost in

— vse pogoje za kvaliteto, torej tisto kvaliteto, ki smo si jo zaenkrat v republiki, državi in občinah izbrali. Verjetno bo v naslednjih letih prišlo do kakšnih sprememb, to pa tako zahteva čas. Zaenkrat moramo ostati pri tem, kar trenutno želimo doseči. Tako so v prvi prioriteti atletika in košarka, v drugi pod »a« smučanje (skoči in alpsko smučanje — republiški program) ter pod »b« rokomet, nogomet in hokej na ledu. V tretji prioriteti naj bi bili predvsem tisti športi, ki razvijajo individualne sposobnosti, pogoje ne s kasnejšimi uspehi.

Ta delitev je pri marsikomu naletela na odpor in za držanost, vendar treba je odpreti oči in pristati na realnih tleh. Prizadevanja so velika in vsa vodijo v isto smer (vsaj naj bi): doseči čimboljše stanje na področju telesne kulture s posebnimi povdarki tudi kasneje na kvaliteto.

Res je, da se ob tem posamezne občine ubadajo s posebnimi problemi, vendar jih bodo lahko z dobro voljo in lastno pripravljenostjo odpravili. Smo sredi razvijanja pomembne akcije, kjer ne smemo odnehati, biti malodušni ali nestrpni, temveč samo pogumni z željo, da uspemo. Če bomo takšni (in še enotni) se nam ni treba bati za končni uspeh. To je pa tudi cilj novih teženj na področju telesne kulture. Celjani so zastavili korak, za katerega upamo, da se bo v dobro vseh nas raztegnil do mej množičnosti in tudi kvalitete.

ZK ŠMARJE

KOLIKO SMO NAREDILI

Šmarski komunisti pripravljajo za prihodnji mesec problemsko konferenco — o lastnem delovanju, o uspehih in neuspehih. Darko BIZJAK, sekretar občinske konference ZK: »Obravnavali bomo delovanje osnovnih organizacij in komunistov v času po obeh kongresih. Zato smo zbrali podatke iz vseh organizacij o njihovem delu, problemih in aktivnosti posameznikov. Menim, da nam bo analiza dala dober realno stanje naše aktivnosti.«

Cepprav analiza še ni dokončana, pa v Šmarju do kakšne ugodne ocenjujejo aktivnost tako večine osnovnih organizacij kot komunistov posameznikov. Tako ugotavljajo, da je bila pretežna večina osnovnih organizacij aktivna, nekaj pa je še vedno takšnih, ki ne izpolnjujejo programa dela in s tem svoje vloge. Med temi so predvsem terenske osnovne organizacije, čeprav ni pravilo, da bi bile terenske slabše od tistih v delovnih organizacijah.

»Na konferenci bomo podali tudi oceno volilnih konferenc, kar smo že obravnavali na seji članov komiteja. Hkrati pa bo konferenca v dobri meri namenjena organizaciji rasti naše organizacije in nekaterim notranjim problemom.«

Pred konferenco velja zapisati tudi besedo o pomembnih prizadevanjih šmarskih komunistov za kadrovske krepitve lastnih vrst, saj so v zadnjih treh letih povečali število članov na nekaj manj kot polovico. V treh letih so sprejeli v ZK kar tristo novih članov, in to predvsem mladih ljudi.

M. S.

VLAK BRATSTVA IN ENOTNOSTI

POGLABLJA VEZI

V večini slovenskih občin, bo okrog 220 z vlakomjo zgoj na stike preko raznih kulturnih skupin. Manifestacija vlaka bratstva in enotnosti pa je gotovo priložnost, da se občine temeljiteje pogovorijo o poglobljenem sodelovanju na vseh gospodarskih in družbenih področjih.

Član koordinacijskega odbora za pripravo vlaka bratstva in enotnosti so na seji ocenili tudi sodelovanje slovenskih občin s pobratenimi občinami v Srbiji. Le-to je v posameznih občinah dokaj različno. Ponokod so občine sprejele samo listine o pobratenju, globljih stikov pa doslej še niso navezale. Redke so občine, ki s pobratenimi občinami v Srbiji sodelujejo tudi na gospodarskem področju, večina je namreč takih, ki se omejuje-

na stike preko raznih kulturnih skupin. Manifestacija vlaka bratstva in enotnosti pa je gotovo priložnost, da se občine temeljiteje pogovorijo o poglobljenem sodelovanju na vseh gospodarskih in družbenih področjih.

Član koordinacijskega odbora so se na petkovi seji pogovarjali tudi o tem, da bi se bilo potrebno opredeliti tudi do pobud o morebitni razširitvi manifestacije vlaka bratstva in enotnosti tudi na občine v Hrvaški in severni Bosni. V teh občinah so namreč domačini med narodnoosvobodilno vojno, podobno kot v Srbiji, nudili gostoljubje številnim slovenskim izseljencem.

D. S.

Pred petnajstimi leti je dal pobudo mariborski »Večera«, da bi se po petnajstih letih vrnil v domovino slovenski izseljenec organizirano srečali s svojimi nekdanjimi gostitelji. Pobuda je imela odmev po vsej Štajerski in maja je odšla v nekatera srbska mesta delegacija na pogovore o organizaciji prvega vlaka »bratstva in enotnosti«.

Na tej, petnajst let stari sliki vidimo »časnikarski pogovor« v Svetozarevu. Od leve proti desni: Urednik svetozarevskega časnika »Novi put«, novinar-urednik »Večera« Branko Senica, šef železniške postaje Maribor pokojni Stanko Čretnik in predstavnik Celjskega območja pisatelj Franjo Roš.

OBMOČJE

ZAKAJ TAKO

Svet občin celjskega območja, ki je imel svojo redno sejo v torek, 23. t. m. na Dobrni, se je natanko po enem letu znova srečal z nekaterimi vprašanji prostorskega plana Slovenije in v tej zvezi regije. Ugotovitev, da sestavljali slovenskega prostorskega plana oziroma njegovega osnutka niso upoštevali regijskih pripomb in nadalje, da se tudi v osnutku družbenega dogovora o temeljih za politiko prostorskega plana Slovenije kažejo bistveni razkoraki med enimi in drugimi predvidevanji, republiški in regijski namreč, so spodbudili pripombe in stališča ki jih bo svet ponovno posredoval naprej.

Gre namreč za bistveno drugačno vrednotenje nekaterih pomembnih razvojnih kazalcev kot so rast prebivalstva, obseg družbenega proizvoda na prebivalca, struktura zaposlovanja ljudi pa tudi položaj večjih krajev oziroma središč v regiji. In ker gre za dokument ki bo osnova vsem prizadevanjem nadaljnjega razvoja, regijskim organom ne more biti in ni vseeno kako je to območje zastopano v slovenskem prostoru, ali bo zadr-

žalo med štirinajstimi regijami vsaj dosedanje sedmo mesto ali bo po zaslugi drugačnega obravnavanja padlo celo navzdol. Sicer pa bo življenje tako pokazalo sveje.

Beseda je tekla o nekaterih sanacijskih in razvojnih problemih turizma v regiji. Čeprav je razprava o tem sprožila finančno negativni položaj Golt, je šlo za dosti več kot za rekreacijski center pod Medvedjakom. Zato ni naključje, če je tudi ta razprava terjala osvojitve regionalnega načrta razvoja turizma, zlasti pa enotnejših pristopov k reševanju teh vprašanj. Tudi na tem področju razdrobljenost ni sprejemljiva. In zato bo o teh in drugih vprašanjih tekla nadaljnja razprava na sejah občinskih izvršnih svetov pa tudi pri celjski turistični zvezi in območni gospodarski zbornici.

Svet občin celjskega območja je v nadaljevanju sprejel poročilo o delu združene dela in družbenega pravnobralnica samoupravljanja, podpri pa je tudi pobudo o začetku javne razprave o osnutku samoupravnega sporazuma o razvoju PTT dejavnosti v regiji.

MB

VPRAŠANJE

JAVNEMU DELAVCU

GLAVNEMU DIREKTORJU

MERX CELJE

Vitanje, lepa vas v kotlini pod Pohorjem, ima skupaj z okolico (krajevna skupnost) okoli 1.600 volivcev. Okrog 510 ljudi je zaposlenih, od tega 380 doma, približno 130 pa se jih vsak dan vozi na delo v Velenje in Celje.

Ze primerjava med številom volivcev in zaposlenimi pove, da ima ta krajevna skupnost nizko zaposlenost in zato večjo nerazvitost. Zaradi slabe razvitosti industrije se večajo tudi drugi problemi. Prav tako se slabša terciarna dejavnost, kot sta trgovina in gostinstvo.

Sicer pa ima trgovina že kar svojo zgodovino. Do 1970. leta je bilo v Vitanju trgovsko podjetje »Fužinar« s štirimi poslovalnicami, ki so prodajale vse od prehrabenege do tehničnega in industrijskega blaga. Glede na ustvarjeni dohodek podjetje ni moglo misliti na gradnjo lastnih prostorov, kajti vse poslovalnice so bile v najetih družbenih ali privatnih prostorih. Tako je prišlo do integracije z Merxom v Celju. Ob združitvi so v pogodbi napisali, da mora Merx najpozneje v poldrugem letu zgraditi in usposobiti za obratovanje lokal, ki bo nadomestil vse obstoječe prostore, ki so se danes razmeščeni v kar šestih stavbah. Rok za zgraditev lokala je potekel 30. junija 1971. leta. Stanje pa se ni premaknilo ni-

kamor oziroma vsaj ne do tiste tičke, da bi lahko videli začetek del in otvoritev novih prostorov.

Izgovorov za to je bilo več, od denarja do pomanjkanja lokacij itd. Zdaj je zadeva tako daleč, da je preskrbljena lokacija, Merx pa je odkupil tudi prostor. Vendar občani Vitanja s tem niso zadovoljni. Stanje, kakršno je, je stalni predmet razprav na zborih občanov in konferencah družbenopolitičnih organizacij. Zato zastavlja krajevna skupnost Vitanje na podlagi sklepa svojega sveta z dne 24. februarja letos in sklepa konference SZDL in vseh ostalih družbenopolitičnih organizacij in konferenc delegacij zborov občinske skupščine trgovskemu podjetju Merx oziroma njegovemu glavnemu direktorju naslednje javno vprašanje:

— Kdaj bo rešeno kritično stanje trgovskega lokala v Vitanju in ali so pogodbe med delovnimi organizacijami samo kosček nepomembnega papirja, ki na koncu koncept prizadeva najmanj 2600 ljudi potrošnikov?

Tolažljivi odgovori, kakršni so nam bili posredovani doslej, nam niso potrebni, ker se z njimi ne moremo preživljati.

Predsednik sveta
KS Vitanje
EDI FIJAVZ

ODGOVOR

JAVNEGA DELAVCA

POJASNILO

V številki 11 našega časopisa smo objavili vprašanje javnemu delavcu, namenjeno dr. Srečku SAVERNIKU. Poslal nam je naslednje pojasnilo:

»Iz vašega vprašanja v imenu staršev je razvidno, da se nanaša na ortodontsko obravnavo šolarke v zvezi s čakalno dobo.

Dovolite mi kratko pojasnilo:

Sem upravnik TOZD — Splošna zobozdravstvena služba Celje, ki ji je naloženo: zobozdravstveno varstvo občanov starosti nad 18 let (neobvezna oblika zobozdravstvenega varstva).

Zobozdravstveni delavci, ki delajo v dejavnosti »Otroško in preventivno« zobozdravstvo, so se v le-

tu 1974 priključili v TOZD »DISPANZERSKE SLUŽBE«. V okviru te temeljne organizacije deluje tudi enota za ortodontsko obravnavo otrok, na katero se nanaša vaše vprašanje.

Iz povedanega sledi, da nisem pristojen odgovoriti na vaše vprašanje. Z namenom, da javnost dobi v kratkem pravi odgovor, sem ga posredoval upravniku TOZD »DISPANZERSKE SLUŽBE« tov. Veber dr. Marjanu.

Dr. Saverniku hvala za liter odgovor in tudi za to, ker je posredoval vprašanje naprej. Upamo, da bomo kmalu dobili odgovor dr. Vebra.

UREDNIŠTVO

ŠENTJUR: KORISTEN SEMINAR

V sredini tega meseca je bil v Portorožu seminar za mentorje marksističnih krožkov, ki ga je organiziral republiški center za marksistične krožke. Tu so bili predvsem izkušeni pedagogi pa tudi mladi funkcionarji iz osnovnih mladinskih organizacij. Med udeleženci sta bila tudi dva mladina iz šentjurske občine, ki se zavzemata, da se tudi v tej občini razvije tako izobraževanje mladine kot so marksistični krožki.

Seminar je uspel, sicer pa tudi pokazal, da bi moralo biti takšno delo večkrat pripravljeno, vendar ne samo na republiški ravni, ampak tudi v posameznih občinah.

ZVONE PREČKO

OBNOVA ČLANSTVA ZK

STALNA NALOGA

V zadnjih treh letih so v občinski organizaciji ZKS v Celju vidni kvalitetni premiki pri obnovi njenega članstva. Tako se je število članov povečalo v zadnjih letih od 3000 na skoraj 4000, izboljšala se je tudi struktura članstva, saj je v vrste komunistov stopalo vedno več neposrednih proizvajalcev, mladine in žena. Precejšnje število novosprejetih v organizacijo ZK pa je gotovo posledica sistematičnega dela v osnovnih organizacijah, ki so obnovo članstva postavile v svoje programe kot eno stalnih nalog.

Ko so na ponedeljkovi seji člani komiteja občinske konference ZKS v Celju obravnavali gibanje članstva v organizaciji Zveze komunistov pa so menili, da dobri rezultati, ki so zabeleženi v občini, niso odraz prizadevanj vseh osnovnih organizacij. Tako je v občini kar deset osnovnih organizacij, ki v obdobju treh let niso sprejele v vrste komunistov niti enega novega člana. Ob tem pa je najbolj zaskrbljujoče dejstvo, da je med temi tudi veliko osnovnih organizacij prosvetnih delavcev in celo eno podjetje. Takoj ob teh organizacijah pa je potrebno obravnavati tudi tiste, ki še zdaleč ne uresničujejo sprejete naloge, da mora biti v vsaki temeljni organizaciji, v vsaki delovni sredini od vseh zaposlenih vsaj 10 odst. komunistov. Tako dosega največje organizacije združenega dela v celjski občini komaj pet, šest ali sedem odstotno število članov Zveze komunistov v primerjavi s številom zaposlenih. To velja tako za Aero, Cinkarno, Emu, Ingrad in druge organizacije, ki bodo morale do 20. aprila izdelati podrobne programe obnove članstva v svojih vrstah. Poleg tega pa je bil sklep komiteja tudi ta, da morajo o obnovi članstva razpravljati v najkrajšem času vse osnovne organizacije v celjski občini in ob tem tudi pregledati rezultate, ki so jih na tem področju dosegle.

D. S.

ŠENTJUR IN POTRES

SE SO POSLEDICE

Tudi letos poudarek na skupni akciji posameznih dejavnikov — Nerešenih še 625 objektov

Ceprav je preteklo že drugo koledarsko leto, kar je občine Šentjur, Šmarje in Slov. Konjice prizadel potres, sivi še niso urejene, saj so bile posledice sunkov takšne, da bi jih bilo nemogoče odpraviti v kratkem času. V šentjurski občini so zopet pripravili program sanacije škode po potresu v tem letu in pri

tem ugotavljali, da je bila l. 74 glavna skrb namenjena izgradnji šol ter stanovanjskim objektom III. potresne kategorije, podpiranju ter gradnji nekaterih objektov iz četrte kategorije. Lani je imela prednost sanacija III. kategorije, v četrti pa je bila zlasti stimulirana lastna iniciativa prizadetih. Pregled

opravljenih del kaže, da je bilo delo lani uspešnejše kot l. 1974. Uspešnost so omogočile izkušnje iz l. 74 in boljše organiziranost v krajevnih skupnostih, ki jo znova poudarjajo v letošnjem programu sanacije.

Številko o zbranih in porabljenih sredstvih, podeljevanju pomoči in vsega drugega je prava grmada. Zato naj zapišemo predvsem to, da ostane v šentjurski občini za to leto nerešenih še 398 objektov v III. kategoriji in 227 v četrti. Samo za stanovanjsko izgradnjo v zasebnem sektorju bi potrebovali še 93,16 milijona dinarjev, pri čemer ostajajo še odprta vprašanja drugih objektov, v skupni oceni 130 milijonov dinarjev. Tako bi skupaj potrebovali vsaj 223 milijonov, pri čemer pa niso upoštevane podražitve.

V Šentjurju ocenjujejo, da je gradbena operativna dobro opravila delo. Pri podelitvi priznanja je operativna izrazila pripravljenost, da sodeluje pri odpravi posledic potresa tudi letos, kar so šentjurčani z veseljem sprejeli.

Ob nalogah sanacije za to leto pa so v Šentjurju poudarili predvsem naloge posameznih dejavnikov.

Osnovna naloga prizadetih občanov je vsekakor samopomoč, kar pomeni njihovo vključevanje v sanacijo svojih stavb s sredstvi in delom. Tu sta še sodelovanje v gradbeno operativno in sosedstva pomoč. Prednostni red sanacij je naloga krajevnih skupnosti, poleg tega pa sodelovanje pri sklepanju pogodb med operativno in graditelji ter dogovorjena pomoč občanom pri zagotovitvi dokumentacije. Poleg skrbi za zasebnike pa bodo morale krajevske skupnosti skrbeti tudi za družbeno gradnjo na svojem območju.

Rdeči križ bo skrbel predvsem za socialno ogrožene, ki so bili prizadeti v potresu. Osnovna naloga samoupravne stanovanjske skupnosti bo dokončna izdelava predloga pogojev za najemanje kreditov za leto 1975 in gospodarjenje z zbranimi finančnimi sredstvi. Organizacija Zveze borcev bo skrbela za sanacijo po potresu pri svojih članih. Ob vseh teh pa je potrebno še poudariti vsklajevalno vlogo koordinacijskega občinskega odbora, biroja, civilne zaštite ter družbeno političnih organizacij. Slednje bodo delovale znotraj občine pri kar najširšem vključevanju delovnih ljudi pri odpravi posledic, hkrati pa si bodo v okviru regijskih in republiških organov prizadevale za vključevanje širše skupnosti.

M. SENIČAR

LETOŠNJA NAČRTOVANJA

Na zadnjem občnem zboru celjske turistične zveze so med drugim ocenili tudi letošnja predvidevanja za sezono. Napovedujejo, da bi morali letos doseči vsaj takšen porast števila nočitev kot so predvidevali v srednjeročnem načrtu razvoja turizma na širšem celjskem območju. To pa pomeni, da bi se naj letos število nočitev v primerjavi z lanskim povečalo za okoli sedem odstotkov. Če je bilo lani na celjskem območju 845.900 nočitev, bi jih naj letos zabeležili okoli 905.000. Pravi, da so takšna predvidevanja realna. Sicer pa slonijo na uveljavitvi novega hotela Donat v Rogaški Slatini pa tudi na povečanju nočitvenih zmogljivosti v laskem zdravilišču. Nobenega dvoma ni, da bi nove kapacitete v laskem ne bile skozi vse leto povsem zasedene.

Sicer pa tudi za leto napovedujejo, da bo porast nočitev domačih gostov nekoliko večji kot tujih.

-VRAN

RADIO CELJE

OBISK V STUDIU

Le malokatera seja se v današnjih časih prične točno. Pri radijskih oddajah pa le moramo poznati točnost in kot se je pokazalo, so se pred dnevi tega zavedali tudi naši gostje — vodilni delavci nekaterih TOZD in njihovi sodelavci — ko smo jih povabili v moderniziran studio naše radijske postaje — Radia Celje.

Vabilu so se odzvali Anica BRGLEZ in Peter LESJAK (Zlatarne Celje), Vinko PEČNIK, Zvonko PERLIČ in Albin ZUPANC (Tehnometator), Zvone MIRT in Zdravko BOŽIČNIK (Tkanina), Martin CVETKO (Avtomotor), Edi KOS (Slovenjalec — Dom pohištva), Emil PRAZNIK (Savinjski magazin Zalec) in Jože KUZMA (ITC).

Osnovni namen »obiska v studiju« je bil prikazati potek radijske oddaje z vsemi elementi in poznejši razgovor o nastajanju takšne oddaje, možnosti snemanja in podajanja čimkvalitetnejše informacije občanom. Prepričani smo, da je bil namen ne samo dosežen, temveč presežen, saj so v razgovoru »obi-

skovalci« podali veliko pohval, predlogov pa tudi kritičnih pripomb.

Da »eksperimentalna oddaja« ni bila preveč resna, smo vanjo vpletili vrsto hudomušnih vesti predvsem na račun trgovine, reklamnih sporočil z »vrahlím priokusom dima« in glasbe — od narodne in zabavne do vsemirske. Seveda tudi brez »živga intervjuja« ni šlo, zato sta bila nepričakovano povabljeni pred mikrofonom Vinko Pečnik in Zvone Mirt. Le vskladiti ju je bilo malo težko, saj sta na enaka vprašanja odgovarjala vsak po svojem konceptu — eden šaljivo, drugi pa resno. Po dolgih letih je pred mikrofonom sedel tudi nekdanji znani napovedovalec »zlateglas« Radia Celje Zvonko Perlič. Zanj smo soglasno ugotovili, da bi lahko napovedoval še danes, sam pa je v pogovoru dejal, da je stolec napovedovalca prijetnejši kot marsikateri drugi!

Oddaja ni tekla »v živu«, temveč smo jo delno snemali na magnetofonski trak. Tega pa vsi v studiu niso vedeli in je bilo morda prav zato vse še bolj resnično. Celu

tako resnično, da se je Bine Zupanc umaknil — zaradi možnega intervjuja — v najoddaljenejši kot studia, to pa je pozneje popravil na razgovoru z vrsto predlogov o nadaljnjem delu in sodelovanju.

Ko sta napovedovalca Hilda Kavčič in Miha Macur ob pomoči tehnika Marjana Strnada zaključila polurno oddajo, se je pričel mnogo daljši pogovor obiskovalcev z delavci našega uredništva. Iz tega razgovora smo potegnili vrsto dobrih predlogov, ki jih bomo skušali v oddajah Radia pa tudi na straneh Tednika čimprej uresničiti. Sam razgovor pa nam je dal vzpodbudo, da na pridoben obisk povabimo prihodnjih mesecev še več skupin — skupine so majhne zaradi prostorske utesnitve — iz različnih TOZD celjske regije.

Naša želja pa je tudi, da bi lahko k takšnemu ogledu in razgovoru povabili tudi čimveč občanov — zvestih poslušalcev Radia Celje. V uredništvu menimo, da ni več daleč dan, ko bomo uresničili tudi to. MILAN SENIČAR

JUGOSLOVENSKI AEROTRANSPORT

OD APRILA Z

V REDNEM PROMETU

DVAKRAT TEDENSKO

JUGOSLAVIJA
AMERIKAInformacije: JAT - Poslovalnica,
Ljubljana, Miklošičeva 34

Tel. 314-340, 314-341

ali najbližja potovalna agencija.

ROGAŠKA SLATINA

VELIK IZVOZ

Okoli 60 odstotkov celotne proizvodnje v izvozu. Takšna je lanska bilanca kolektiva steklarne »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini. Prvi meseci letošnjega leta pa kažejo, da bodo v izvozu dosegli še večje, še lepše rezultate.

»Na mnogih zahodnoevropskih tržiščih, zlasti pa v Združenih državah Amerike imamo že kar domovinsko pravico,« je v razgovoru poudaril glavni direktor, dipl. inž. Vojo Djinovski. »Delo, ki smo ga pred mnogimi leti začeli, ni bilo lahko. Uveljaviti smo se morali tako s ceno kot kvaliteto. Danes nas poznajo in cenijo naše izdelke. Sicer pa smo v zadnjih letih naša zunanja tržišča močno razširili. V krog stalnih odjemalcev sta se med drugimi vključila tudi Japonska in Avstralija. Pomemben pa je tudi naš izvoz v Sovjetsko zvezo.«

Navzlic vsemu temu izvozni posli ne cvetejo tako kot bi lahko. Izvozne stimulacije niso spodbudne. Vprašanje je staro nekaj let. In vedno na tapeti pa tudi večne obljube, da bo rešeno. Ne samo za rogaške steklarje. Za vse izvoznike.

Problemi so tudi na domačem trgu. Izdelki iz Rogaške Slatine so še vedno »luksusni« in zato doma občutno dražji. Zaradi prometnega davka. Če bi šlo za unikate, bi bil tak režim razumljiv, drugače pa je za večjo ali manjšo serijsko proizvodnjo.

V zadnjem času se je rogaški kolektiv močno uveljavil na ameriškem tržišču s kozarci za razne pijače (štirje v kompletu), ki jih prodajajo v posebnih škatlah. Na njih niso navedeni samo osnovni podatki proizvajalca. Tu je z velikimi črkami zapisan tudi naš pozdrav, naša zdravica »ŽIVELI«. In potem v angleškem jeziku obrazložitev tega pomena. Zato nič čudnega, če si v Ameriki mnogokje ob nazdravljanju rečejo še »živeli!«

Rogaški steklarji so tudi sredi pomembne investicijske dejavnosti. S čistilnimi napravami bodo zavarovali svoj zdraviliški kraj. V sredini letošnjega leta bodo izročili namenu novo avtomatsko zmesarno. In potem pride na vrsto še dve novi peči in še marsikaj drugega. M. B.

TT PREBOLD
DOBRO
GOSPODARI

Med najpomembnejše samoupravne odločitve delavcev v združenem delu sodi prav gotovo sprejemanje gospodarskih načrtov in zaključnih računov. Tega se dobro zavedajo tudi v tekstilni tovarni Prebold, zato so ob sprejemu zaključnega računa za lansko leto seznanili vse delavce z minulim gospodarjenjem.

Iz zaključnega računa je razvidno, da so dobro gospodarili. Sicer pa podjetje zadnja leta posluje rentabilno in se tako uvršča med tiste organizacije združenega dela, ki nimajo problemov z nelikvidnostjo.

Pravilne programske usmeritve in akcijski programi so faktorji, ki potem po zaslugi vseh drugih okoliščin, tudi človeških, prinašajo dober poslovni rezultat. Na dlani pa je, da bi bil rezultat boljši, če bi uspeli zmanjšati zaloge manjvrednega blaga. Prav tako niso zadovoljni z izvozom, ki bi ga naj dosegli vsaj toliko, da bi si zagotovili pravico do zadostnega uvoza reprodukcijskega materiala. Zato bodo letos več napravili za uveljavitev na tržiščih z željami v razvoju pa tudi drugod.

DARKO NARAGLAV

ŠPORTNE VESTI IZ SAVINJSKE DOLINE

Šolska športna društva v žalski občini so pripravila dve občinski prvenstvi ŠSD. V veleslalomu, ki je bilo v Libojah je nastopilo 252 tekmovalcev. Zmagovalci: cicibani: Jure Kranjc (Zalec); cicibanke: Polona Marovt (Zalec); pionirke: Novenka Oblak (Zalec); pionirji: Uroš Kragl (Zalec); starejše pionirke: Saša Rak (Braslovče); starejši pionirji: Marko Ocvirk (Vransko); mladinke: Tatjana Rojnik (Braslovče); mladinci: Matija Rožič (Braslovče).

Občinsko prvenstvo ŠSD v atletiki pa je bilo v telovadnici OS Sempeter. Nastopilo je 287 učencev in učenek iz osmih popolnih osnovnih šol. Zmagovalci: višina: pionirke: Zolnir (Prebold) 135 cm; višina: pionirji: Križnik (Griže) 155 cm, plezanje po vrvi: pionirke: Marovt (5,0 sek.); plezanje: pionirji: Romih (Polzela) 4,4 sek.; 20 m pionirke: Elemenik (Zalec), Drnovšek (Vransko) obe čas 3,6 sek.; 20 m pionirji: Kobula (Zalec), Rizmal (Prebold) oba čas 3,3 sek.

Mesečnega šahovskega brzoturnirja ŠK Savinjsčan iz Šempetra se je udeležilo 21 šahistov. Zmagal je M. Storman 17,5 točke, sledijo Skok 15,5, Debevc 14,5, J. Storman 14, Peternel 13 točk itd.

T. TAVČAR

INVALIDI TEKMOVALI

V počastitev mednarodnega dneva invalidov je društvo invalidov Zalec pripravilo tradicionalno tekmovanje invalidov športnikov v kegljanju, streljanju z malokalibrsko puško in šahu. Nastopilo je 212 tekmovalcev iz Ljubljane, Kočevja, Sežane, Nove Gorice, Maribora, Izole, Velenja, Laškega, Sentjurja, Zagorja, Polzele, Trbovelj, Kranja in domačini. Rezultati: streljanje: 1. Velenje 681 krogov, 2. Zalec 668, 3. Celje 636, 4. Sentjur 589, 5. Laško 558 krogov itd.; kegljanje, borbene partije: 1. Celje 575 podrtih kegljev, 2. Trbovlje 652, ... 6. Zalec I. 481, ... 10. Zalec II. 435, ... 12. Velenje 470, ... 19. Mozirje 278 podrtih kegljev itd.; šah: 1. Celje 64,5 točke, 2. MTT Maribor 62,5, 3. Polzela 40, 4. Zalec I. 39, 5. Velenje 17 točk itd. Vse prve ekipe so prejele od TKS Zalec, ki je bila pokrovitelj tega športnega srečanja, lepe pokale.

T. TAVČAR

VRTIČKARJI: ZDAJ ZARES

Vrtičkarjem je zagodlo slabo vreme. Tudi nam, ki smo pred štirinajstim dnevi celo na prvi strani objavili spored demonstracij, ki jih je pripravilo celjsko hortikulturno društvo. Zdaj so znani novi datumi. Upajmo, da tudi dokončni in da ne bo vmes prišel spet kak snežni metež.

Tako bo v ponedeljek, 29. t. m. prikaz obrezovanja vinske trte, naslednji dan pa sadnega drevja. In to na Polulah. Zbirališče ob štirih popoldne pri gostilni Logar.

V sredo, 31. t. m. in v četrtek, 1. aprila bosta enaki demonstraciji še na Ostrožnem. Zbirališče bo pri gasilskem domu. Prav tako ob štirih popoldne.

Vabljeni člani in vsi, ki jih zanima delo na vrtu, v sadovnjaku, med vinsko trto!

KORENJAK PRI 80

Redek osemdesetletnik praznuje visok jubilej tako zdrav, vitalen in še poln življenjske vneme, kot JOŽE ZAGER iz Topolšice pri Sočanju. Ko so se zbrali pred dnevi gasilci iz njegovega domačega kraja in mu čestitali ob njegovem visokem jubileju, je smelo spregovoril o gasilstvu, o svojem delu in o nalogah, ki čakajo mlajši rod na področju gasilstva. Jože Zager je namreč soustanovitelj (eden izmed dveh, ki še živita) PGD Topolšica in po 45 letih še eden najaktivnejših članov. Domačini, še posebno pa gasilci, so nanj ponosni, zato so mu za simbolično priznanje podarili lesen kip gasilca, delo znanega domačega umetnika in zadeli v polno. Jože bi se ničesar bolj ne razveselil kot ravno lika humanosti, požrtvovalnosti družbene samozaščite gasilca.

Skromen je jubilar, saj skoraj ni bil pri volji, da bi ga predstavili za časopis. Prejel je mnoga visoka gasilska odličja, gasilec I. in II. stopnje ter gasilec veteran od gasilske zveze Slovenije, leta 1965 pa najdražje, odlikovan nje Maršala Tita. Pravi, da se najbolje počuti v družbi mlajših gasilskih aktivistov, saj je to njegov svet.

Kdo bi verjel, da bi tako krepak možakar še letos slavil tudi zlato poroko?

Na sliki: Jože Zager z ženo in gasilci.

JOŽE MIKLAVC

zaupno

FANT ČEZ PLOT, JAZ PA NOSEČA?

Sem redna bralka vašega časopisa, posebno rada pa prebiram rubriko Zaupno. Zdaj sem tudi sama zašla v tisko, zato vas prosim za odgovor.

Šestnajst let sem stara in imam fanta, ki je starejši le malo od mene. Imava se rada, kljub temu pa on rad osvaja tudi druge. Velikokrat sem ga zaradi tega že posvarila, on pa mi pravi, da z nobeno ne misli zares in da tako, kot ima mene, nima rad nobene. Jaz pa se zaradi tega zelo sekiram, ker brez njega ne vem, če bi mogla živeti. Zato vas

prosim, kako naj mu prepečim to dejanje.

Rada bi tudi, da bi se predstavil staršem, da bi potem lahko šla skupaj na kakšen izlet. On pa tega noče, čeprav sva sosed in se dobro razumemo. Prosim vas, da mi tudi glede tega date kakšne nasvete in tudi zato, ker bi rada vsaj malo uživala svoja leta.

S fantom sem imela tudi spolne odnose, pri katerih sva bila zelo srečna. In glejte, zdaj se mi je naredilo nekaj, kar še nikoli poprej. Čez tri dni

sem dobila perilo in ker sem ga imela že prej, pred nekaj dnevi, se mi zdi to zelo sumljivo in me zelo skrbi, če sem noseča.

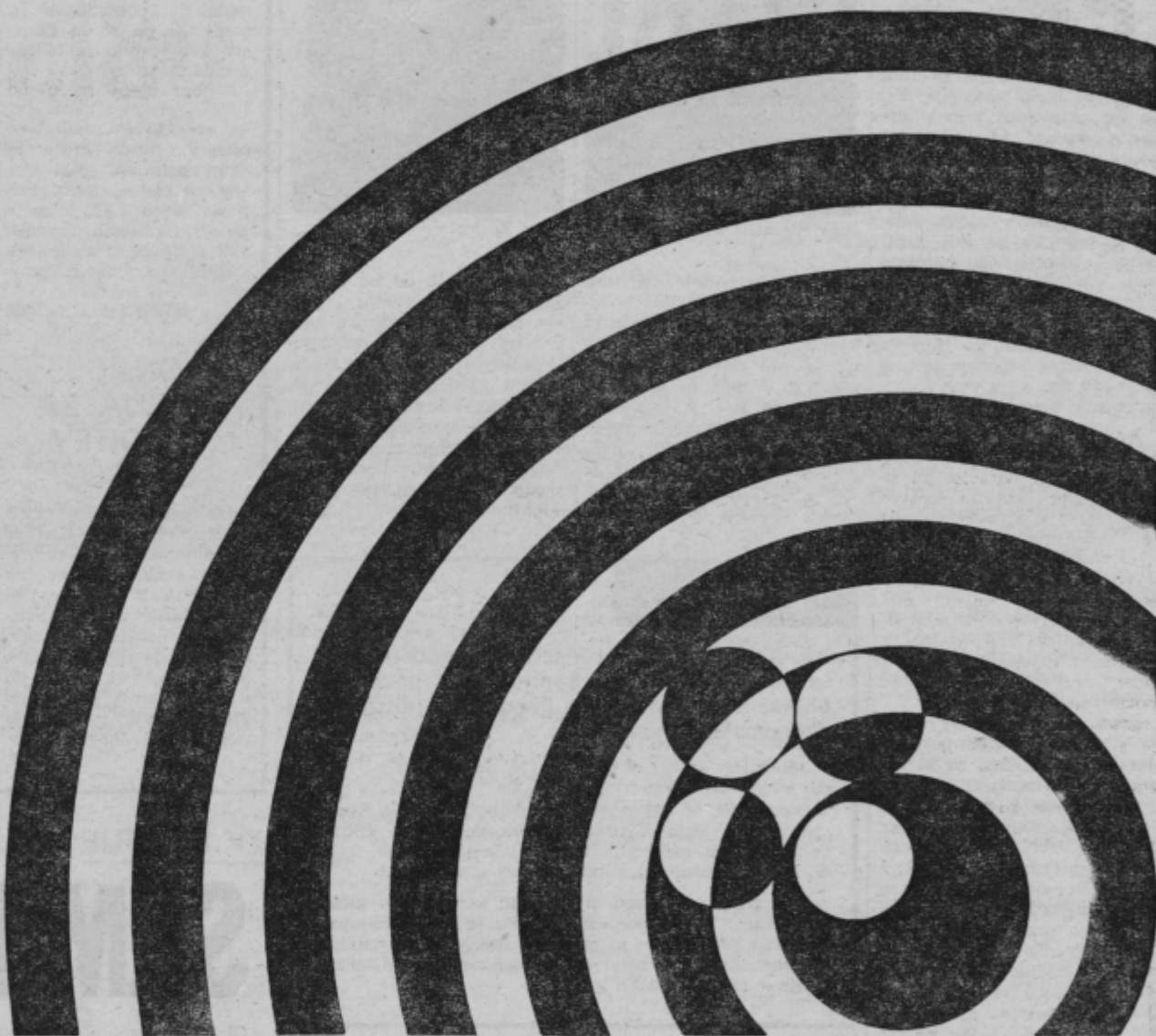
Pismo končujem in se vam že naprej zahvaljujem za odgovor, ki bi me potolažil. VERONIKA

Draga Veronika, recepta, kako bi fanta obdržala na uzdi, da ne bi »štemal« tudi drugih, k tebi pa hodil spat in te puščal v negotovosti, ne vem. Lahko ti svetujem, da v bodočnosti temeljito premisli vsako svoje in njegovo »dejanje«, ker drugače se bo iz te zveze

nazadnje res še kaj izcimilo. Zaenkrat pa mislim, čeprav je bil opis pomanjkljiv, da nisi noseča, čeprav krvaviš. Noseč si takrat, ko mesečno perilo izostane. Vsaj največkrat je tako, dopustne pa so tudi izjeme.

Ce se misli s fantom še naprej »štemati«, se morata zaščititi s kakšnim kontracepcijskim sredstvom. V nasprotnem primeru bo na svet prišel otrok, ki bo imel premlado mamico in neodgovorne očeta.

NATAŠA

stop

pri nakupovanju malih in velikih gospodinjskih aparatov ne morete mimo naših prodajaln v Celju

- velika izbira
- strokovnost prodajalcev
- rezervni deli
- zanesljivo uspešen nakup

prodajalne:
TEHNIKA, Ljubljanska 10
ELEKTRO, Gubčeva 2
ELEKTROAKUSTIKA, Veleblagovnica »T«
ZELEZNINAR, Stanetova 4

EXPORT · IMPORT
TEHNO-MERCATOR

CELJE
TOZD Maloprodaja

PO VOLITVAH V TKI

PRIJETI ZA DELO!

10. marca so v Tovarni kovinskih izdelkov v Vitanju volili nove člane samoupravnih organov. Volitve so bile zelo uspešne, saj so svoje predstavnike volili vsi delavci razen tistih, ki so bili zaradi bolezni ali dopusta opravičeno odsotni. Novoizvoljeni predstavniki samoupravnih organov se že sedaj, ko pravzaprav še niti niso pričeli z delom, dobro zavedajo nalog, ki jih čakajo v letošnjem letu. Še posebej tistih, ki terjajo dvig produktivnosti in kvalitete dela. Sicer pa sta mi nekaj več o samem gospodarskem položaju v Tovarni kovinskih izdelkov ter o glavnih nalogah, ki stoje pred celotnim kolektivom v letošnjem letu, povedala Jože Slemenjak, podpredsednik novoizvoljenega delavskega sveta in Ivan Zorko, sekretar osnovne organizacije sindikata.

Jože Slemenjak: »V naši organizaciji pričakujemo letos zelo težko gospodarsko situacijo, še posebej po 1. aprilu. Že sedaj se otepamo s težavami v prodaji izdelkov, posebej tistih, ki jih proizvaja livarna. Vsi delavci v tovarni smo temeljito seznanjeni s stanjem, kakršno je danes, zavedamo pa se tudi težav, ki bodo nastopile. Zato go nam tudi popolnoma jasne naloge, ki jih bomo morali uresničiti, če hočemo letos uspešno poslovati. Predvsem moramo v organizaciji dvigniti produktivnost dela, ki je sedaj še na zelo nizki stopnji, izboljšati pa moramo tudi kvaliteto naših izdelkov. Ti dve osnovni nalogi sta tudi temelja v stabilizacijskem programu, ki smo ga sprejeli in o katerem so razpravljali delavci v vseh samoupravnih delovnih skupinah. Ob koncu pa moram povedati tudi to, da je tudi odgovornost vseh nas, ki smo bili pred kratkim izvoljeni v samoupravne organe naše tovarne, še toliko večja ravno zaradi teže situacije, v kateri se nahajamo mi in celotno gospodarstvo sploh. Zato morajo biti naše odločitve še toliko bolj tehtne in v skladu z gospodarskim programom, ki smo ga sprejeli za letošnje leto.«

Ivan Zorko: »Poleg tega, da moramo letos povečati produktivnost dela za 20 odstotkov in izboljšati kvaliteto našega dela, nas čaka še cela vrsta drugih nalog. Tako moramo izboljšati tehnologijo v nekaterih oddelkih tovarne, naša glavna naloga pa bo prav gotovo ustanovitev temeljnih organizacij združenega dela. To nalogo smo si zastavili že lani, pa je zaradi kadrovskih in drugih objektivnih vzrokov nismo mogli uresničiti. Sedaj pa že pripravljamo ekonomski elaborat, ki nam bo pokazal

Jože Slemenjak

Ivan Zorko

upravičenost ustanovitve treh temeljnih organizacij v livarni, mehanični obdelavi in v kovačnici. V tem letu pa bomo morali posvetiti skrb še enem problemu, ki je v naši tovarni iz leta v leto bolj pereč: to je standard naših delavcev. Kot sekretar sindikata moram povedati, da je naša organizacija o problemih standarda že velikokrat

razpravljala in da bo poskušala v tem letu storiti največ na tem področju. S tem v zvezi je potrebno izboljšati delovne pogoje delavcev, urediti garderobe, sanitarije, prehrano, rekreacijo in najvažnejše — poskušati moramo rešiti tudi stanovanjska vprašanja delavcev. Upam, da bomo vsaj nekaj teh nalog uspešno rešili.«

D. S.

REKLI SO

INŽ. JOŽE BUČER, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Šentjur pred podpisom območnega družbenega dogovora o družbeno ekonomskem razvoju:

»Bistveno za nas v tem letu je, da nikakor ne smemo stagnirati v razvoju. Načrtujemo visoko rast proizvodnje. Na to bo nedvomno najbolj vplivalo vlaganje investicijskih sredstev v tovarno Alpos. Hkrati pa tudi lesna industrija Bohor dokončuje žago. Tako bo Bohor končno tehnološko zaokrožena celota.

Res pa je, da bomo kljub temu še vedno v »klubu nerazvitih«. To pa pomeni, da smo še vedno obsojeni na večno prosjačenje za sredstva, predvsem za tisti del sredstev, ki bo pomenil boljši standard — boljše življenje — naših delovnih ljudi.«

POVEZANOST Z BAZO

V ponedeljek, 29. marca bo 20. seja predsedstva OK ZSMS Celje v tovarni Emo. Namreč, na 19. seji predsedstva so sklenili, da bodo odslej vse seje predsedstva v delovnih organizacijah, kjer je največ mladih sploh in kjer se organiziranost prične. Prva je na vrsti torej Emo in tretja točka dnevnega reda bo tudi govorila o politični organiziranosti mladih te velike organizacije združenega dela.

POSVETOVANJE O KOROŠKI

V petek, torej jutri, 26. marca, bo ob 17. uri v dvorani doma JLA zanimivo predavanje o koroških Slovencih, ki ga bo izvajal predsednik kluba slovenskih študentov v Gradcu Janko Kulmež. Predavanje bi moralo biti že lani in je predavatelj že bil na poti v Celje, a se je ponesrečil v prometni nesreči. Predavanje je organizirala OK ZSMS Celje.

D. M.

CELJE: ZNANJE MLADIM

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine v Celju je pripravila za soboto celodnevni seminar na Dobrni za mlade iz delovnih organizacij celjske občine. Na omenjenem seminarju se bodo pogovarjali o delu samoupravnih delovnih skupin, o aktivnih mladih komunistov, o vlogi mladih v sindikatih, kot četrti delovna točka dneva pa bo popoldne okrogla miza o politični organiziranosti mladih in o nalogah socialistične mladine. Na tej okrogli mizi bodo tudi navzoči predstavniki družbenopolitičnih organizacij celjske občine in tajnik skupščine občine Celje.

ŠENTJUR:
STISKA
V JASLIH

Vzgojno varstveni zavod Šentjur, ki ima skupaj z oddelkom na Ponikvi v oskrbi 160 otrok (kar je okoli 9 % predšolskih otrok v občini), ima v jasnih prostorih stisko. Vodstvo ustanove ima vpisanih kar 26 otrok, ki čakajo na sprejem. Vse kaže, da bodo dobršen del teh otrok sprejeli šele konec junija, ko bodo šli sedanji otroci iz jaslí v višje skupine.

Kljub temu, da so novo zgradbo izročili name. nu pred tremi leti, je že sedaj pretesna.

V naslednjem tednu bo ustanova sklicevala sestanke staršev, na katerih se bodo pogovarjali tudi o delnem zvišanju prispevkov.

VVZ je poskusno odprl oddelek v popoldanski izmeni, ki pa se ni obnesel, ker je bilo za ta čas premalo otrok.

V aprilu in maju bo VVZ organiziral pravilčne ure za vse predšolske otroke v vseh krajevnih skupnostih, kar je za šentjursko občino novo. Vrh tega bodo tudi letos v poletnih mesecih organizirali potujoče vrtce v vseh zmanjšanih krajevnih skupnostih.

ERNEST REČNIK

KONJICE:
AKCIJA ZA
UREDITEV
GROBOV

Občinski odbor ZZB NOV Slovenske Konjice je pobudnik akcije za ureditev grobov talcev na Stranica. V akcijo naj bi se vključile vse organizacije in društva, pa tudi organizacije združenega dela, s prispevki, ki bi jih v akciji zbrali, pa bi uredili parkirni prostor in stezice ob grobovih talcev.

D. S.

ZK ŠMARJE

SEMINAR MLADIH

Občinski komite zveze komunistov in Delavska univerza Šmarje pri Jelšah sta pripravila v začetku tega meseca seminar za novospregjete člane zveze komunistov. Udeležilo se ga je šestindvajset slušateljev.

Izobraževanje mladih ljudi, posebno še komunistov, ki jih v vsakdanjem delu čakajo številne naloge, predstavlja pomemben del izobraževalnega procesa v šmarski občini. Toliko bolj zaradi tega, ker razvitost (beri nerazvitost) narekuje večje potrebe po hitrih in uspešnih kadrovskih rešitvah zaradi potreb. Zato v šmarski občini posvečajo temu delu večjo pozornost in usmerjajo sredstva tja, odkoder se bodo čez čas bogato obrestovala. To je v tem trenutku izobraževanje.

Mladi komunisti so bili z omenjenim seminarjem zadovoljni. Veliko so zvedeli o samoupravljanju, njegovem utrjevanju in širjenju, o družbeni samozaščiti, o politiki do verujočih, o delegatskem sistemu, o vlogi in pomenu samoupravnih interesnih skupnosti, ter druga predavanja. Zato so bili z vsebinskim delom seminarja zelo zadovoljni, saj jim bo pomagal reševati problematiko, s katero se srečujejo pri svojem vsakdanjem delu. Več predlogov pa so dali za boljše metode dela v prihodnje.

Pogrešali so delo po skupinah, čeprav je treba ob tem upoštevati časovno stisko in obsežnost gradiva. Vse skupaj ni dovoljevalo tudi individualnega dela in več dialogov s predavatelji. Zato predlagajo, da bi v prihodnje morali omogočiti več različnih, pestrih oblik dela ob spoznavanju novih teoretičnih dognanj na področju marksističnega izobraževanja in družboslovnega nasploh. Pogrešali so tudi še več sodobnih tem, radi pa bi tudi prej dobili na vpogled sicer obsežno seminarsko gradivo. Lahko bi se bolje pripravili in sproti dajali nove predloge.

Organizatorji izobraževanja mladih komunistov v šmarski občini bodo pripravili prihodnje seminarje v razširjeni obliki. Gre za osnove dveh skupin: A in B. A skupina bo za začetnike, B skupino pa bodo tvorili tisti, ki so prvi seminar že absolvirali in bodo na predavanjih poslušali nove teme. Tako bo ostajalo po vsej verjetnosti tudi več časa za razne privlačne oblike dela na seminarjih, kjer naj bi mladi komunisti sproti ugotavljali svoje znanje in se pogovarjali o novih in izpopolnjenih metodah dela.

Odveč je torej ponavljati pomembnost izobraževanja in izpopolnjevanja mladih komunistov, ki jih v šmarski

KOZJANSKA AKCIJA

CESTA VEŽE

Povezovanje krajevnih skupnosti na nekem območju, še zlasti, če se srečujejo s skupnimi problemi, postaja danes nujnost, ne glede na občino, ki ji posamezna krajevna skupnost pripada. Ena sama KS ne more reševati vsega, če je na nek določen problem vezanih več KS, kakor je to primer velike akcije na Kozjanskem za asfaltiranje ceste Slivnica—Sodna vas. Na Kozjanskem imajo še danes slabe ceste, posodabljanje poteka zelo počasi in ob taki počasnosti ne bo Kozjansko posodobilo svojih cest niti v dvajsetih letih. Zato je odločitev petih krajevnih skupnosti v šentjurski in šmarski občini Loke pri Zuzmu, Vinskega vrha, Tinskega, Pristave in Slivnice, seveda s sodelovanjem obeh občin za zbiranje solidarnostnih sredstev za posodobitev ceste Slivnica—Sodna vas izrednega pomena in je prav ta akcija tudi največja po vojni na Kozjanskem. In prav ta cesta je tista, ki omenjene krajevne skupnosti tudi življenjsko povezuje. Ta kozjanska velika akcija ima pri tem še poseben solidarnosten pomen, saj v tej akciji ne sodelujejo samo delovne organizacije obeh občin, ampak sodelujejo tudi organizacije združenega dela Celja in Ljubljane, še zlasti veliko pričakujejo od celjskih delovnih organizacij, kjer tudi dela največ Kozjancev prav iz območja petih krajevnih skupnosti.

Letošnja velika akcija za cesto solidarnosti Slivnica—Sodna vas je Kozjance, ki živijo na območju petih krajevnih skupnosti, združila v skupno delo. In ne samo njih, ampak tudi obe občini. V teku je priprava ustanovitve skupnosti petih krajevnih skupnosti. Osnutek samoupr.

ravnega sporazuma je v razpravi, kakor so povedali na posvetu v Luki pri Zuzmu, kjer so bili navzoči tudi predstavniki obeh občin. Predlagano je bilo celo, bi ustanovili skupnost za gradnjo te kozjanske ceste, ki teče ob meji obeh občin, vendar se postavlja vprašanje, kako bi ta skupnost došla in če bi dosegla svoje namen. Prav iz teh razlogov je zamisel, ki je zapopadana v osnutku samoupravnega sporazuma o ustanovitvi skupnosti krajevnih skupnosti stvarnejša, saj bodo krajevne skupnosti tako bolj povezovale in tudi lažje reševale skupne probleme. Seveda pa bi morala biti v tem sporazumu v ospredju akcija zbiranja sredstev za asfaltiranje ceste, pri tem pa je treba bolj poudariti obveznosti obeh občinskih skupščin komunalnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, kakor je bilo posebej poudarjeno na posvetu.

Pričakovati je, da bo tudi tokrat solidarnost delovnih ljudi v organizacijah združenega dela, samoprivek kmečkega življa v petih krajevnih skupnostih, prišla do polnega izraza in tako prispevala svoj delež za hitrejši razvoj teh krajevnih skupnosti, za enakovrednejše življenje kmečkega življa na tem območju. In prav zaradi solidarnosti je bodoča sobna cesta Slivnica—Sodna vas že sedaj dobila ime cele solidarnosti, saj tudi imi izjemen pomen za Kozjansko. Kozjanci bodo v njihovi akciji prispevali velik delež, solidarna pomoč Celja in Ljubljane — pričakovati pa je pomoč tudi od drugih mest — pa bo dala tej veliki akciji še večjo vrednost.

M. STANCEJ

RDEČA
DVORANA
VELENJE

prireja

ZABAVNO-
GLASBENI
VEČER

27. marca ob 19. uri.

Sodelujejo Nela Eržišnik in ansambel Dobri znanci.

Predprodaja vstopnic:

Rdeča dvorana Velenje — kiosk

Izletnik Celje — Celje, Velenje, Zalec, Mozirje

Viator Ljubljana — turistična pisarna Slovenj Gradec

Ne pozabite!

Rdeča dvorana
Velenje 27. marca
ob 19. uri!ŽALEC:
OBLETNICA OF

Pri Občinski konferenci SZDL Žalec so že stekle priprave na osrednjo proslavo ob obletnici osvobodilne fronte slovenskega naroda. Proslava bo letos v krajevni skupnosti Polzela, kjer je bil pred dnevi tudi sestanek, na katerem so določili vsebino kulturnega programa. Ob tej priložnosti, predvideva no je, da bi bila osrednja proslava 24. marca, bodo podelili več občinskih priznanj OF.

Proslava bo nosila pečat gospodarskih, kulturnih in drugih dosežkov na področju krajevne skupnosti Polzela, ki so največja zasluga vseh delovnih ljudi in občanov. Svečanim praznovanjem bodo povežali tudi otroke novih objektov delovnega kolektiva tovarne nogavic Polzela.

M. F.

ŽIVLJENJSKA POT REVOLUCIONARKE OLGE VRABIČ

TESNOBA JE PRIŠLA ZA MENOJ

OLGA VRABIČ je svojo življenjsko pot namenila delavskemu razredu. Jutri praznuje lep življenjski jubilej — 60 let v življenju revolucionarke. Dan, kot vsak drug, pa vendar obdan s številnimi čestitkami, dobrimi željami, srečanji in priznanji. Predsednik republike ji je podelil visoko državno odličje.

Ko smo ji čestitali, smo se zapletli v kramljanje. Tako smo sestavili mozaik utrinkov njene revolucionarne poti. Pogovor s njo je dvakrat prijeten: obdaja te neposrednost, odkritost, v vsaki njeni besedi je toplina človečnosti in ostrina do krivičnosti.

Taka je Olga Vrabčič, vsakdanja v srečanju, izjemna v življenju. Kar smo zapisali ne daje njene podobe, pove pa komu je stisk roke od srca namenjen: Še na mnoga leta!

OD MLADIH NOG REVOLUCIONARKA

NOVI TEDNIK: Mladost ste preživel v Sošanju in Celju, kamor ste hodili v gimnazijo. V Sošanju je bil pred vojno močan delavski razred. Mladina, predvsem pa SKOJ in KP, sta bila izredno aktivna. Vi ste bili v prvih vrstah. Zakaj je partija lahko bila vplivno tako močna?

OLGA VRABIČ: Vpliv partije je bil predvsem v njenem programu, v vprašanjih, ki jih je postavljala v ospredje. Teda, ko se je po okupaciji Avstrije fašistična nevarnost močno bližala tudi naši domovini, je bila komunistična partija edina, ki se je zavzela za obrambo nacionalne integritete in neodvisnosti naše dežele. Poleg tega so bile zahteve partije za zboljšanje ekonomskega in socialnega položaja najširših delovnih množic takšna osnova, pri kateri so se lahko zbirale mlade sile. To še predvsem zaradi tega, ker mladina v predaprilski Jugoslaviji ni mogla graditi trajne, solidne perspektive za svojo bodočnost.

Imela je tudi veliko simpatizerjev med delavci. Toda kapitalisti so delali na tem, da so delavci, ki so sodelovali v stavkah ali se kako drugače izpostavljali, izgubljali svoja delovna mesta. Zato je med mladino vrelo. Razen tega je bila mladina enotna. In še to, enako smo zbirali delavsko, študentsko in kmečko mladino. Posebno v počitnicah, ko smo imeli več časa, se je družbeno življenje močno razgibalo. Tu je šlo prav tako za sistematično politično delo.

Soštanj je imel takrat tudi močno partijsko in skojevsko organizacijo. V SKOJ smo imeli okrog 45 članov. Soštanj je poslal svoje borce tudi v mednarodne brigade v Španijo. To sta bila Božo Mravljak in Karlo Mlakar. Soštanj je dal tudi dva narodna heroja, kar potrjuje, da je bilo napredno delavsko gibanje izredno množično, borbeno in je vplivalo na nadaljnji razvoj narodnoosvobodilnega gibanja na tem delu Slovenije.

NOVI TEDNIK: V komunistični partiji delate od leta 1936. Neposredno pred vojno ste bili tudi sekretarka. Partija je že takrat s svojim pravilnim odnosom do enakopravnosti žena, tudi s tem, ko ste bili izvoljeni za sekretarko, izkazovala pravilni odnos do vprašanja, ki še danes ni docela rešeno?

OLGA VRABIČ: Brez dvoma. Partija je imela že tedaj jasno stališče do žensk. Znano je, da je tudi peta konferenca izdelala do tega vprašanja določena stališča. In posledica tega je bila, da je partija načrtno dvigala ženske kadre; pripravljala jih je za bodočo oboroženo borbo, ko je računala, da bodo moški bolj sodelovali v oboroženem boju, ženske pa v političnem delu. Takrat seveda nismo bili še politično usposobljeni za

te naloge, zato pa smo dobile ženske toliko pomoči, da smo lahko kmalu odgovarjale za te, ne tako enostavne zahteve.

NOVI TEDNIK: Ta partijska strategija se je bogato obrestovala, zlasti s prihodom okupatorja. Mnogi kadri so bili preganjani. Med temi tudi vaša družina, ki je bila izseljena v Srbijo. Tam ste šli v partizane in opravljali pomembne funkcije. Ne le borci kosmajskega odreda, vsa Srbija vas pozna. Kako ste se kot Slovenka počutili med srbskimi partizani?

OLGA VRABIČ: Zelo dobro, saj nisem bila niti enkrat v položaju, ko bi bila diskriminirana zaradi svoje nacio-

nalne pripadnosti. Nasprotno, prav zato, ker smo bili Slovenci, smo bili toliko bolj cenjeni in spoštovani med borci in prebivalci. To dokazuje, kako nam je nacionalizem nekaj tujega. Nacionalizma in šovinizma v našem narodu ni bilo. Zanj so se oprijemali le ambiciozni ljudje in ljudje, ki so se naslanjali na ostanke buržoazije in hoteli pri tem uresničevati svoje interese.

TUDI PALAČINKE NA BOJIŠČU

NOVI TEDNIK: Med vojno ste gotovo preživljali težke trenutke, so pa bržčas tudi dogodki, ki se jih spominjate, ki so se vam močno vtisnili v srce.

OLGA VRABIČ: Da, to je bilo in danes je te reči težko selekcionirati. V človeški naravi je, da pozablja težke situacije in da ostajajo bolj sveži tisti spomini, ki so pozitivni, ki so dobri, ki ohrabrujejo. Takšnih situacij je bilo veliko. Bile so povezane z borbo, saj se je tudi kosmajski odred moral ničkolikokrat boriti z dosti močnejšim sovražnikom. To je bil teren blizu Beograda, z zelo razvitimi komunikacijami in če se spomnim, da nas je bilo malo, potem se vprašujem, kako smo vse to zmogli. Bile so lepe in težke situacije. Zlasti pa so se mi vtisnili v spomin ljudje v nekaterih predelih, ki so tako podpirali našo narodnoosvobodilno borbo. Spominjam se kmetic iz okolice Smedereva, iz Drugolca, ki so prinašale na naše položaje, ko smo se borili, v košarah palačinke. Niso kazale nobenega strahu in so verjele v našo zmago, čeprav še ni bila tako neposredno pred nami.

NOVI TEDNIK: Vsak dan ste nosili glavo v torbi. Ali vam je bilo kdaj tesno pri srcu, vas je bilo kdaj strah?

OLGA VRABIČ: Seveda me je bilo strah, toda moja sreča je bila, da je ta strah prihajal šele za menoj. Se pravi, da v koščljivi situaciji tega nisem občutila, zato sem vedno reagirala prisebno. Toda potem, ko je ta nevarnost minila, še zlasti, če smo imeli v bitkah ljudske žrtve, potem je prihajal strah, prihajala je tesnoba. Večkrat je ta strah pretel, da bi zajel celo enoto. To pa smo premagovali s pesmijo, ki nam je pomagala, da smo izplavali iz čustvenih težav. Te težave so človeške, naravne.

NOVI TEDNIK: Kako ste doživeli osvoboditev našega glavnega me-

sta, Beograda?

OLGA VRABIČ: S skupino soborcev sem že prej prišla na ilegalno delo v Beograd. Zato sem osvoboditev doživela neposredno v samem mestu. Lahko rečem, da je bila slika nepopisna. Sama osvoboditev je potekala tako hitro, da smo nekega jutra, ko smo prišli na ulice, že našli na naše enote in na srečne in žareče obraze domačinov.

NOVI TEDNIK: Beograd se je neposredno vrnil v vašo življenjsko pot. Več let ste delali v zveznih organih zveze komunistov, zveze sindikatov in v zvezni skupščini. V čem je vrednost, ki ga delo v zveznih organih pušča v človeku in mu koristi pri odgovornih delih sploh?

OLGA VRABIČ: Mislim, da je za vsakega družbenopolitičnega delavca, ki želi delati na širši in odgovornejši družbenopolitični funkciji nujno, da pozna Jugoslavijo kot celoto. Zato, ker je naša Jugoslavija tudi bistveni faktor za vso našo nadaljnjo pot. Ta pa toliko pomembna in specifična, da tisti, ki ne pozna Jugoslavije v celoti, mislim, da je slabo informiran in usposobljen za svoje delo. To je še toliko bolj pomembno, ker je vsak naš narod, vsaka narodnost dala v boj in v graditev nove države svoj specifičen prispevek, ki ga moramo poznati, ki je zanimiv in brez katerega naše samoupravne Jugoslavije, takšne kot je danes, ne bi bilo.

NOVI TEDNIK: Sicer pa ste vrsto let, tudi pred vojno in po njej delali v Celju. Zdaj delate v Ljubljani, živite v Celju, vendar od tega življenja v Ljubljani in Celju nimate dosti. Navzlic temu vas na Celje nekaj veže. Kaj je to?

OLGA VRABIČ: Na to vprašanje je težko odgovoriti, ker se v tej zvezi prepletajo mladostni spomini. Na Celje me vežejo gimnazijska leta, v tem mestu sem preživela velik del svoje mladosti, v tem okolju sem prišla v stik z naprednim gibanjem. To ima svojo veliko vlogo. In pozneje, od 1952. do 1955. leta, ko sem bila tu sekretarka mestnega komiteja, mi je poglobilo poznavanje tega delavskega bistva Celja. Tu sem spoznala probleme, ki jih ima tak industrijski center, spoznala sem veliko ljudi, delavcev. To pa je še druga komponenta, ki vpliva, da imam na Celje določeno navezanost. Razen tega je Celje tudi lepo mesto. Je tudi močno kulturno središče in življenje v njem je lahko prijetno.

ZANIMIVO JE TO ŽIVLJENJE

NOVI TEDNIK: Zdaj ste sodnica ustavnega sodišča republike Slovenije. Glede na to, da imate pregled nad uresničevanjem ustave in zakonov, kako ste zadovoljni s tem stanjem pri nas?

OLGA VRABIČ: Mislim, da nihče, ki je iskren in bоре za to, da se naša ustava uresniči, ne more biti zadovoljen z doseženo stopnjo. Res pa je tudi to, da je uresničevanje naše ustave veliko delo, ki se ga ne da opraviti v kratkem času. Ne glede na to menim, da bi glede na pogoje, ki jih imamo, lahko dosegli boljše rezultate.

NOVI TEDNIK: Med drugimi funkcijami, ki jih imate zdaj, ste

predsednica sveta za vprašanja družbenoekonomskega in družbenopolitičnega položaja žensk pri RK SZDL. Katera je temeljna usmeritev aktivnosti sveta v letošnjem letu in v daljšem obdobju?

OLGA VRABIČ: Temeljna usmeritev sveta, Socialistične zveze in vseh subjektivnih sil je, da se morajo ženske uveljaviti samo kot politični dejavnik, ker je to najboljša pot, da lahko v resnici razrešijo vse tiste probleme, ki jih še danes težijo. Naša nova ustava in ustavni položaj delavca nudi v tem pogledu dobre možnosti, da se tak vpliv ženske tudi uveljavi. Skratka, ženska mora biti sama svoj gospodar in subjekt. Druga najvažnejša usmeritev pa je krepitev položaja delavke v združenem delu. To pa je zelo široko področje dela. In potem gre še za vprašanja materinstva, otroškega varstva.

NOVI TEDNIK: Družbeni položaj kmečke ženske še ni zadovoljiv. Lahko v tej smeri pričakujemo pomembnejše družbene akcije, in katere?

OLGA VRABIČ: To je ena med najbolj perečimi vprašanji, in to vprašanje je osvetlila tudi problemska konferenca, ki smo jo imeli pred dobrimi štirinajstimi dnevi. Ni odveč, če rečem, da se vsi zavedamo vloge, ki jo ima kmetijstvo za naš gospodarski položaj, prav tako pa je na dlani, da je eden od osnovnih nosilcev in organizatorjev te proizvodnje kmetica. Glede na zahteve po modernizaciji in specializaciji kmetijske proizvodnje, je tudi naloga po strokovnem usposabljanju kmečke ženske. Kmetijske proizvajalke imajo za to velik interes. Lahko bi celo rekla, da je razvito med kmečkimi ženskami gibanje, ki se želijo bolj usposobiti za kmečko pa tudi za družbeno delo. Gre pa tudi za težnjo po izenačitvi položaja kmečke ženske s položajem ženske v združenem delu. Del teh reči je že uresničen, drugi pa se približuje tej težnji.

NOVI TEDNIK: Še večja družbena aktivnost kmečkih žensk bi prispevala k razreševanju problemov, o katerih ste govorili?

OLGA VRABIČ: Nedvomno. Na tem področju pa pripada zelo velika vloga tudi Socialistični zvezi. Mislim, da je osnovno v delu Socialistične zveze to, da se mora obrniti k tem vprašanjem, ki zadevajo delovne ljudi. Brez politične priprave kmečke ženske bo šla tudi ustavna afirmacija krajevnih skupnosti počasneje kot sicer. Tega se zavedajo vsi najodgovornejši politični dejavniki. Zato tem vprašanjem toliko pozornosti.

NOVI TEDNIK: Ta pomenek imamo v času, ko imate svoj življenjski jubilej. Gotovo o tem niste razmišljali. Kako doživljate te trenutke?

OLGA VRABIČ: To je zelo osebno vprašanje. Lahko pa pošteno povem, da je to le takšna prelomnica in takšna obletnica, ki nehoti človeka prisili, da dela in opravi bilanço o svojem delu. To ni najbolj prijeten jubilej, pač pa je včasih tudi zelo boleč, razgrne dosežena življenja in vidiš, kje si delal napake, samokritično spoznaš, kaj bi moral še napraviti, tako da ima to praznovanje bolj resno vsebino kot pa prijetno in veselo.

NOVI TEDNIK: Najbrž imate prostega časa malo. Pa kolikor ga je, kaj delate v tem času?

OLGA VRABIČ: Lahko rečem, da nimam točnega mejnika, kaj je prosti in kaj delovni čas. Sicer pa v prostem času največ berem, včasih grem v gledališče, spremljam televizijski spored, manj pa mi ostaja priložnost še za kaj drugega.

NOVI TEDNIK: Naša želja ob jubileju, ki ga praznujete, so iskrene čestitke v imenu bralcev, v imenu poslušalcev radia in v imenu vseh, ki vas poznajo. Kakšna pa je vaša osebna želja?

OLGA VRABIČ: Največja želja je, da bi bila zdrava in da bi lahko tudi vnaprej prizadeto spremljala vse to zanimivo življenje, ki se pri nas odvija.

Besedilo:
MILAN BOŽIČ
BOJAN VOLK
Fotografije:
DRAGO MEDVED

GLEDALIŠČE IN TEHNOMERCATOR

DOGOVOR RAZUMA

Morda celo več. Znašli se v možnostih, ki jih daje svobodna menjava dela, uporabi možnosti, dane z novo jugoslovansko ustavo, ozreti se okoli sebe in se zavesti prostora in življenja sredi katerega stojimo, ni povsem enostavna reč. Najbrž tudi zato ne, ker prinaša pojem družbenega dogovarjanja tudi številne probleme in marsikdo raje ostaja pri starem, utečenem, preizkušenem. Toda v Celju so se v zadnjem času stvari marsikaj močno spremenile. Rekli bi, da se dogaja marsikaj novega. Če je to res, potem je to gotovo v gledališki hiši, ki je mesto in sploh širši prostor razgibala z življenjem, torej dogajanjem na odru in izven njega. Na drugi strani imamo veliko trgovsko podjetje Tehno-mercator, ki je dobro znano, saj njegovo ime pozna že sleherni otrok. V petek sta namreč ti dve organizaciji združenega dela podpisali samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju. O pomenu tega izrednega družbenega akta so spregovorili umetniški vodja gledališča Igor Lampret, direktor Tehno-mercatorja Ivan Selšek in predsednik OK SZDL Celje Jože Volfand.

Podpis so opravili pred premiero Cankarjevega dela Pohujšanje v dolini Sentflorjanske. To je bil sploh dan, ko so bili v gledališču vsi zadovoljni. Dolina Sentflorjanska se je odprla tudi v svoji lepši luči. Umetništvo in dolina

sta se srečala, si podala roke in si obljubila zvestobo. To je bil izjemen dogodek, ki je vreden posnemanja. Res je tudi, da je nekaj takih stranskih opazovalcev, ki so se vedno prepričani, da je to le tveganje in da je dolina v svoji bleščavi večna in da je dejanje tudi to, če nič ne narediš.

Samoupravni sporazum med Slovenskim ljudskim gledališčem in Tehno-mercatorjem pomeni osveščeno dejanje. Gledališče bo nedvomno pridobilo po materialni plati — tudi s tem, ko bodo številni potrošniki v Tehno-mercatorjevih trgovinah slišali o dogajanju v gledališki hiši, gledališče pa bo pod svojo streho predstavilo dejavnost te trgovske hiše. Gre torej za metodo, kako najbolje slehernega informirati in v tem primeru gredo informacije v obratni smeri, dvostransko, posredno pa še mnogo dlje. Torej reklama, glas seže v deveto vas, med nakupovanjem nogač ali malicancem golača bo možnost več, da zveš, kdo je bil gospod s Preseka. Če bo uho dovolj pozorno, boš morda razvozljal celo kje leži dolina Sentflorjanska in kako se pride iz nje!

Tehno-mercator je spet dokazal, kako se z razumnim dogovorom, nedvomno pa je omenejni podpis delo razumnikov na obeh straneh, da nadaljevati proces podružbljanja kulture, kako smo resnično lahko blizu drug dru-

gemu, kako je lahko človeško hotenje pronicljivo v iskanju novih vrednot, novih možnosti za narodov blagor.

Najbolj pa je razveseljivo to, da bo od sklenjenega sporazuma imel največ gledalec. Več bo zvedel o gledališču in več bo zvedel o Tehno-mercatorju. Njuni imeni bosta obšli veliko večji prostor kot doslej. Proces pretakanja dobrin se nadaljuje, zdajšnje danosti bodo ustvarile nove možnosti razvoja odnosov in resnično bi kazalo posnemati to nadvse simpatično ustvarjanje vezi, pa čeprav v obliki pogodbe in demokratičnega zakona, ki mu pravimo samoupravni sporazum. Če samo pomislimo, koliko je v Celju še kulturnih ustanov, ki bi se kako potrebovale takšno sodelovanje. Najbrž njih ne tare ista bojazen kot gospodarstvenike, ki bodo morali po prvem aprilu preživljati katarzo posebne sorte. Ker, če ti zaradi tega ne dvomiš v uspeh sodelovanja in ne vidiš resnih težav za razvoj, potem tudi druga stran, ki potrebuje pomoč, ki ji najprej rečemo denar in potem tudi druga stran, potem še kakšen lepši vzdevek, ne bi smela obotavljajoče čakati. Seveda so zato potrebni tudi ustrezni pogoji in plodna tla na obeh straneh in še enkrat poudarjam, da smo v Celju dobili dogovor razuma. To pa seveda nima nikakršne zveze z naključjem ali čudežem!

DRAGO MEDVED

RAZSTAVA POKRAJINSKEGA MUZEJA

STARA GRAFIKA

Na razstavi izbranih listov iz celjske zbirke starih grafik, ki bo v torek, dne 30. marca ob 18. uri odprta za javnost v Likovnem salonu, bo predstavljen izbor listov, katere je celjski muzej pridobil v zadnjih desetih letih in ki so bili preučni prav v zadnjem času.

Razstava bo javnosti prvič predstavila grafike, ki so posebno zanimive bodisi z umetnostnega, zgodovinskega, izključno grafičnega, konservatorskega ali celo dekorativnega stališča. Ob tem je treba poudariti tudi, da gre za dela nekaterih prominentnih avtorjev, ki so v preteklih stoletjih doprinesli svoj delež razvoju evropske grafike. Med prave kulturnozgodovinske posebnosti in maloštevilne ohranjene grafične dragocenosti sodi tudi grafični list — ilustracija libreta baročne opere Pomo d'oro, ki je bila izvajana leta 1668 na Dunaju, ob otvoritvi gledališča »Auf der Cortina«. Načrt za gradnjo tega gledališča je izdelal Ludovico Bur-

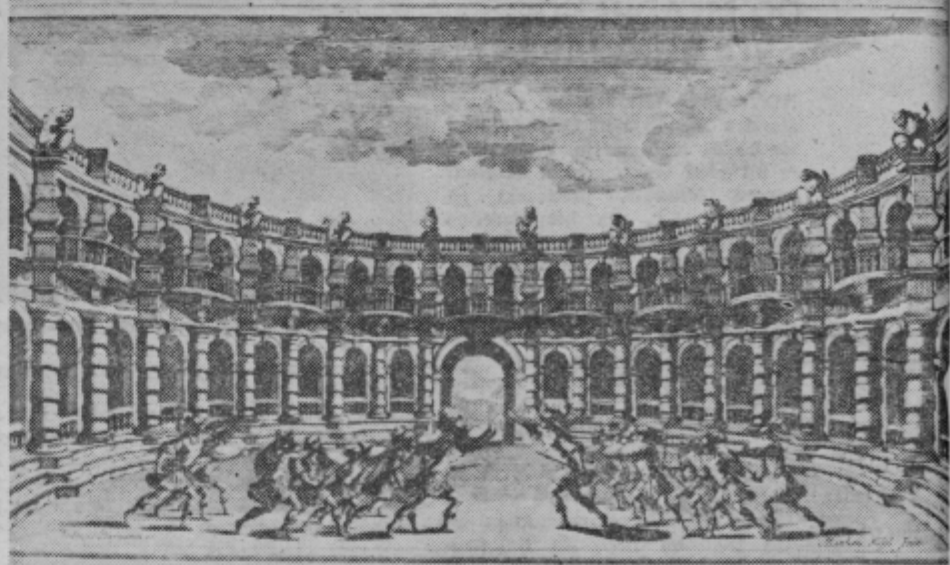
nacini, ki je bil zaposlen kot gledališki arhitekt na dunajskem dvoru, kjer je naredil več kot 100 inscenacij in scen, pri čemer je upošteval vse možnosti premičnih elementov scene dekoracije, načela srednje osi in stroge simetrije. Inscenacija in scenografija Ludovica Burnacinija je prinesla operi Pomo d'oro svetovni sloves in jo uvrstila med izbrana dela baročnega dvornega gledališča. Besedilo iz antične mitologije za opero je napisal Francesco Sbarra, dialog med Apolonom in Venero pa sam cesar Leopold I., glasbo je skomponiral Cavalier Marc Antonio Casti in oba sta dosegla izreden uspeh. Izvajalci so bili dvorni pevci in kavalirji, dame in paži. Predstava se je izvajala v dveh delih in dveh dneh in je bila skozi vse leto dostopna javnosti, kar je predstavljalo pravo izjemo z ozirom na zaključnost dvornih oper. Za libreto, ki je izšel ob tej predstavi, je naredil 23 grafičnih listov-bakrorezov in jedkanic Mat-

thäus Küsel, avtor iz znamenite augsburške družine grafikov 17. stol.

Celjski muzej hrani 7 originalnih listov iz tega in drugih libretov, ki so spremljajo to opero. Vsak od teh listov je dragocen dokument k prezentaciji baročne gledališča in grafične dejavnosti.

Nenavadno naključje v Celju, kjer doživljamo prav letošnji gledališki sezoni redne scene dosežke sodobnih ustvarjalnih hotenj, nam omogoča s sodelovanjem nekdanjih likovnih prizadevanj vključevanje v kulturna dogajanja, ki so se ohranila v drobnih grafičnih dokumentih, vrednotiti umetnost s šibkejša, posebno zanimivega aspekta. Zato bo ob otvoritvi razstave upoštevan tudi fragment dosežkov sedanjih celjskih gledaliških prizadevanj, ki presegajo že nešteto dosežene uspehe. Sodelovali bosta namreč Stanko Potišnik in Jože Pristov z dialogom iz Lorenzaccia.

MILENA MOSKON

AMFITEATER (Cerkops in Mars z vojak) — bakrorez in jedkanica. Tretje dejanje, 12. prizor iz opere Pomo d'oro. Avtor grafike M. Küsel, 1668. Original last Pokrajinskega muzeja Celje. Reprodukcijski Viktor Berk.

TUDI
V KONJICAH
NB 76

V soboto bo v Domu kulture v Slovenskih Konjicah občinsko tekmovanje amaterskih gledaliških skupin, ki bo zmagovalcu prineslo uvrstitev na področno tekmovanje »Naše besede 76«. V Domu kulture se bodo pomerile štiri mladinske amaterske skupine in sicer iz Stranice, Loča, Vitanja in Zreča, nastopile pa bodo z daljšimi recitali ali dramskimi uprizoritvami. O skromni udeležbi konjskih mladinskih aktivov in organizacij na občinskem tekmovanju »Naše besede 76« so razpravljali na torkovi seji tudi člani predsedstva občinske konference ZSMS in se domenili, da mora v bodoče ta kulturna manifestacija mladim dobiti v občini večje razsežnosti. D. S.

MESTNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANSKO
PONOVO
V CELJU

Danes, v četrtek, 25. marca bo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje gostovalo Mestno gledališče iz Ljubljane s komedijo italijanskega komediografa Eduarda de Filipa SOBOTA, NEDELJA, PONEDELJEK v režiji tržaškega režiserja Maria Uršiča in dramaturgi Mojce Kreftove. Eduardo de Filippo je doma na italijanskem jugu in ne sega po velikih, miselnih in dramatičnih dogodkih. Njegovi ljudje so navadni ljudje, pa vendar so »kralji in kraljice« v svojih vsakodnevnih opravilih, v svojih poklicih. V tem vsakodnevem življenju so ti neapeljski ljudje s tisočero težavami in skrbmi, z majhnimi zadovoljstvi in radostmi, s srečo in skrbmi, pa vendarle lepim in skromnim življenjem. V de Filipovi komediji je pristna človeška živost, brez globokega psihologiziranja in pretiranega razumskega razmišljanja. V tem je čar avtorjeve fantazije. Znal je prisluhniti svojim dramskim junakom z občutkom za njihov način življenja, prisluhniti je njegovim željam, odkritosrečno in pošteno, ne zavračajo jih v neplodna sanjarjenja.

Če pogledamo ljubljansko zasedbo igralcev, bomo med njimi spet našli priljubljena imena Maje Sugmanove, Janeza Škofa, Vladimira Skrbniška in drugih, ki nam bodo prinesli spet lep in smeha poln gledališki večer.

O SMETIŠČU NA KALVARIJI,
UŽALJENIH CELJANIH
IN ŠE ČEM

Ni naključje, da je Zavod za spomeniško varstvo Celje pred kratkim dobil dopis, ki so ga podpisali »Užaljeni Celjani« in ki govori o stanju Kalvarije na Aljaževem hribu pri Celju.

Sramotno stanje tega pomembnega baročnega spomenika že dolgo bode v oči ne le Celjane, ampak tudi tujce, ki obiščejo kraj. Strehe se sesipajo; nezavarovani portali se kršijo, s sten v velikih zaplatah odpada omet, okoličica se spreminja v gmajno in smetišče. Odveč bi bilo podrobneje opisovati situacijo, ki jo vsi poznamo.

Drugače pa je seveda z vprašanjem, kdo je za takšno stanje odgovoren in kdo naj ga odpravi. Poglejmo najprej, kaj pravi zakon. Ta določa, da morajo spomenike vzdrževati njihovi imetniki, v kolikor vzdrževalni stroški ne presegajo koristi, ki jih imajo imetniki od prizadetih koristi. Zakon je torej jasen, kadar gre za konkretnega imetnika, ki upravlja spomenik. Stvar se zaplete, če neki objekt nima svojega konkretnega lastnika in je splošna last družbene skupnosti. V tem primeru je za vzdrževanje in obnovo spomenika pristojna krajevna skupnost, kjer spomenik leži. Seveda pa ima pri tem svoje dolžnosti tudi spomeniška služba in ta je svoje opravila že pred leti.

Leta 1962 je bila zasnovana širokopolna akcija za obnovo kapelic in Kalvarije, zbranih je bilo tudi že nekaj sredstev, vendar akcije ni bilo mogoče prirediti, ker za ta okoliščine ni bil izdelan urbanistični načrt in zato spomeniška služba ni dobila soglasja za pričetek del. Pozneje, ko še vedno ni bilo realnih možnosti za pričetek del in ko zlasti ni bilo mogoče več zagotoviti potrebnih sredstev, so bile ogrožene plastike začasno prepeljane v celjski pokrajinski muzej, da se rešijo pred propadom. Tam bodo ostale tako dolgo, dokler propadajoče stavbe ne bodo obnovljene...

Odločitev, kdaj se bo pričela obnova tega spomenika, je predvsem v

rokah krajevne skupnosti Aljažev hrib. Ta je sicer že pokazala določeno pripravljenost, da se stvari premaknejo z mrtve točke, a očitno bo kljub temu potrebno še precej dobre volje pa tudi nekaj sredstev, da se bodo dela lahko pričela.

Zavod bo pri teh delih sodeloval kot strokovna služba v okviru svoje dejavnosti. Spomeniškovarstvene akcije na območju celjske občine je doslej financirala predvsem temeljna kulturna skupnost s sodelovanjem republiške kulturne skupnosti, kadar je šlo za obnovitvena dela na spomenikih prve kategorije. Tudi letos je soudeležna pri financiranju nekaterih spomenikovarstvenih akcij, vemo pa, da so tudi njena sredstva, kot povsod pri splošni in skupni porabi, hudo omejena, predvsem pa še daleč ne zadostajo za kritje vseh potreb pri vzdrževanju spomenikov. Poglejmo le, kaj se dogaja z našo staro meščansko arhitekturo v mestnem jedru, kaj z našimi gradovi, graščinami, etnološkimi objekti itd. Vse to so objekti, ki propadajo pred našimi očmi in le tu in tam se posreči z usklajeno družbeno akcijo katerega izmed njih obnoviti tako, kot to trajajo že dolgo znana in pogosto proklamirana načela spomeniškega varstva.

Perspektiva Kalvarije kot pomembnega baročnega spomenika, ki ima tudi svojo nesporno ambientalno vrednost, je torej predvsem v večji pripravljenosti občanov in krajanov z Aljaževga hriba, da akcijo podpre, ali pa da se opravi prenos lastništva na novega imetnika, ki bo za ureditev spomeniškega kompleksa pripravljen zagotoviti potrebna sredstva. Pri tem pa vemo, da gre tudi v primeru Kalvarije za širši problem varovanja celotne naše kulturne dediščine, ki je tako pogosto prepuščena sama sebi in neustavljivi razdiralni sili časa.

ZAVOD ZA SPOMENIŠKO
VARSTVO CELJE

LIKOVNI
SALON:
FOTOGRAFIJE
ZMAGA
JERAJA

V petek, 26. marca ob 18. uri bodo v razstavišču Muzeja revolucije v Celju odprti razstavo fotografije Zmaga Jeraja, enega najboljših tovrstnih umetnikov pri nas. Mariborski slikar in fotografski mojster bo na otvoritvi sam spregovoril o svojem delu in publiko seznanil s specifičnimi prijemi fotolikovnega medija, ki ima svoje imenitne zakonitosti. Razstavo je pripravil celjski Likovni salon, v muzeju revolucije pa bo odprta do 8. aprila.

Zmaga Jeraja pozna slovenska javnost kot slikar, risarja in grafika, skorajda enako znan pa je tudi kot mojster fotografije mariborskega kroga, organizator in pobudnik fotografskih manifestacij (Fotografija 1 — vidiki in usmeritve) ter seveda publicist.

Rodil se je leta 1937 v Ljubljani. Končal je likovno akademijo v Beogradu, specialko za slikarstvo pa je obiskoval v Ljubljani, odkoder je odšel na podiplomsko izpopolnjevanje na Hornsey College v London. S figuralno usmerjeno fotografijo se je začel ukvarjati leta 1966 in od takrat redno posega po fotografskem objektivu.

Njegovo fotografsko delo sodi nedvomno v sam vrh takšnih prizadevanj v slovenskem in jugoslovanskem prostoru.

TRIO TARTINI

Klavirski trio TARTINI je nastopil v Celju za VI. abonmajski koncert v torek, 9. marca. Sestavljajo ga odlični muziki Aci Bertoncelj (klavir), Dejan Bravničar (violina) in Ciril Škerjanec (violončelo). Koncertni program je pojasnil, da ima vsak od njih mojstrsko šolo v Moskvi, Rimu ali Parizu, vsak od njih je umetnik-koncertant, a skupaj tvorijo edinstveno celoto, homogeno uigrano kot da bi dihal enotno. Vsled tega je njihovo izvajanje doživeto ter prepriča poslušalca v vsakem pogledu. Izredna moč je prav izredna, dramatični učinki so mestoma skoro orkestralni. Dinamična lestvica je silno bogata, od subtilnega, zasa-

njanega pianissima do blestečega fortissima. Tehnično obvladajo svoje instrumente brezhibno, kar jim omogoča poglobljenost in prilagajanje najrazličnejšim stilnim dobam, vedno muzikalno občuteno.

Poslušali smo tri skladbe klasika Haydna, romantika Mendelssohna in impresionista Ravela. Vsaka od njih nosi pečat svoje dobe: Hayden preprost, lahkoten in duhovit, v zadnjem stavku živahno razgiban. Mendelssohn zavzema med nemškimi romantiki eno prvih mest. Današnji čas je iz njegovega obširnega opusa izbral najtehtnejše, od komornih del vsekakor njegov veliki trio v d-molu. Narejena sentiment-

talnost se je morala umakniti iskrenemu doživetju. Oblikovna jasnost je vzgledna, manjka ji elegance v romantičnem vzdušju, ki prekipi v zadnjem stavku do patetičnosti.

Posebno doživetje je bil Ravelov trio v A-duru. Obsežno delo, grajeno na motivih baskovske narodne pesmi, slikovito in globoko, francosko prefinjeno, polno nežnosti in dramatične napetosti. Vse impresionistične barve so dosegali učinke podvojenih instrumentov. Kljub svoji veliki obliki trio ni utrujal poslušalcev, nasprotno, obžalovali smo, da ni bilo dodatkov. Egon Kunej

ŽALEC IN CANKARJEV JUBILEJ

»Zaradi izredne družbenopolitične kulturne pomenbnosti dela Ivana Cankarja in časa, v katerem je deloval, smo dolžni proslaviti njegov jubilej čimbolj svečano in dostojno,« je uvodoma poudaril odbor za proslavo 100-letnice rojstva Ivana Cankarja v Žalcu, ki je že pripravil program praznovanja. Sicer bodo v občini razširili prireditve skozi vse leto, osrednja, ki bo v času od 8. do 16. maja, pa bo v Taboru. V ta namen bo v Taboru odkritje spominskega obeležja, odprli pa bodo tudi novo knjižnico.

Na Vranskem bo odbor osnovne šole pripravil tekmovanje osnovnih šol v spoznavanju življenja in dela Ivana Cankarja.

Tudi mladinske organizacije bodo preučevale gradivo o Cankarju in v ta namen prirejale večere pod naslovom »Beseda Ivana Cankarja«.

Občinska matična knjižnica pa bo pripravila razstavo del Ivana Cankarja. Tam bo tudi »Večer Cankarjeve besede«.

V Savinovem salonu bodo pripravili več razstav, likovne razstave pa naj bi bile tudi drugod.

V žalski občini bo potekalo še več kulturnih aktivnosti, tako da se bo vsakdo ponovno soočil s pogloblitimi idejami Cankarjevega ustvarjanja.

EDI MASNEC

KONJICE IN ZDRUŽEVANJE ŠOL

Konec lanskega leta je izvršni odbor izobraževalne skupnosti v občini Slovenske Konjice imenoval komisijo za združevanje vzgojno izobraževalnih zavodov v občini. Hkrati je ustanovil tudi delovno skupino, ki jo sestavljajo vsi ravnatelji teh zavodov z nalogo, da pripravi materiale za tako združitev. 9. marca sta se na skupni seji sestali komisija in delovna skupina. Sestanek je bil dobro pripravljen, na njem pa so temeljito proučili izkušnje tovrstnih združevanj v občinah, ki so to že opravile.

Nekaj članov komisije in delovne skupine je obiskalo združene zavode v Velenju, Zagorju ob Savi, Jesenicah, se razgovarjalo na republiškem odboru sindikata prosvetnih delavcev in tudi na Visoki šoli za organizacijo dela v Kranju. Ti so poročali, da so jim povsod radi posredovali svoje izkušnje tako pozitivne, kot tudi negativne. V Konjicah so se odločili, da bodo izdelali dve varianti združevanja, od katerih bo ena predvidevala organizacijo tozdov združenih v enoten vzgojno izobraževalni zavod v občini, druga pa bo predvidela postopno delovno združitev. O obeh predlogih bodo razpravljali delovni kolektivi konjskih šol. Osnovni cilj, ki so si ga ob združevanju zastavili pa je izboljšati vzgojno izobraževalno delo in še tesneje povezati vse delavce, ki delajo na tem za družbo tako pomembnem področju. MAROSEK

NOVI
tednik

OB 30-LETNICI „MLADINSKE PROGE“ BRČKO-BANOVIČI

(2)

MI GRADIMO PROGO, PROGA NAS!

Zadnjič smo ugotovili, da je bila mlada generacija, potem ko je prispevala svoj ogromni delež v NOB in revoluciji, pripravljena storiti vse, da se ohranijo pridobitve revolucije in da domovina vstane iz zaostalosti ter ruševin.

Titov poziv, da naj junakom borbe sledijo junaki dela, je mladina osvojila množično in je do maja 1946, torej v enem letu svobode, prispevala za obnovo nad pet in pol milijona udarniških ur.

V akcijah za obnovo porušene domovine so bili seveda najbolj udarni mladi. Vladala je velika delovna pestrost. Vrstili so se tedni: teden pogozdovanja, teden obnove mostov, teden odstranjevanja ruševin, teden popravila vaških cest, obnova kulturnih domov, šol itd.

Toda na pomlad leta 1946 je bila poglobljena akcija zbiranje mladincev in mladink za osrednjo jugoslovansko delovno akcijo in za vrsto lokalnih akcij po vsej domovini. Proga Brčko-Banovići, ki naj bi z normalnim železniškim tirom povežala gospodarstvo države z največjim premogovnim bazenom v Banovičih in Siminem hanu. Obljuba mladine, da bo zgradila 72 kilometrov dolgo progo v šestih mesecih namesto treh letih, kot so pred vojno spplanirali strokovnjaki, ni bila šala. Centralni komitet zveze antifašistične mladine Jugo-

slavije je razposlal zadolžitve, da vsako okrožje v Jugoslaviji zbere za eno izmed po eno brigado, v kateri naj bi bilo od 250 do 300 mladincev in mladink. Tako bi se na izgradnji proge zvrstilo do konca 24.000 mladih graditeljev. Od sklepa o gradnji in sodelovanju mladine, do začetka pripravljalnih gradbenih del je minilo le nekaj dni. Čim je padla odločitev, so po vsej državi začele delovne organizacije izdelovati orodje, potrebno za mlade delavce, nadalje zbirati vse potrebno za življenje na delovnih mestih. Le nekaj dni po skupni seji centralnega komiteja USAOJ in ministrstva za promet je že pripeljal tovorni vlak gradbeni material v Gunjo, na levo (hrvaško) stran obrežja Save. Mladina s te in ene strani se je množično zgrnila na postajališče in v enem dnevu raztovorila nad 30 železniških vagonov materiala.

To se je zgodilo 1. aprila 1946 in od takrat naprej je vsak dan poprijelo v pripravljanih delih več mladih rok. Od prvega aprila 1946 je bil v Brčkom tudi večji del ves mladinski glavni štab in prihajati so začele prve brigade, ki so morale naprej pripraviti vse potrebno za množični prihod brigadirjev.

Okrožno mladinsko vodstvo v Celju je v aprilu izvedlo akcijo za ustanovitev in odhod prve brigade. Sklenjeno je bilo, da najprej odide delavsko-kmečka brigada, zato v prvi izmeni skoraj ni bilo med brigadirji Celjanov, razen seveda nekaj mladih delavcev in učencev v gospodarstvu. Štiri območja so zbrala do konca aprila 250 brigadirjev in brigadirke in tako so nastale na seznamih štiri čete: Savinjska, v katero so bili vključeni tudi Celjani, Konjsko-Kozjanska, Revirska in Mozirsko-Saleška četa.

Za brigado je bilo pripravljenih mnogo več, kot jih je potem odpotovalo, vendar je zdravniška komisija odklonila vse mlajše od 15-16 let, telesno šibkejše. V tistih urah se je veliko prijavljenih »postaralo« za leto ali dve, tako so namreč mnogi pretentali organizatorje o svoji starosti.

Nekaj dni pred prvim majem 1946 se je brigada zbrala v prostorih dana-

Tito med brigadirji na progi »Brčko-Banovići«. Ob tej priložnosti je pohvalil aktivnost jugoslovanske mladine, ocenil je velikanski politični in gospodarski pomen mladinskega udarniškega dela in z izrekom »herojem borbe naj sledijo heroji dela« napovedal skokovito pot gospodarskega razvoja in socialistične izgradnje v Jugoslaviji.

šnje tehnične šole v Gamberjih. Tu so bili prijavljeni pregledani, razvrščeni v čete, imenovana so bila četna poveljstva in štab brigade.

Prenočitev v učilnicah na slami je bila prvi »stika« z brigadirskim življenjem, za mnoge pa vendar nič posebnega, saj tiste čase še ni večini ljudi prav nič mehko postelano. Brigada iz celjskega okrožja je dobila tudi svoje ime. Imenovali so jo po narodnem heroju in pesniku Karlu Destovniku — Kajuhu.

Odhod iz Celja je bil menda 29. ali 30. aprila. Bil je lep sončen pomladanski dan. V Zidanem mostu in Brestanici so se zbirale kompozicije iz vse Slovenije, kajti v prvi izmeni na »mladinski progi« je sodelovalo okoli 1000 slovenskih brigadirjev in sicer so bile to brigade iz ljubljanskega, celjskega in mariborskega okrožja.

Mladinske brigade iz Slovenije so bile v nečem nekaj izjemnega. V vseh treh slovenskih brigadah je bilo zelo veliko deklet, prava množica v primerjavi z brigadami iz bratskih republik, v katerih je bilo pri povprečno tristo hrustih dvoje troje deklet za nošnje vode, za kuhinjo in pranje.

(nadaljevanje sledi)

Piše Jure Krašovec

ŠOLSTVO

OCENA VEDENJA

Z letošnjim šolskim letom je stopil v veljavo nov pravilnik o ocenjevanju učencev v osnovnih in srednjih šolah. Največje vsebinske spremembe prinaša nov pravilnik pri ocenjevanju vedenja učencev. Do sedaj je veljala za ocenjevanje vedenja kot za vse ostale predmete, petstopenjska ocenjevalna lestvica. Če je pri vseh ostalih predmetih veljala normalna razpršitev ocen, da je največ učencev bilo v zlati sredini in jih je le nekaj odstopalo navzgor in navzdol od te sredine, se to pri ocenjevanju vedenja ni uveljavilo. V praksi je večina učencev bila iz vedenja odlično ocenjena. Redka odstopanja so bila le navzdol. Če pa bi pogledali v vsebino, kaj je veljalo za odstopanja, bi lahko tudi ugotovili, da vse to v novih razmerah ni v celoti ustrezno. Tako slepa poslušnost in ubogljivost, mirnost in poniznost že dolgo niso več odlike našega človeka. Prav tako nemirni duh, pogum in borbenost, pa tudi upor in dvom danes niso na negativni strani moralnih lastnosti.

V vsakem primeru je potrebno poznati vsebino, za kaj pravzaprav gre.

Nov način ocenjevanja ima lahko veliko vzgojno vrednost, če učenci in njihove razredne skupnosti pri ocenjevanju vedenja aktivno sodelujejo. Pravilnik tako sodelovanje tudi določa. V prvi vrsti je potrebno oceniti delo učenca v razredni skupnosti. Tu je prva šola samoupravljanja, v kateri učenec že pokaže, kakšen odnos ima do dela, do součencev, do drugih ljudi, do skupne imovine itd. Ko učenci skupaj z razrednikom razpravljajo o teh vprašanjih, si ostro moralni čut in si privzgaajo odnos do socialističnih vrednot. Če učitelj to ocenjevanje opravi sam, zapravi odlično priložnost za vzgojno delo in s tem razvrednoti smisel novega načina ocenjevanja.

Na osnovni šoli v Vitanju so razredne skupnosti aktivno sodelovale pri tem ocenjevanju. Z novim pravilnikom so učence seznanili že na prvih oddelčnih konferencah v lanskem novembru. Pred

koncem polletja pa še enkrat. Ugotovili so, da ima večina učencev primerno vedenje in da le nekateri odstopajo navzgor pa tudi navzdol. To so seveda utemeljili. Pri nekaterih učencih so učitelji opazili prizadetost, ki je bila posledica dosedanje prakse. Zaradi tega je važno, da se tak sistem dosledno uveljavi povsod, tudi v srednjem šolstvu. Bojazen o tem je bila tu izražena. Tako je bilo ob polletju iz vedenja na naši šoli ocenjeno 78,1% z oceno »primerno«, 18,1% z oceno »vzorno« in 3,8% z oceno »manj primerno«. Tak način ocenjevanja so ugodno ocenili učitelji, sprejeli pa so ga učenci in starši.

Borimo se za nove družbene odnose, zato pri vzgojnem delu ne smemo zamuditi tako ugodne priložnosti. Nov način ocenjevanja vedenja učencev v osnovnih in srednjih šolah daje namreč učiteljem široke možnosti za vzgojno delo in za oblikovanje socialističnih vrednot pri mladi generaciji.

FRANJO MAROŠEK

PREBOLD: PLANINCI ZBOROVALI

Pretekli petek so se na rednem letnem občnem zboru zbrali člani Planinskega društva Prebold. Poročilo o delu je podal predsednik društva Adi Vidmajer. Iz poročila je bilo razvidno, da je bilo društvo zelo uspešno. V preteklem obdobju so izvedli 26 izletov za pionirje, jih vodili pod strokovnim vodstvom s krožki na orientacijskih tekmovanjih v občini in izven nje. Poprečno je sodelovalo 28 učencev. Poleg tega so se pionirji udeležili več enodnevnih izletov, v pionirski planinski šoli pa je bilo 40 učencev. Udeležili so se več spominskih manifestacij in sicer: šli so po poteh Celjske čete, Stirinajste divizije, od spomenika do spomenika v občini, obiskali in okrasili so grobove za dan mrtvih ter sodelovali na pohodu po poteh partizanske Ljubljane, na katerem je bilo 169 članov društva. Mladinski odsek ni veliko zaostajal. Prav tako se je udeležil vseh prej naštetih akcij, poleg tega pa so mladinci redno sodelovali s člani. Se posebno je treba poudariti njihovo marljivost pri prostovoljnih delovnih akcijah, saj so opravili 677 delovnih ur, uspešno so tekmovali na orientacijskih tekmovanjih ter drugod. Iz leta v leto se krepijo članske vrste. Poleg izletov in pohodov so opravili številne organizacijske, propagandne, markacijske in druge naloge.

Podelili so štirinajst priznanj Planinskega društva Prebold najbolj zaslužnim članom in organizacijam ter društvom v Preboldu, tri priznanja za prehojeno Savinjsko pot ter dve priznanji Republiške planinske zveze za prehojeno Slovensko pot, ki sta jo prejela Karli in Robi Slemenšek.

Izvolili so novo vodstvo društva. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Adi Vidmajer, za podpredsednika Franci Kapus in za tajnico Jožica Privšek.

Za konec zbora pa je Boran Polak predaval o uspešnosti jugoslovanske odprave na Makalu ter pokazal več kot 200 barvnih diapozitivov.

T. TAVČAR

LJUBEČNA: SAMOODLOČANJE JE USPEŠNA OBLIKA

Delavci in krajanji so o predlogu razpravljali tudi letos dvakrat. V organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih. Medtem ko v razpravi na zbora delovnih ljudi ni bilo oblikovnih novosti, smo bili priča tem v krajevnih skupnostih. Tako je bilo tudi v krajevni skupnosti Ljubčna. V tej krajevni skupnosti so podobno kot drugje letos prvič razpravljali o delitvi dohodka za osebno, skupno in splošno porabo po stalnih območjih. V KS Ljubčna imajo tri stalna območja. Ta pa obsegajo Ljubče—Šmiklavž, Lipovec—Glinsko—Žepino in Začet—Leskovec.

So te razprave razen oblikovne prinesle še kakšno uspešnost? Na to vprašanje lahko v Ljubčni odgovorijo pritrdilno. Najbrž pa bi predstavniki družbenopolitičnega življenja in tudi krajanji postavili na prvo mesto udeležbo Nikdar doslej namreč tej razpravi ni prisostvovalo toliko krajanov. Kljub slabemu vremenu in novozapadlemu snegu so bili sestanki stalnih območij nadvse dobro obiskani. To pa ni edini uspeh. Poleg udeležbe je bilo več razpravljalcev in več novih želja. Na sestankih so se odprla vprašanja, za katere doslej sploh niso vedeli. Opaziti pa je bilo, da so za nekatera odprta vprašanja ljudje veliko pripravljeno storiti samo da se s pomočjo krajevnih skupnosti rešijo. Med takimi vprašanji so bila rešitev problema s pitno vodo, ureditev še neurejenih cest in drugo. Slišati pa je bilo tudi, da so materiali za javne razprave preveč strokovno napisani. Ljudje si želijo preprostih besed, tako kot so v svojem izražanju tudi sami preprosti. Boj inflaciji moramo napovedati tudi na področju govorjenja in pisanja.

M. BRECL

ODDOLŽITEV REVOLUCIONARJU

V Ljubčni se v zadnjem času stvari hitreje obračajo na pot napredka. Kljub pomanjkanju sredstev ne manjka dobre volje in entuziazma za novosti. Ne pozablajo pa tudi na preteklost, kot je bil to slučaj včasih. Na vseh področjih želijo čimprej napraviti korak naprej. Popraviti pa hočejo tudi nekatere stvari, na katere so pred leti pozabili. Mde temi je tudi oddolžitev revolucionarju domačinu Francu Štekliču-Luki, ki je kot okrajni sekretar OF za okolico Celja padel v Šmiklavžu 11. marca 1945. leta.

Na mestu, kjer se je na pragu svobode končala njegova pot, bodo letos poleti postavili spominsko obeležje. Odkrili ga bodo najbrž v okviru praznovanja občinskega praznika. Pri delu pa bodo sodelovali mladinci in najbrž tudi vojaki iz Celja. Načrt obeležja je že izdelan. Izdelal ga je inž. arh. Aleš Vodopivec, vojak v kasarni Jožeta Meniha-Rajka v Celju. Čeprav je Aleš te dni slekel vojaško suknjo, pa bo tudi pozneje sodeloval pri izvajanju del. Po njegovi zamisli bo obeležje izdelano tako, da bo v dvajsetmetrski klinker »preprog« ponazorilo zadnjo pot Franca Štekliča-Luka. V »preprogi« pa bo velika bronasta plošča z napisom, ki bo govoril o obeležju.

Na zadnjem sestanku akcijskega odbora, ki ga sestavljajo najbolj odgovorni predstavniki družbenopolitičnega življenja v krajevnih skupnostih, so bili z načrtom in zamislijo arhitekta navdušeni. Posebej še zato, ker je arhitekt uspešno vključil v obeležje klinker ploščice, ki jih izdelujejo Opekarne Ljubčna. S tem je dal obeležju tudi poseben — krajevni — poudarek. Z deli pri postavitvi obeležja bodo pričeli takoj, ko se bo izboljšalo vreme.

MILAN BRECL

SEMINAR ZA PREDSEDNIKE

Konferenca mladih v izobraževanju in komisija za idejnopolično delo pri OK ZSMS Celje, sta organizirali poldnevni seminar pod skupnim naslovom Politično in samoupravno delovanje na srednjih šolah. Pri svojem poldnevju o političnem delu na šoli, je Robi Košca podčrtal, da moramo v prihodnjih letih odpraviti dualizem, ki je še danes, v modernem načinu samoupravljanja, zelo pereč problem. Kajti pri tem se moramo zavedati, da je dijak subjekt in ne objekt učno vzgojnega procesa, ki se neprestano razvija, mi pa težimo za tem, da bi ga dohajali.

O delegatskem sistemu, ki se je že v naši družbi popolnoma uveljavil, nam je spregovoril Boris Rosina. Hkrati nas je opozoril kako pomembno vlogo imamo mladi v njem.

Nosilec in pobudnik akcij v krajevni skupnosti naj bo mladina, je ena pomembnejših misli tovariša Rožmana, ki je spregovoril o vlogi mladine v krajevni skupnosti.

MIHELIN SAMO

OŠ RIMSKE TOPLICE

VELIK DAN

Dan samoupravljanja smo imeli na naši šoli 8. marca. Na ta dan smo se vsi učenci skrbno pripravili, zlasti pa študenti osmošolci in sedmošolci, ki so prevzeli dolžnosti ravnatelja, pomočnika ravnatelja, učiteljev, računovodje, tajnice, snazilk ter kuharic. O zadnjih pripravah smo se dogovorili 3. marca na pionirski konferenci.

Učenci, ki so poučevali, so se prej dobro pripravili za vsako uro.

Vprašala sem nekaj osmošolk, ki so ta dan učile, kako so uspele učne ure in odgovorile so mi, da je bilo prijetno. Vse so bile zadovoljne z učenci. Preden so stopile v razred, so imele vse malo treme, ki pa je kmalu izginila. Nekaterim je zmanjkalo časa, tako da niso mogle narediti vsega, kar so za tisto uro načrtovale. Zaradi tega prave tovarišice prav gotovo niso bile hude, zakaj tudi njim se včasih zgodi, da si učno uro zamislijo po svoje, učenci pa dojemajo snov na svoj način. S svojim delom pa niso bile vse zadovoljne, ker pravijo, da bi lahko napravile več kot pa so. Vsakdo od teh si želi, da bi na šoli še imeli takšen dan, zlasti še sedmošolci na to komaj čakamo. Upamo, da ga do naslednjega šolskega leta ne bodo ukinili.

MAGDA OBLAK

Vsi smo navdušeno in z nekim pričakovanjem čakali »naš dan«. Ko smo zjutraj stopili v razred, smo v njem čakali tovarišico za telesno vzgojo, nato pa smo z njo odšli v telovadnico. Tam smo delali vaje na orodju in skakali čez kozo. Ura je v minila v hipu. Podobno je bilo pri uri tehničnega pouka. Tovarišica za zemljepis je bila ta dan tudi naša razredničarka. Sprejeli smo jo kot pravo tovarišico. Prijetno nam je razlagala snov o Ameriki.

Dežurstvo na hodnikih in v jedilnici so ta dan opravljali učenci, ki sicer radi malo nagajajo, a so svoje delo dobro opravili.

REZI MEDVED

KULTURNA AKCIJA MLADINE

NAŠA BESEDA 76

Osmo leto bo že potekala letos kulturna manifestacija mladih Naša beseda. Takrat zastavljena kot kulturno gibanje, predvsem na odru. Prijavilo se je mnogo šol, prišli so celo iz Radeč. Potem je začela Naša beseda v utečen tir in pojavili so se tudi problemi ob njenem vrednotenju in vlogi sploh. Prehajala je iz tekmovalnega značaja v manifestativno množično sodelovanje vseh, nekateri so izgubljali voljo, iskali nove izrazne poti. Vse to je prinašala s seboj Naša beseda, ki je sčasoma, rojena v Celju, postala slovenska osrednja prireditev mladih v odrskem življenju. Pred leti je zajela še likovno delo mladih in v lanskem letu doživela nekakšno prvo občutnejšo krizo, saj je bilo tako malo prijavljenih skupin, da so organizatorji imeli probleme pri sestavi sporeda.

Ker je ocenjevanje in sploh spremljanje dela mladih na odru docela odgovorna naloga, se zdaj organizacija deli na dva nosilca. Organizacijski dejavnik predstavlja občinska konferenca ZSMS Celje, strokovno izvedbo in pomoč pa vodi Področno združenje gledaliških skupin pri ZKPOS Celje.

Letošnja Naša beseda pomeni oživljanje zanimanja za odrsko delo, recitacijo, uprizoritev, saj je prijavljeno kar 16 skupin, od tega ena iz krajevnih skupnosti in ena iz Ingradra, kar je doslej edinstven primer. Poudarek je vsekakor na Cankarjevem jubileju, saj je bilo tako nekako tudi sugerirano šolam in posameznim gledališkim skupinam. Osnovna šola he. roja Efenke bo predstavila pravzaprav proslavo, ki so jo imeli ob priliki preimenovanja šole po heroju Efenki. OŠ Polule so letošnje delo posvetili Cankarju z naslovom Domovina, ti si kakor zdravje. Pionirski dom bo imel uprizoritev Praznovanje v pionirskem domu. Pedagoški šolski center bo tokrat predstavil lastne stvaritve dijakov pod skupnim imenom

Naš dnevnik. Dijaški domovi pripravljajo recital z naslovom Moja mati in jaz, kar že naslov pove, da gre za Cankarja. Gimnazijci marljivo pripravljajo Moje delo je knjiga ljubezni — tudi posvečeno Cankarju, Ekonomski šolski center pa nam bo tokrat predstavil črnsko pozemlje, Tehniška šola Izbrana dela Ivana Cankarja in Srednja šola za zdravstvene delavce Minattijeve pesmi. Trnoveljska Zrja bo imela parodijo Memento mori in še ena Zrjina skupina pod imenom Hrast pa bo predstavila cigansko liriko. Krajevna skupnost Zagrad tudi pripravlja nastop svojih mladih, v Ingradu pa so posvetili Cankarjev jubilej z recitalom Brez naslova. Ni še doslej prijave OŠ I. celjske čete, kjer že tudi delajo in morda se bo prijavila še kakšna

skupina. Verjetno tudi mlad iz Šentjurja.

Ob tem velja reči tudi to, da bi se skupine morale prijavljati prej, saj bi s tem olajšale organizacijo, ki je zahtevna. Predstave bodo od 10. do 14. aprila v kulturnem domu v Štorah in ne tud v Skofji vasi, kot je bilo prvotno zamišljeno.

Medobčinska Naša beseda bo letos v laški občini in sicer od 15. do 17. aprila v Laškem, Radečah in Rimskih Toplicah. Republiška Naša beseda pa bo tokrat spet v Celju, saj je Celje njeno rojstno mesto. Če ne štejem uradno začetno leto Naše besede leto 1968, ampak upoštevamo zapise, se dve leti pred tem, potem letos praznuje Naša beseda desetletnico.

DRAGO MEDVED

Slovenske železarne

ŽIČNA

tovarna žičnih izdelkov
CELJE, Ipavčeva ulica 20

Komisija za medsebojna razmerja

objavlja

prosto delovno mesto

BLAGAJNIKA

POGOJI:

ekonomski tehnik in 3 leta delovnih izkušenj. Poskusno delo en mesec.

Pismene ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela ter dokazili o strokovni izobrazbi pošljite Komisiji za medsebojna razmerja pri Slovenske železarne — ŽIČNA — tovarna žičnih izdelkov, Celje, Ipavčeva ulica 20, v osmih dneh po dnevu objave.

ŠENTJURSKA MLADINA NA POHODU

DVA DNI „ŠTIRINAJSTE“

Mladi iz šentjurske občine so se v soboto in nedeljo udeležili nočnega pohoda po poteh XIV. divizije na relaciji Sentjur — Resevna — Opoka — Cerovec — Dramlje. Pohod je bil organiziran v okviru krajevnih skupnosti Sentjur, ki izhaja iz zgodovinske preteklosti, ko je bila ustanovljena na Resevni 1. celjska četa, kjer je padel skoraj ves 2. bataljon Kozjanskega odreda in z njim naša vzornika — skojevca Cvetka Jerin in Dušan Lah.

Pohodna enota je bila organizirana samoupravno, imela je svoj štab, svoje enote ter kulturno skupino. Strokovni del pohoda so vodili pripadniki teritorialne obrambe, poleg mladih prostovoljcev TO, pa so se ga udeležili vsi mladi komunisti in ostali mladinci, ki so jih predlagale osnovne organizacije mladine v občini. Prostovoljno so sodelovali tudi predstavniki štaba TO, bor-

ci-udeleženci pohoda XIV. divizije ter predstavniki drugih družbeno-političnih organizacij.

Pohodna enota se je formirala v Sentjurju. Od tu je skoraj 200 mladincev krenilo na pot ob zvokih harmonike in s pesmijo na ustih. Ko so prispeli na Resevno, je bilo že temno. Tu so se ustavili ob kresu, kjer je bil pripravljen kulturni program, politkomisar Boris pa je govoril o poteh in borbah XIV. divizije. Tu so se mladi okrepčali s čajem, nato pa krenili dalje proti Svetini in Opoki ter naprej proti Blagovni. Med potjo jim je tovarišica Angelca, ki je kot otrok videla boj XIV. divizije, pripovedovala svoje spomine. Na Blagovni so se mladi pohodniki okrepčali s čajem in sendviči ter segreli premražene ude v toplih učilnicah osnovne šole, kjer so bili seznanjeni tudi o konkretnih nalogah v konceptu

splošnega ljudskega odpora. Kljub temu, da je bila pot naporna in dolga, so tu tudi zaplesali, nato pa nadaljevali pot proti bolnici »Zimša«, kjer jih je še pričakal kres. Ob njem je kulturna skupina recitirala pesmi Kajuha in Kuntnerja, harmonikar Duško pa je raztegnil svoj meh in s pesmijo ustvaril še bolj prijetno vzdušje. Več kot dvesto rok se je združilo in okoli kresa so zaplesali partizansko kolo. Pričelo se je daniti in na vrsti je bila jutranja telovadba. Bilo je obilo smeha in še več stokanja. Toda nihče ni priznal, da je utrujen ali zaspan. Nato so odšli v »Zimšo«, ki je prav zdaj preurejajo. »Zimša« je daleč naokoli znana kot dobra partizanska bolnica, v kateri so se zdravili ranjenci NOB na tem področju. O njej so pripovedovali domačini.

Spredaj so plapolale zastave, za njimi pa se je vila dolga kolona mladih, iz katerih

src je donela pesem XIV. divizije. Ta ko so prispeli v Dramlje, kjer je bil njihov zadnji postanek. V jutranjih urah je bil organiziran partizanski miting, na katerem so sodelovali s kulturnim programom tudi vojaki iz celjskega garnizona. Tu je bil recital o XIV. diviziji, gledalci pa so se nasmejali tudi prijetnemu skeču o Nikoletini Bursacu. Sledilo je srečanje z borci, ki so govorili o doživljanjih iz NOB. Na koncu so podelili še pohvale najboljšim mladincem in se pogovarjali z najbolj zanimivimi pohodniki. Vsi so bili mnenja, da je bil pohod dobro organiziran in zanimiv in da prav gotovo pridejo tudi na naslednjega. Celo fant, ki je vso blatno in mokro pot prehodil v tenis copatah, se je zadovoljno smejal, čeprav je priznal, da bo naslednjič prav gotovo obul kaj drugega.

META PLOSTAJNER

SREČANJE Z RADE TOM ŠERBEDŽIJO

USPEL KLJUB OČITKOM

Rade Šerbedžija.

Igralec zagrebskega gledališča ITD.

Pred dnevi je gostoval v Celju. Prvič. In fantastično je uspel. Zdaj kličemo, da bi še kdaj zašel v naše mesto in nam ponudil nekaj iz svojega repertoarja.

Prvo srečanje sva imela na odru celjskega gledališča. Sam, z rokami globoko zari-timi v žepe sivo kariraste obleke in s črno kravato zavezano na belo srajco, je hodil po prostornem odru. Po vsakih petih, šestih korakih je odskrim delavcem nekaj svetoval, saj je želel imeti oder za večerno predstavo dobro pripravljen. Potem sva se pozdravila in prosil je, da še pet, deset minut počakam, da vse uredi. Odšel je v dvorano in sedel nekje v ozadje v temo. Pogled se mu je zatopil ponovno na oder, dodal je še nekaj pripomb in potem je bil prepričan, da bo vse O.K. Prvi vtis:

Droben. Svetlih, solidno pristrženih in gladko padajo-čih las. Modro zelenih oči, kot Soča. Globokih, čistih, prozornih. Že te njegove oči veliko povedo. Glas sorazmerno tih, rekli bi otroško (vendar prijetno) oženo, mehak kot jutranji veter ob morju, ko zaveje preko mlakuže in sredozemskega rastja. Rekli bi, božajoč! In njegov smeh, zvonko cingljajoč, ki te zbudi iz prijetne omotice njegovega govorjenja.

Govori premišljeno, nekako počasi, vsako misel najprej steha, nato jo ponudi sogovorniku. Nič ni povedanega na hitro, nepremišljeno, rekli bi na pamet. Vse je zbrano, sortirano v predalčke, kot v študijski knjižnici.

Tokrat sicer ni bil prvič v Celju...

»Večkrat sem se že peljal skozi Celje, ampak samo to in nič več. Zena tako rada zahaja na Golte, kjer so odlični tereni za sprehode, za umiritev, za razmišljanje. Sploh si ne morete predstavljati, kaj imate. Drugače pa prvič nastopam v Celju.«

Potem izreče nekaj stavkov na račun lepote našega mesta, kako je nad njim navdušen in da bo še prišel. Ko ga pobaramo, če to govori iz gole kurtoazije do Celja, je skoraj nekoliko trdno

in trdo odločno odgovoril, da sploh ne, kajti če bi bil drugačnega mišljenja, bi tudi bil drugačen do Celjanov. Enostavno bi bil tiho, kajti nečesa, kar ni lepo in simpatično, ne hvali zato, da bi pač nekemu laskal, metal pesek v oči, ga slepil zaradi nekih višjih teženj in hotenj.

Rojen je bil v Liku v Titovi Kamenici, vendar so se s starši kmalu preselili v Vinkovce. »Tako sem pravzaprav mešanica Ličana in Podravčana.« V Vinkovcih je preživel najlepša leta mladosti in se poleg ostalega ukvarjal tudi s športom.

»Vem, da bi enkrat moral nastopiti v naši ekipi na igrah bratstva in enotnosti, kjer nastopate tudi Celjani. Pa sem žal zbolel in od tistega, verjetno prvega stika s Celjani, ni bilo nič.«

Pot v Talijin hram...

»Čudna je bila to pot! Že v gimnaziji sem nastopal, potem pa se odločil, da bom nadaljeval študij na akademiji za gledališče v Beogradu. Pa mi je neki takrat kobajagi režiser rekel, da sem preveč melanholičen in da naj opustim misel na gledališče. Odšel sem v Zagreb, ki je kot vse kaže mesto melanholije (tu se zvonko zasmeli — op. p.), bil sprejet in zdaj sem igralec.«

Od takrat pa do danes je odigral nešteto vlog, tako v gledališču, kot na televiziji, filmu in radiu. Torej ni medija, kjer se ne bi pojavil. Ko ga povprašamo po najuspešnejših stvaritvah začne razmišljati...

»Veliko je tega in težko bo vse naštet. Morda največ dela sta mi dali vlogi Hamleta (z njim je nastopil izredno

uspešno na poletnih dubrovniških igrah v znamenitem Lovrijencu — op. p.) in oba Don Juana. Igral sem tudi v številnih sodobnih vlogah. Mnogo sem že tudi režiral, nekaj dobro, nekaj slabo. Takšno je pač življenje. Enkrat uspeš, drugič ne, čeprav vedno pri startu izhaja iz tega, da bi vse, kar delaš, naredil dobro. Povejte mi za človeka, ki si tega ne želi? In potem se najde kopica kritikov in njim podobnih, pa te začnejo sedrati, da na koncu niti za v zmrzalno skrinjo nisi več. Vendar kljub temu gledališča ne bi pustil in tudi če bi se še enkrat rodil, bi se podal na isto pot. To je pot simpatičnih raziskovanj, vedno se pred teboj odpre nekaj novega. Stalno si raziskovalec in novator v najzlahtnejšem pomenu besede. Pri tem pa je treba še veliko brati in delati sploh vse tisto, kar te izpopolnjuje, da sčasoma postaneš vsaj delno kompletna gledališka osebnost.«

Radeta Šerbedžijo smo videli tudi v dveh uspešnih filmskih vlogah v Sloveniji (filma Sedmina in Rdeče klasje), v zadnjem času pa tudi glavni vlogi v uspešni televizijski nadaljevalki Pesem. Mnogo se ukvarja tudi z deli Miroslava Križevca in da to uspešno, je dokazal tudi s svojim nastopom pred popolnoma polno dvorano v Celju, »ki je izredno lepa in ste lahko ponosni nanjo«.

Dela mu nikoli ne zmanjka, kar je tudi prav za takšnega nemirnega gledališkega raziskovalca, kot je Rade Šerbedžija. Edino vodilo mu je delo, kar pri mnogih pogrešamo.

Seveda je med pogovorom stekla beseda tudi o celjskem gledališču, o katerem je slišal veliko lepih in pohvalnih besed, »saj pri vas vendar delajo najboljši jugoslovanski režiserji, kot Dino Radojević (prav njegov Hamlet, z Janezom Erzenom v naslovni vlogi, je pred leti prišel v anale gledališke umetnosti v Sloveniji po sodobni interpretaciji, kar je ugodno ocenil tudi veliki shakespearolog Poljak Jan Kott — op. p.), ki je moj osebni prijatelj, pa Ristić, Korun in mnogi drugi. To je vitalno gledališče, kar

dokazuje tudi njegova zadnja predstava Igrajte tumor... Upam, da bom v prihodnje lahko večkrat prišel v Celje in videl več vaših predstav, mislim pa tudi, da bi vi morali pogosteje gostovati pri nas. Mi še vedno vse preveč delamo predstave za določen krog, pre malo pa jih z gostovanji ponujamo tudi drugim, ki si jih recimo, v matični hiši ne morejo ogledati.«

Takšen je Rade Šerbedžija. Živi za gledališče, ki mu pomeni življenje. Ob koncu je še podal zanimivo primerjavo:

»Bil sem športnik in zdaj sem igralec. Kaj dosti razlike med obema ni. Oba trenirata, oba morata biti kondicijsko in psihično vedno odlično pripravljena, morda mora igralec samo za nianso več študirati.«

Odšel je v garderobo, prostor, kjer se je zatopil vase in se dobro pripravil za nastop. Govoriti Križevca misli ni kar tako in Šerbedžija jih »kar tako« tudi ni govoril. V njegovem govorjenju je bilo mnogo več.

TONE VRABL

CELJE: KAKO GLOBOKO OBČINSKI ŽEP

Razprava o predlogu občinskega proračuna za letošnje h koncu. Zadnje besede o njem bodo tekale v torek, 30. marca, ko se bodo na ločenih sejah sestali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine.

Sicer pa bodo delegati na teh zasedanjih odločali še o drugih zadevah. Predlog dnevnega reda ima kar sedemnajst točk. Dosti pobud zna pasti v razpravi o predlogu odloka o izvršnem svetu občinske skupščine pa tudi o občinskih upravnih organih. Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti bodo odločali še o izvršenih komunalnih delih v lanskem letu. Mimo tega bodo vsi trije zbori razpravljali o predlogu družbenega dogovora o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena in v tej zvezi o načinu sodelovanja delovnih ljudi in občanov v komunalnih zadevah na območju celotne občine.

Izredno zanimiv je osnutek akcijskega programa za ureditev in olepšavo Celja. To toliko bolj, ker je več kot konkreten in ker bodo imeli pri njegovem izvajanju svoje mesto tudi mladi ljudje in pripadniki celjske garnizije JLA. Načrt dobiva torej širše obeležje, postaja naloga vseh in ne le komunalnih delovnih organizacij.

V predlogu dnevnega reda pa je še nekaj sprememb okoli zazidalnih načrtov in drugo.

M. B.

POLZELA: ZA LEPŠI KRAJ

Včeraj zvečer je bila na Polzeli 11. seja sveta krajevnih skupnosti. Po pregledu sklepov zadnje seje, ki niso bili vsi realizirani, je predsednik sveta krajevnih skupnosti Rudi Divjak podal finančno poročilo za lansko leto. Iz njega je bilo razvidno, da so bili dohodki krajevnih skupnosti na Polzeli lani en milijon 400 tisoč dinarjev ter da so bili izdatki za 200 tisoč dinarjev manjši. V nadaljevanju je bilo precej razprave glede asfaltiranja 3 km ceste skozi vas Podvin do Podgore. Ker bi ta dela stala približno en milijon 800 tisoč dinarjev, bi ostala dela, ki so si jih zadali za letošnje leto, odpadla, razen najnujnejših vzdrževalnih del in vodovoda v Podvin, ki je v izgradnji. Sklenili so, da bo svet krajevnih skupnosti predlagal konferenci krajevnih skupnosti, da v to akcijo gredo, če bo konferenca krajevnih skupnosti to potrdila. Med drugim so delegati sprejeli tudi sklep, da bi naj v mesecu aprilu na Polzeli potekala tudi akcija Očistimo in olepšajmo Polzele. Menili so, da le skupna akcija vseh bo uspešna in bo zagotovila lepši izgled kraja.

Ob koncu so za predsednika komisije za varstvo okolja, ki ima pet članov, imenovali Slavka Kolška, za delegata skupščine kluba samoupravljalcev občine Zalec Jožeta Turnška in za delegata občinske komunalne interesne skupnosti Ivka Krašovca.

POPRAVEK

Avtor spominov, ki smo jih objavili v prejšnji številki NT pod naslovom V boju za kruh in svobodo ANTON IKOVIĆ nas je opozoril, da je v sestavek posegel tiskarski škrt, ki se je poigral z imenom IGNAC ŠTEBE je tako pod sliko (in še enkrat v tekstu) preimenovan v Ignac Štefe.

Pa tudi »skoraj dve tretjini sindikalno organiziranih lesnih delavcev« se nanaša na podatek 79 delavcev in ne na vseh 246 delavcev, ker je bilo organiziranih 59 delavcev. Pa še to. Posnetek kaže Sočavo pred vojno, taka je bila tudi v začetku leta 1941, čeprav posnetek ni iz tega leta.

Uredništvo se avtorju in bralcem opravičuje zaradi teh škrtičev.

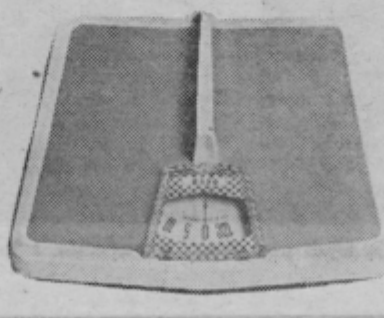
PRAKTIČNO DARILO ZA VSAKO PRILOŽNOST!

OSEBNE TEHTNICE

VITA
LILI
DIVA
NEVA

KUHINJSKE TEHTNICE

PRIMA
FAVORIT
BISERKA
MAJA

LIBELA

Pred odhodom je za dobro voljo poskrbel ansambel Vikija Ašiča. Letos, žal, fantje niso mogli z nami, so pa obljubili za drugič.

Vojko je bil v drugem avtobusu odličen stevard. V prvem avtobusu so se fantje tudi dobro odrezali.

IZLET NT IN RC: SLADKE Š

Še nekaj zelenja za spomin na zgodnjo obmorsko pomlad. Nekaj lovorjevih listov, oljčna vejica in še kaj.

Tisto petkovo jutro nam je bilo naklonjeno še sonce, kot da si je tudi samo hotelo ogledati odhod sto kmečkih žensk na morje pa je zato že zgodaj razgnalo meglice. Prihajale so. Zavite v plašče in rute. Z nabrekli torbami v izdelanih rokav. Nekatero s plašnim pogledom, nenavajene daljšega potovanja, druge z upanjem in bojaznijo, vse pa le polne pričakovanja in občutka — gremo na morje.

Fantje Vikija Ašiča so v nekaj trenutkih na dvorišču našega uredništva ustvarili veselo razpoloženje. Ob hitrih zvokih polke so se na oknih Socialnega zavarovanja in Zdravstvenega doma pojavile glave z vprašanjem: kaj pa je? Ne, ni bila poroka, še bolj veselo je bilo!

Večina žensk se je zbrala že dobro uro prej. Ob prihodu Izletnikovih avtobusov, avtoturistično podjetje Izletnik nam je v veliki meri po-

magalo pri organizaciji izleta, se je množica pomaknila k vratom, bežen stisk roke redkim možem, ki so pospremili svoje boljše polovice, še zadnji pozdrav Ašičevih in že smo odbrzeli.

Pričelo se je spoznavanje, predstavljanje, pri čemer sta nam pomagala tudi prijazna Izletnikova šoferja — Tona Bevc in Rudi Lešnik. V prvem avtobusu je Tednikovo ekipo zastopala skupina — Valter Leben, Milan Batistič in avtor teh vrstic, v drugem pa Bojan Volk, Vojko Rimal in Drago Medved. Harmoniki sta nategovala Vojko — ta je sicer več govoril, ker je harmonika pač pretežka — in Ivan Zdovc — Vanc iz Laškega. Za mogoče glavobole je bila v drugem avtobusu tudi medicinska sestra Milena. Na kratko: vse je bilo v redu!

Vožnja je bila dolga, sonce je pripekalo, žeja huda. Zato so že pri Trojanah pričele krožiti steklenice, od Ožbolta dalje pa je veselo odmevala pesem. Ko je v prvem avtobusu vesela Milica prišla za mikrofona pa ni bilo smeju ne konca ne kraja. Zvrstile so se še druge: Marica, Ton-

čka pa Marija s Planine, ki je spravila z vprašanji o raznih razlikah v zadregu najprej Vanča nato pa še šoferja Toneta. Prvič smo si »pretegnili« noge na avtocesti. V mali bife smo na okrepčilo popeljali kar celo stotnijo. Že prej smo se dogovorili, da bomo v Sloveniji vsaki natakariji rekli Anica, za

PRI IZLETU SO NAM POMAGALI

- Izletnik Celje
- Hmežad Zalec
- Kmetijski kombinat Sentjur pri Celju
- Kmetijska zadruga Slovenske Konjice
- Kmetijska zadruga Laško — združene delovne organizacije kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva DOBRINA Celje
- Zgornje Savinjska kmetijska zadruga Mozirje
- Aero Celje
- Gostinsko podjetje Celje
- Merx Celje
- Trg. podjetje CENTER Celje

Začelo se je tako kot že tri leta poprej — končalo se je tako kot že trikrat doslej — z

Vmes med tema dvema dogodkoma pa je vorov, telefonskih klicev, pregledov pisem, ž pripravi sto ženskam dva čudovita dneva.

Glede na izrečene pohvale, zahvale in prihod v Celje ter poslane v uredništvo — KIH ŽENSK NA MORJE« je prav tako čudovit

»Zame sta to nepozabna dneva!«

»Hvala in še enkrat hvala, vam in žrebu. bom mislili na vas in na naš izlet!«

»Vem, da jih še veliko ni bilo na morju, i

Takšnih izjav bi lahko zapisal sto. Toliko nila priznanje in zahvalo tistim, ki so s svoj besede so nam dale moči, da bomo tudi prih TIČ NA MORJE!

Zaplula je barčica moja. Harmonika ni mirovala čez krov barke in dobra volja premaga tudi strah

hrvaško stran pa je Bojan predlagal Nevenko. Tako smo vse posvojili in postrežba je bila mnogo hitrejša, kot smo jo sicer navajeni. Ko smo s sendviči in osvežilnimi robčki še okrepili razpoloženje, je bil nenadoma pred nami že Piran. Pričakal nas je v soncu. Ogled Pomorskega muzeja je minil brez zastojev, prijetno razlago o pridobivanju soli v starih časih pa nam je podala prof. Tometova.

Čeprav smo na poti Rovinju planirali le d stanka, brez tretjega i Eni od potnic je posta bo, druge pa so to izka za še kaj drugega. To je Vanč udaril po tipu dekleta zgrabile spren ce in se zavrtle med busi. Še posebej akti bila Marica, tako da glavni urednik Bojan nes utrujen. Najteže je

Morje je bilo že blizu. Dobra volja se je kljub utrujenosti stopnjevala, zato tudi tale ples pove dovolj.

že prilegla in bil je takoj najbolj priljubljena oseba.

Spomin na obisk pomorskega muzeja v Piranu.

JERKE NA SLANEM MORJU

avljalnim razgovorom na seji uredništva. In zadovoljstvom nad uspelim izletom.

dokaj časa, besed, odgovornih nalog, razgovorov, vse pa je vodilo le k enemu cilju — znova

so jih udeleženske izleta napisale kar takoj po no bitu lažno skromni. Četrty izlet »100 KMEČ« kot prva dva.

preostalo še veliko let, toda dokler še bom,

sim, vzemite me zraven tudi prihodnje leto!

je bilo udeleženk izleta. Vsaka nam je pomevki omogočili, da smo organizirali izlet. Te v uredništvu napeli vse sile in zapisali: PE-

stitali in obdarili smo najstarejšo udeleženko izleta (75) in udeleženko, ki je prav na ta dan praznovala rojstni dan.

Da so lahko pete kmečkih žena hitre in nikdar utrujene, so tla hotela Eden nitro spoznala.

Razumljivo je, da se je ob naši harmoniki zbrala dokaj šnja publika tujih turistov — vodja hotelskega ansambla ni bil s tem preveč zadovoljen — in da je mlada Švicarka na vsak način hotela preizkusiti jugoslovansko hrano. Zaigrala je še, toda po dveh minutah plesanja slovenske polke pa ni zmogla ničesar več. Prav ji je, so menile naše »mladenke« — povprečna starost je bila približno 54 let — in se veselo vrtele naprej. Nekatere tudi ponoči v noč.

Jutro smo pričakali prespani in zadovoljnih obrazov, saj je izletnice čakal največji dogodek — vožnja z ladjo. Nenavajene dolgega spanja so mnoge naše izletnice vstale zgodaj in se zbirale na hotelskih hodnikih. Obujale so spomine na pretekli večer, kar pa seveda ni bilo preveč všeč Italijanom, ki so noč prebedeli v baru. Zato so se tu in tam odpirala vrata sob in po hodniku so se čuli kriki: Silenzio! Dobro jutro, so jim odgovarjale naša dekleta rožnatih lic in prijaznih, svežih obrazov.

Da so resnično sladke, smo se prepričali prejšnji večer, ko nam je vodstvo beograjsko-zagrebskega izleta kljub mnogo nižji lastni starostni strukturi ponudilo sodelovanje pri plesu. So pač bile naše!

Rahla burja nam je skoraj prekrizala račune, zato še uro po zajtrku nismo vedeli, bomo odpluli ali ne. Sporočilo o mirnem morju nas je navdušilo in krenili smo proti pristanišču. Ko nam je kapitan zagotovil popolno varnost, je na obali ostalo le nekaj tistih, ki jim je pozneje bilo strašno žal, da niso premagale strah. Edini problem na ladji je bil Valter pa čeprav je dve leti služil mornarico, kot se je pred tem hvalil. Vojko je nekatere v plesnem koraku popeljal preko mostička na

barko. Vriski, pesem, škropljenje z vodo in preizkušanje slanosti je trajalo dobro uro in pol. Vseskozi pa smeh.

»Vidiš, tu jim ni treba juhe sploh soliti,« je dejala ena od žensk. Druga pa je pobarala Vojko: »Vi novinarji, ki vse veste, povejte mi, kje ima riba rit?« Vojko je nemočno skomignil z rameni. »Ja, v vodi vendar, se je hudomušno nasmejala. Takšnih in podobnih, bolj ali manj nedolžnih šal je bilo na tisoče v teh dveh dneh. Vrnitev na obalo je bila kljub mrzlemu vetru vesela, mnoge pa so si želele še daljše vožnje.

Iz pisma Angelce Belina: »Najbolj mi bo ostalo v spominu, kako sem se prvič v življenju vozila z ladjo po tem čistem, zelenem in ogromnem morju. Ne morem napisati, niti izraziti besede, kako je bilo vse to čudovito. A kaj ko vse prehitro mine in že smo se morale podati na rajžo proti domu!

Res je! Čeprav niso navajene dolgih odhodov od doma, čeprav so v srcu stalno nosile skrb, ali je doma vse v redu, bi še najraje ostale. Mi tudi. Z njimi!

Receptorka mi je pred našim odhodom dejala:

»Verjemite mi, tako prijetne skupine kot je vaša v hotelu že dolgo nismo imeli!«

»Vem,« sem ji odgovoril, »že od lanskega leta ne, ko smo bili prvič tu!«

Neverjetno hitro sta minila petek in sobota, ko sta Tona in Rudi znova pritisnili na plin. Vožnja nazaj je bila še bolj vesela, saj smo se že bolje poznali. Razvezali so se jeziki tudi tistim, ki so sprva molčale. Deževalo so šale, odmevala pesem, besede zahvale so priklicale marsikatero solzo v oko. Bi-

li smo kot velika družina. Tedenkova družina.

Danes, ko v uredništvu še vedno »premljavamo« izlet, nam ni žal nobenih naporov in poti, ki smo jih imeli. Takšen vulkan veselja in lava zahval sta nadomestilo za vse.

Tistim, ki bodo izžrebane prihodnje leto, naj velja že sedaj: Dobimo se na morju!

Tekst: MILAN SENICAR
Foto: DRAGO MEDVED

ODMEV Z IZLETA

Čeprav smo se ločili šele pred desetimi minutami, se že oglašam. Najlepša hvala za vse. Izlet v Rovinj je bil čudovit, družba v avtobusu št. 1 pa prijetna in vesela. Tople zahvale vaši ekipi, ki nas je vseskozi vodila in delila z nami prijetno družbo.

Se enkrat, najlepša hvala za vse in oprostite pisavi, ker se mi še kar naprej zdi, da sem na izletu oziroma na veseli vožnji z ladjo.

MARIJA ŽIBRET,
Planina pri Sevnici

Morje je pa res slano. A kdo bi prej verjel. Lepo je treba pomočiti prst v vodo in presenečenje je tu. No, saj smo verjele, da je slano, le da je tako močno slano, to pa ne...

NAŠ KRAJ

● PREBOLD: PO GORAH IN JAMAH VZHODNIH ALP

Jamarski klub »Črni galeb« iz Prebolda je pred kratkim organiziral zanimivo predavanje »Po gorah in jamah vzhodnih Alp«. V poldruzi uri je predsednik speleološke zveze Jugoslavije, prof. France Habe, predstavil številnim hvaležnim poslušalcem lepote podzemnega sveta in gora Avstrije, Švice in Nemčije.

Domačini v Preboldu so lahko veselili, ker bodo imeli letos še večkrat priložnost, da se udeležijo takšnih in podobnih predavanj. Le-ta bodo še zlasti v okviru devetega zborovanja slovenskih jamarjev in raziskovalcev krava.

DARKO NARAGLAV

● ŠTORE: ZA DAN INVALIDOV

Osrednja prireditev v počastitev mednarodnega dneva invalidov v celjski občini je bila tokrat v železarskih Štorah. Pod pokroviteljstvom invalidskega društva Celje in sindikalne podružnice Store je aktiv invalidov v Štorah poskrbel za bogat športno-kulturni program. Prireditve si je ogledalo veliko število delovnih in vojni invalidov ter krajanov tega industrijskega kraja.

V športnem delu programa so nastopili delovni in vojni invalidi ter ostali športniki iz društva gluho-nemih iz Celja, športnega društva Invalid Celje in domačini pod okriljem Kovinarja. V streljanju z zračno puško so zmagali štorjani pred SD Invalid Celje in društvom gluho-nemih, v kegljanju društvo gluho-nemih pred SD Invalid ter Kovinarjem, v šahu pa SD Invalid Celje pred Kovinarjem in društvom gluho-nemih. V vseokipnem tekmovanju je zmagalo SD Invalid pred Kovinarjem in društvom gluho-nemih. Skupno je nastopilo nad 50 športnikov. Najboljše ekipe so bile od pokroviteljev nagrajene s pokali.

Bogat in kvaliteten je bil kulturni program v kulturnem domu v Štorah. Potekal je v znamenju pomembnega mednarodnega dneva invalidov. V priložnostnih nagovorih je bila poudarjena tudi naša širša družbena skrb za vojne in delovne invalide, ki uživajo v naši družbi vso posebno pozornost, enakopravnost in imajo vse možnosti družbenega uveljavljanja na vseh področjih dejavnosti.

V kulturnem programu so najprej nastopili godbeniki železarske godbe na pihala, pevski zbor slepih iz Celja ter pionirji in pionirke osnovne šole iz Štor s folklornimi plesi, recitacijami in pevskim zborom. Gledalci v kulturnem domu so vse izvajalce nagradili za kvalitetno izvajanje posameznih točk sporeda z bogatim aplavzom.

Po kulturnem programu pa je bilo še družabno srečanje v gasilskem domu. K. JUG

● ŽALEC: RAZSTAVA OROŽJA

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine, komisija za splošni ljudski odpor in občinski štab teritorialne obrambe so se odločili za skupno organizacijo potujoče razstave orožja.

Razstava bo dovolj obsežna, da bo vzbudila pozornost pri vseh, zlasti pa med mladimi. Tako bodo spoznali del orožja, s katerim je opremljena naša armada oziroma vse obrambne enote.

Kot rečeno, bo razstava potujoča in namenjena predvsem šolski mladini in drugim. Zato bi bilo prav, če bodo zlasti šole omogočile organizirane in skupinske ogleda teh prireditev.

DARKO NARAGLAV

● POLZELA: DVE PREDAVANJ

Na Polzeli so minuli teden pripravili v domu Svobode dve predavanji. Prvega je pripravilo Planinsko društvo. Profesor Peter Ščetin, ki je bil udeleženec jugoslovanske zelo uspešne himalajske odprave je predaval in pokazal več kot 200 barvnih diapozitivov.

Drugo predavanje pa je pripravila OZS SMS Polzela v sodelovanju z Delavsko univerzo Žalec pod naslovom »ZDRAVA ŽENA — ZDRAV OTROK«. Predaval je ginekolog dr. Ivan Svoban. Obe predavanji sta bili dobro obiskani. T. TAVČAR

● ŽALEC: TEDEN MLADINSKEGA ŠPORTA

V izvedbi osnovne mladinske organizacije Vrbje ter pod pokroviteljstvom telesnokulturne skupnosti Žalec bo od 19. do 24. aprila teden mladinskega športa v Savinjski dolini.

V tem času se bodo člani osnovnih mladinskih organizacij v žalski občini pomerili med seboj v košarki, malem nogometu, streljanju z zračno puško, rokometu in šahu. Zaradi večje udeležbe, bodo vsa tekmovanja v popoldanskem času, mladi v Vrbju pa bodo prijave za udeležbo zbirali do 12. aprila.

DARKO NARAGLAV

● LESIČNO: S SANMI PO POTEH XIV. DIVIZIJE

SSD Lesično je priredilo četrto sankarsko tekmovanje. Tudi nekaj učenec iz naše šole je odšlo na to tekmovanje.

Ko smo se pripeljali na Pilštanj, smo dobili najprej vsak svojo štartno številko. Nato smo imeli zbor. Najprej je ravnateljica šole v Lesičnem vse lepo pozdravila, potem pa povedala, da so pred dvaindesetimi leti po isti poti šli partizani XIV. divizije preko Pilštana. Nato na je tov. Kolar še enkrat seznanil s pravili tekmovanja. Ko pa je povedal, da je proga dolga 700 m in da je višinska razlika 190 m, je nekatere postalo malce strah. Ko smo odšli na štart, smo si tudi natančneje ogledali progo. Ugotovila sem, da ni preveč strma. Ko smo se postavili po štartnih številkah v vrsto, smo nestrno pričakovali, kdaj bomo prišli na vrsto. Vsak si je želel čim hitreje prevoziti progo. Padcev ni bilo veliko. Ko smo prevozili progo, smo čakali le še na rezultate. Večkrat smo se nasmejali. Vsem se je zdelo smešno, ko je neka tovarišica poklicala prvo pomoč samo zaradi majhne praske na nogi. Da pa je bilo še bolj smešno, jo je neki tovariš fotografiral. Po določitvi mest smo odšli na trg, kjer smo pomalicali. Potem so bili razglašeni rezultati. Pionirji naše šole nismo dosegli preveč dobrih rezultatov, pa tudi zelo slabih ne. Bili smo kar zadovoljni, saj proge nismo poznali.

Ker nismo dočakali našega kombija, smo se odpravili na dolgo pot v Kozje kar peš. Potem smo izvedeli, da kombi zato ni prišel po nas, ker je moral peljati v bolnično učenca, ki si je na smučarskem tečaju zlomil nogo.

VESNA KODRIČ, 6. r.
Novinarski krožek
OŠ Kozje

● KOZJE: SMUČARSKI TEČAJ

Pripravljali smo se že na prihod pomladi, ko nas je presenetila zima in nam nasula veliko snega. Dobro smo ga izkoristili. Učenci obeh 5. razredov smo imeli kar štiri dni smučarski tečaj. Ker nas večina ni imela smučarske opreme, smo si jo izposodili iz šole v Bistrici ob Sotli in iz Podčetrka. V soboto in nedeljo smo imeli tečaj skoraj ves dan, v ponedeljek in v torek pa po drugi šolski uri.

Ob osmih zjutraj smo se v soboto zbrali pred šolo. Trajalo je celo uro, da so nam učitelji razdelili opremo, saj je morala biti za vsakega pravšna. Razdelili smo se v tri skupine. V prvi so bili učenci, ki so prvič stopili na smuč, v drugi tisti, ki so že znali za silo smučati v tretji pa tisti, ki so bili že dobri smučarji. Jaz sem bila v prvi skupini. Celo dopoldne je minilo, preden smo se naučili osnovnih gibov. Opoldne smo dobili malico. Bili smo je zelo veseli, saj smo bili že pošteno lačni. Smučali smo še kakšne dve uri, nato pa odšli domov. Približno tako je bilo tudi druge dneve. Vendar pa smo se naučili vsak dan več. Zadnji dan smo postavili vlečnico, saj je bilo po hribu, po katerem smo se spuščali, precej naporno hoditi peš. Postavili smo tudi palice z rdečimi zastavicami in delali zavojce. Seveda smo tudi pridno padali. Med počitkom pa smo se pošteno nakepali. Dobre volje in ožgani od sonca smo se zadnji dan vrnili domov. Želim si še veliko zim s toliko snega, da bi se še drugi učenci naučili smučati in se tako srečali z najlepšim zimskim športom.

SAMAR SAYEGH, 5. r.
Novinarski krožek
OŠ Kozje

ŽALEC: NALOGE KMETIJSKE ZEMLJIŠKE SKUPNOSTI

Kmetijska zemljiška skupnost žalske občine si je za to leto zastavila številne naloge s katerimi bo skušala dati večji poudarek tistim za-dolžitvam, ki imajo večjo težo v razmerah žalske občine. Pri svojem delu pa Kmetijska zemljiška skupnost upošteva smernice, ki izhajajo iz resolucije o družbenoekonomski politiki v razvoju SR Slovenije in občine Žalec za letošnje leto. V tem letu bo še bolj poglobila svojo vlogo in močnejše povežala ustanovitve pri njeni osnovni nalogi — povečanju proizvodnje hrane.

Že v letu 1975 sprejeti odlok o zaščitenih kmetijah ji nalaga stalno skrb za spremljanje teh kmetij. Letošnje leto bi naj pomenilo glede izdelave prostorskega plana občine eno največjih obveznosti kmetijske zemljiške skupnosti, ki bo izdelala tako imenovani kmetijski predlog. Za izdelavo tega predloga že teče dogovor s Inštitutom v Žalcu.

M. P.

ŠSD: NAPREDEK V ŠMARSKI OBČINI

Občinsko prvenstvo šmarske občine v gimnastiki za ŠSD na osnovnih šolah nas je ponovno pripravilo na prizadevanju učiteljev telesne vzgoje za napredkom te športne zvrsti. ŠSD Toplice iz Podčetrka, šole, ki se nima svoje telovadnice in orodja, se je udeležilo prvenstva le s tistimi vajami, ki se lahko ob prizadevanju učitelja predelajo na šolskem hodniku! In glej — pionirji iz Podčetrka so na občinskem prvenstvu zbrali prav v parterju od vseh nastopajočih vrst najvišje število točk.

Pri pionirskih je zmagala Rogaška Slatina pred Šmarjem in Kozjem, pri pionirjih pa Kozje pred Rogaško Slatino in Podčetrkom. Naslov občinskega prvaka v gimnastičnem mnogoboju na sta si priborila — pri pionirkah Lidija Herman iz Rogaške Slatine in pri pionirjih Jože Kladašek iz Kozje.

K. JUG

Dedek je povedal

Moj dedek je star že 72 let in je še vedno zdrav in čil. Velikokrat mi pripoveduje kako je bilo takrat, ko je zgorelo veliko skladišče hmelja v središču Žalca.

Sredi noči, mi pripoveduje dedek, je izbruhnil ogenj, ki je na mah začel požirati veliko stavbo. Požar se je videl po vsej Savinjski dolini. Gasilci so sredi noči reševali, kar se je še rešiti dalo, vodil pa jih je moj dedek, ki je bil takrat poveljnik čete gasilcev. Ogenj pa je bil neuničljiv. Gasilci so dva dni brizgali vodo v sosednje hiše, ki so bile le nekaj metrov od gorečega skladišča Hmezad. Pri gašenju se je zgodila celo smrtna nesreča, en gasilec je izgubil življenje.

Tudi moj dedek je bil že enkrat v smrtni nevarnosti. Takrat je bil še mlad. Voda je vdira v rudnik v Libofah in ko so reševali motorje so morali črpati vodo iz rudnika. Moj dedek je bil globoko pod zemljo v rovu. Motorji so spuščali strupen plin in ta ga je dušil. Komaj so mu rešili življenje z umetnim dihanjem.

Moj sinolasi dedek ve veliko takih in podobnih zgodb, ker je bil vedno pripravljen pomagati ljudem v stiski. Nanj sem zato zelo ponosna.

ANJA ŽUZEJ
iz Petrovč

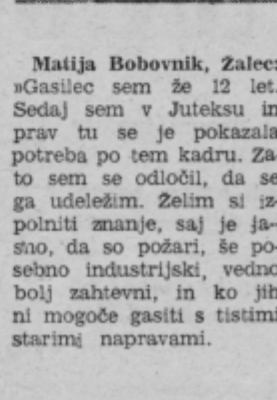
MALA ANKETA

PROSTI ČAS ZA GASILSTVO

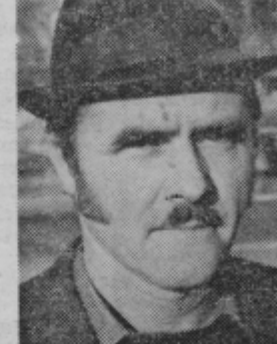
Občinska gasilska zveza Žalec je pretekli teden pričela s podčastniškim tečajem. To je že tretji tečaj, odkar OGZ obstaja in bo trajal tri mesece. Udeležuje se ga sto gasilcev in gasilk iz cele občine. Za udeležbo so se odločili sami, ali pa so bili izbrani iz svoje sredi-ne. Zakaj so se odločili, so nam povedali takole:

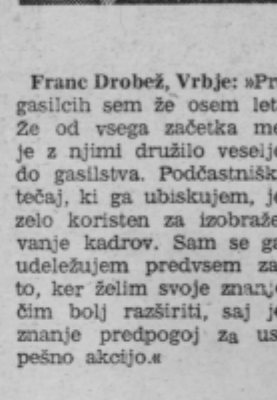
Filip Beloglavec, Polzela: »Med gasilci sem že iz otroških let, skupaj 10 let. Že nekaj časa mi je zapu-pana pionirska vrsta in spoznal sem, da bi mi tak tečaj pri opravljanju dela zelo prav prišel. Naučil se bom marsikaj novega, kar bom potem posredoval svojim najmlajšim gasilskim sotovarišem.«

Matija Bobovnik, Žalec: »Gasilec sem že 12 let. Sedaj sem v Juteksu in prav tu se je pokazala potreba po tem kadru. Zato sem se odločil, da se ga udeležim. Želim si izpolniti znanje, saj je jasno, da so požari, še posebno industrijski, vedno bolj zahtevni, in ko jih ni mogoče gasiti s tistimi starimi napravami.«

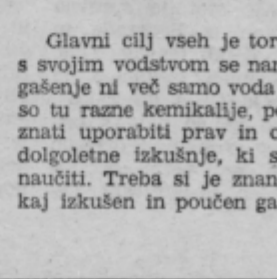
Andrej Urankar, Gomilsko: »Gasim že 20 let. Človek bi torej mislil, ta pa že mora znati. Pa ni tako. Tudi v gasilstvu vedno pride kaj novega in tega se je treba naučiti. Le tako bomo učinkoviti. So pa tu še potrebe po strokovno usposobljenem kadru, ki še zdaj niso pokrite. Tako je prišlo eno z drugim in sem se odločil.«

Franc Drobež, Vrbje: »Pri gasilcih sem že osem let. Že od vsega začetka me je z njimi družilo veselje do gasilstva. Podčastniški tečaj, ki ga ubiskujem, je zelo koristen za izobraževanje kadrov. Sam se ga udeležujem predvsem zato, ker želim svoje znanje čim bolj razširiti, saj je znanje predpogoj za uspešno akcijo.«

Majda Kričej, Polzela: »Štiri leta sem član industrijskega gasilskega društva Tovarne nogavic Polzela. Že doslej smo kot enota dosegli na tekmovanjih lepe uspehe. Če pa se bomo naučili še novih sodobnejših metod, bomo tudi takrat, ko bo šlo za res, lažje posredovali. Zato se tečaja udeležujem.«

Glavni cilj vseh je torej, čim več se naučiti. Skupaj s svojim vodstvom se namreč dobro zavedajo, da danes gašenje ni več samo voda in morda še brizgalna, temveč so tu razne kemikalije, pene in kaj še vse, kar je treba znati uporabiti prav in ob pravem času. Tega jih niti dolgoletne izkušnje, ki so tako dragocene, ne morejo naučiti. Treba si je znanje nenehno izpopolnjevati. Zakaj izkušen in poučen gasilec je tudi učinkovit gasilec.

TONE TAVČAR

PISMA

Objavljamo le pisma s polnim naslovom avtorja. Za vse navedbe v pismih odgovarjajo izključno pisci.

KDO IN KJE SI, ROZA VIDMAR?

Prejeli smo pismo. Podpisano. Kritično. In ker smo hoteli takoj dobiti nanj odgovor, smo z njegovo vsebino seznanili prizadete ali točneje povedano prizadeto natakario, ki dela v enem izmed celjskih gostinskih lokalov.

Tovarišica je zanikala, da bi tako ravnala z gostjo, kot je napisano. In ker se je sama hotela pogovoriti s prizadeto, je odšla na pot. Na pot v Kozje k Rozi Vidmar. Tako se je namreč »prizadeta« podpisala.

In kaj je ugotovila? V Kozjem št. 30 Roze Vidmar ne poznajo. Tudi na matičnem uradu zanje ni, so vedeli. Baje so v tem kraju in s tem priimkom

stanovali ljudje pred leti. Zdaj jih ni več.

Ugotovitev? Na dani je. Naj še zapišemo, da smo tudi sami preverjali, če Rozi Vidmar v resnici ni v Kozjem. Dobili smo odgovor — ne poznamo je!

Ce v redakcijo dobimo anonimna pisma, je veliko lažje, kot če prejemo takšna kot v tem primeru: ko se resnični avtor skriva za ime nekoga drugega. To je milo rečeno — nepošteno, podlo.

O takih in podobnih primerih smo v tej rubriki že pisali, in vse kaže, da bomo še. Zakaj? Ker se, na žalost, srečujemo z ljudmi, ki niso tako pogumni, da bi kritično besedo postavili na svoje mesto in zanje tudi odgovarjali. Tu in tam smo že ugotovili, da gre v takih in podobnih primerih tudi za medsebojne »obračune«. Kako hitro lahko vržemo na nekoga temno liso! In kaj potem, da bi se opravičili, da bi povedali, da si tistih besed ni zaslužil? Potem molčimo in se za hrbotom smejemo.

Ni namen našega lista, da bi stregel takim podvigom. Zato še enkrat opozarjamo in prosimo — bodite v pismih in drugih zapisih pošteni, odkriti. Če ne želite, da vas zaradi enega ali drugega razloga podpisemo s polnim imenom, to navedite. Toda, to ne pomeni, da bi se skrili za izmišljenim imenom in priimkom!

Pisma bralcev bomo ohranili, na vsak način pa čuvali v njih poštenost, odkritost. Le takšni medsebojni odnosi lahko razrešujejo kritične primere,

dogodke, prizadetost in podobno. Nikakor pa na tej poti ni prostora za anonimnost, za lažljivo podpisovanje in podobno. Zato, kje in kdo si Roza Vidmar iz Kozjega št. 30?

Uredništvo

KAJ SMO LIBOJČANI?

Precej je vzrokov, ki so pogojevali, da sem se lotil tega pisanja. Kako naj začnem? Morda pa le z »našo« cesto. Zakaj z njo? Predvsem zato, ker je v pravih Libojah le dobrih 600, morda 700 m vzdružene ceste. Vsi drugi odcepi, čeprav to ni opaziti (namreč nadaljevanje javne ceste od šole naprej), so vsem skupaj nekakšen »trn v peti«. To si upam trditi predvsem zato, ker so tisti, ki so cesto pluzili do šole pač pozabili, da se cesta nadaljuje (in to ista cesta pa še celo v prave Liboje) ter jo povsem zaplužili.

Ceprav nisem funkcionar v krajevni skupnosti, sem poklical komunalno podjetje Zalec, kjer so me vljudno obvestili, da je za to cesto zadolženo celjsko podjetje CE-KA. Celja nisem uspel dobiti, zato sem poklical občinskega inšpektorja za ceste. Nisem ga dobil, navzlic temu so obljubili, da bodo stanje preverili.

No, in to je tisto, zaradi česar pišem. V ponedeljek, 15. marca so se potrudili, da so plundro splužili, vendar zopet samo do šole...

Kaj nismo Libojčani enakopravni člani naše družbe? Kaj niso dale Liboje dovolj velik prispevek za našo revolucijo? Kaj... in kdo ve koliko kajev bi se lahko postavili!

Sicer pa, to ni več cesta. Kajti tudi plazovi so opravili svoje. Res je, da si je zadevo ogledala nekakšna komisija. Libojčani pa vemo, da s pogledom lahko saniramo samo zavoženo ljubezen, ne pa ceste!

Letošnja pozna zima nam je pokazala nekaj več kot običajno, pa čeprav še ne vsega. In vendar smo že bili priče mnogim nesrečam na naši cesti. Predvsem zaradi tega, ker ta naša ljuba cesta ni označena z običajnimi koli kot bi morala biti baje po predpisih.

Pred mpogimi leti so si v Libojah uspeli izboriti javno razsvetljavo. Vse lepo in prav, če bi bila javna. Z njo pa je drugače. Kaže, da smo v Libojah preveč resno vzeli varčevanje z elektriko.

Se problem z avtobusom. Iz Liboj se vozi na delo s svojimi vozili okoli 50 ljudi. Če bi se vsi ti lahko vozili na delo z avtobusom, bi se za to prav gotovo odločili.

Libojska krajevna skupnost se razteza od Savine do Smohorja. To je razdalja okoli 6 km. Veliko je takih, ki bi bili zelo hvaležni, če bi imeli v Libojah še eno avtobusno postajo in to pri nekdanjem rudniku.

Se in še bi lahko pisal. Menim pa, da tam, kjer je doma duhovna kultura, potrebujemo tu-

di ono drugo, ki jo tudi vidimo, ki lepša kraj in ga napravi prijetnejšega. To pa je komunalna ureditev!

Pa brez zamere.

JOZE JANCIC,
Liboje

LE LEPŠE OKOLJE

Koliko izrečenih in napisanih besed na račun našega okolja. In rezultati? Se vedno veliko odpadkov papirja, plastike, cunj in drugega na vidnih in nevidnih mestih. Poleg njih pa še skeleti in ohišja odsluženih železnih konjičkov, od fičkov do avtomobilov višjega ranga.

Le malokateri teh veterinov zaide k Surovini. Očitno podjetja, ki se ukvarjajo z odkupom odpadnih surovin, do tega dela nimajo pravega odnosa. Odkupne cene so tako nizke, da se komaj splača prevoz na zbirno mesto. In vendar nismo tako bogati, da bi lahko mirne duše gledali propadanje teh surovin.

Poleg odpadkov kvarijo videz našega okolja že zdavnaj odsluženi plotovi. Nič manj ne vpadajo v oči zanemarjena okolica blokov in hiš. Zlasti zdaj, ko je sneg izginil prihaja marsikaj na dan.

Obžalovanja vredno je tudi to, da zanemarjamo tisto, kar smo napravili tudi za lepši videz. Kot primer je podvoz na Teharski cesti, katerega mozaične stene so se spremenile v razstavni ali ri-

sarski pano. Kako bi bilo, če bi ta madež odstranili tisti, ki so ga napravili?

Sicer pa bi v teh akcijah na sploh moralo najprej veljati pravilo »vsak naj najprej pometa pred svojim pragom«!

FERDO SIRCA

OSAMLJENI?

V počastitev mednarodnega dneva invalidov je društvo invalidov občine Velenje, ki združuje več kot tisoč članov, pripravilo razstavo umetniških in ročnih del svojih članov.

Ko je na otvoritvi predsednik društva Edvard Centrih imel svoj govor, ga je bral samo članom upravnega odbora društva in razstavljalcem — invalidom, kajti drugih ni bilo! Ni bilo niti enega predstavnika občinske skupščine, krajevnih skupnosti ali katerekoli družbenopolitične organizacije! In če pomislimo, da ima Velenje 20.000 prebivalcev in da se nihče ni zganil ob dnevu invalidov, je to milo rečeno — porazno. Tako so ostali invalidi na proslavi in otvoritvi razstave osamljeni, z grenkim občutkom, da se ljudje za njihovo delovanje zelo malo zanimajo.

Sicer pa, naj ob koncu pohvalimo zlasti težke invalide: Jožeta Polha, Martina Kumra, Faniko Hleb in Sonjo Jelen ter še nekatere, ki so se izkazali z resnično lepimi izdelki!

VIKTOR KOJC

CICIBANI O POMLADI

Otroci iz skupine metuljčkov in ptičkov iz otroškega vrta v Laškem že težko pričakujejo pomlad. Pa ne tisto koledarsko, pravo pomlad želijo. Tisto s ptički, rožicami, zelenjem in z veliko sonca. In ko sem jih vprašala, kaj je pomlad, so mi odgovorili kar vsi po vrsti:

Sandi: Pomlad so trobenice, zvončki, grmiček...

Brigita: Pomlad je, ko ptičke prihajajo in hruške rastejo.

Aleš: Spomlad jaz mamici rožice nabere.

Luka: Pomlad je, ko z očkom divjamo zunaj in se žogo igramo.

Matej: Pomlad je, ko rožice zrastejo in začnejo hruške zoreti.

Vanja: Pomlad je, ko ptički pojejo in oznanjajo pomlad.

Kristi: Pomlad je, ko ptice pridejo.

Franci: Pomlad je, ko kukavca poje.

Gregec: Pomlad je, ko pridejo lastovke.

Bogdan: Pomladi pa lopatajo zemljo.

Barbi: Pomlad je, ko na njivi sadijo.

Simona: In orjejo tudi.

Tadeja: Pomlad je, ko travnik kosijo.

Branko: Pomlad je tako lepa.

Mojca: Pomladi sonček si je in je veliko cvetlic.

Kristijan: Pomlad prinese lepoto.

Gregec: Pomlad je, ko me-

tuljčki letajo.

Mojca: Pomlad je, ko se kopamo v zdravilišču.

Franci: Pomlad je, ko drevo je brsti.

Bogdan: Pomlad je, ko se igramo in žogamo in rožice trgamo.

Zoran: Pomlad je, ko seujemo škornje in damo stran kapo in rokavice.

Rudi: Pomlad je, ko delamo šopke za mamico.

Takole so povedali »metuljčki« in »ptički« iz otroškega vrta v Laškem, za slovo pa so zapeli še tisto pesmico:

Pomladi ptice pojo, pomladi rože cveto,

pomladi, pomladi, pomladi, je najbolj lepo...

D. S.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

KONEC ZIMSKE SEZONE

Seveda koledarske, s tem pa tudi alpinistične, ker se zimski vzponi registrirajo po koledarju in žal ne po razmerah v stenah in temperaturi. Tako smo imeli letos sredi zime, v januarju in februarju dokaj ugodne pogoje z malo snega in relativno visoko temperaturo. Spremljevalec takih razmer pa je požled, ki je lahko predvsem v vzhodnih in zahodnih stenah nevarnejši in bolj nevšečen kot sneg in nizka temperatura.

Začenja se vmesno obdobje za alpiniste, ki pa ni čas počitka, temveč trening v mešanih razmerah za alpske ture tistih, ki načrtujejo vzpone v Franciji in Kavkazu. Za težke ture doma in v Dolomitih, kamor so Celjani letos namenjeni, se iščejo južne stene in tehnični vzponi, za navezo v Kavkaz pa čim več snega in dolga prečenja. Tam namreč poleg vrhunske tehnike odloča kondicija in medsebojna uigranost naveze. Za to navezo, ki potuje junija v okviru mariborske odprave v pogorje Bizengi, se že zbirajo sredstva in oprema, kjer bodo priskočila na pomoč nekatera celjska podjetja in TKS.

V tem prehodnem času normalno deluje tudi plezalna šola. V soboto bo že drugi pohod s tečajniki, tokrat na Korosico. Člani in tečajniki bodo poleg treninga v snegu opravili še koristno nošnjo plinskih bomb in kurilnega olja.

Snežne razmere v naših

gorah so trenutno ugodne za vsak vzpon na vrh. Nevarnost plazov je minimalna, le na osončnih straneh se izogibajmo prečenj — in proč od snežnih streh (opasti). Sneg je povečini trd ali skorjast, na južnih straneh srenj, ugoden za spomladansko smuko. Turnih

smukov se ne lotevajte brez spremstva alpinistov ali GRS.

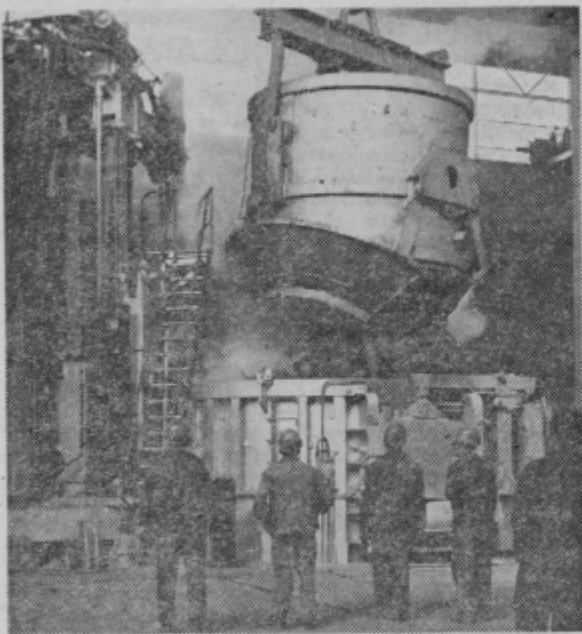
V trgovini Slovenijašport imajo v prodaji dobre in lične plezalske nahrbtnike, cepine in nekaj druge plezalne opreme. Ker v glavni sezoni tega verjetno ozpet ne bo, priporočamo nakup. CIC

Del tečajnikov na Savinjskem sedlu, kjer stoji samo tabla z oznako Avstrije. Naš napis SFR Jugoslavija je verjetno razbit in pod snegom kot že nekajkrat. Celo na tej višini nekatere ta napis bode v oči.

ZDRUŽITEV TRADICIJE S SODOBNO TEHNOLOGIJO

ZGODOVINSKI RAZVOJ

Jeklarna II

Železarna Store je eno najstarejših jugoslovan-
skih podjetij črne meta-
lurgije.

Njeni začetki segajo v
leto 1845, ko so pričeli
v bližini današnje Železar-
ne kopati črni premog.
Leta 1851 pa so bili zgra-
jeni prvi obrati za proiz-
vodnjo plošč in paličaste-
ga jekla. Deset let kasne-
je je bila zgrajena livar-
na in kovačnica na parna
kladiva za proizvodnjo
plošč in drugih proizvo-
dov za ladjedelništvo. V
letih 1912/13 se je proiz-
vodnja povečala z razširi-
tvo valjarne in z izgrad-
njo 20-tonske SM peči.
Leta 1938 je bila zgra-
jena cevna livarna, v kateri
so odličili letno 5.000 ton
raznih odličkov. S tem je
postala livarna največja
na tedanjem slovenskem
ozemlju.

POVOJNI RAZVOJ
ŽELEZARNE

Po NOB je doživela že-
lezarna še hitrejši razvoj.
Objekt livarne je bil po-
daljšan, dve zastareli ku-
polki so zamenjale tri no-
ve. Dopolnjena pa je bila
tudi ostala livarska opre-
ma, kar je povečalo pro-
izvodnjo litine. S proiz-
vodnjo litoželeznih valjev
je tedaj postala železarna
prvi in edini proizvajalec
tega tako potrebnega ar-
tikla, ki ga je potrebovala
naša industrija v povoj-
nih letih. Zgrajen je bil
tudi nov objekt — elek-
troplavž, v jeklarni pa je

bila zgrajena pri SM peči
naprava za dodatno kur-
jenje z mazutom in plavž-
nim plinom — kar je po-
menilo nov napredek v
kvaliteti in omogočilo iz-
delavo kvalitetnih ogljikov-
ih in nizko legiranih je-
kel.

Prelomnica — je leto
1963, začetek izgradnje no-
vih, modernih obratov
Store II, ki so docela
spremenili podobo kraja.
Zgrajena je bila livarna
moderne in sive litine
z napravo za proizvodnjo
kontinuirano litih profi-
lov. S tem je proizvodnja
obeh livarn narasla na čez
30.000 ton letno.

V novi valjarni, ki s
treimi valjarskimi pro-
grami omogoča proizvodnjo
100.000 ton kvalitetnih va-
ljarskih izdelkov letno, je
bil dograjen tudi obrat
za hladno predelavo (bru-
šenje in vlečenje) jekla.

KOLIKO

Železarna Store zaposlu-
je preko 3.000 ljudi. Od
uspešnosti poslovanja in
razvoja železarne so v
mногоčem odvisni prebi-
valci Stor in tudi Kozjan-
skega, saj je veliko pre-
bivalcev tega nerazvitega
področja dobilo zaposli-
tev v tej organizaciji.

Vsi »štorski železarji«,
ki so lani slavili 130-letni-
co obstoja železarne, se
dobro zavedajo, da čerav-
nih letih. Zgrajen je bil
tudi nov objekt — elek-
troplavž, v jeklarni pa je

sama tradicija danes ne
zadošča več. To spozna-
nje je omogočilo združi-
tev tradicije s sodobno
tehnologijo, kar je pogoj
za uspešno poslovanje in
konkurenčnost doma, kot
tudi na tujih tržiščih.

PRIHODNOST
JE ZNANA

Štorsk železarji ne skri-
vajo svojih namer. Zapi-
sane so v perspektivnem
srednjeročnem programu
razvoja železarne Store
od 1976—80 in o njih ži-
vahno razpravljajo na se-
stankih delovnih skupin in
samoupravnih organov.

S proizvodnjo 210.000
ton surovega jekla in
59.000 ton različnih ulit-
kov leta 1980 bo železar-
na utrdila svoj položaj in
postala eden največjih
proizvajalcev ulitkov. De-
lež obdelanih ulitkov se
bo v letu 1980 povečal na
5.000 ton, obdelanih valjev
pa na 6.000 ton. Ze bežen
pogled nam pove, da so v
železarni posvetili pogla-
vitno skrb prav orientaci-
ji v proizvodnjo kvalitet-
nejših vrst jekel in ne
samo količinskemu pora-
stu.

IN TRAKTORJI?

Proizvodnja traktorjev
po licenci FIAT v novi to-
varni se bo pričela v le-
tošnji jeseni. V letih pol-
nega izkoriščanja kapaci-
tet okoli leta 1980 je pred-
videno 10.000 traktorjev,
od katerih jih bo polovi-
ca dana v izvoz. Z reali-
zacijo tega velikega pro-
jekta pa bo dana osnova
in realiziran bistveni del
srednjeročnega programa.
S tem bodo uresničili dol-
goletno težnjo, da postop-
oma razširjajo svoj pro-
gram na finalne proizvo-
de oziroma proizvodnjo z
višjo stopnjo obdelave
predvsem litine.

Z INVESTICIJAMI
OMOGOČITI
ŠE NEKAJ VEČ

Za realizacijo omenjene-
ga srednjeročnega načrta
bodo potrebna ogromna
investicijska sredstva (ok.
1,5 milijarde novih din),

katerih znaten delež bo
moral zagotoviti kolektiv
sam. Poleg količinskega
povečanja morajo investi-
cije zagotoviti nadaljnje
plemenitenje proizvodne-
ga programa. Vendar ni
nobene dvoma, da bo ta
marljivi kolektiv na os-
novi dosedanjih rezultatov
(naj povemo, da je bil
plan za leto 1975 izpol-
njen, da je bila proizvo-
dnja surovega jekla prese-
žena za 8 %, valjanih pro-
izvodov za 11,7 %, pri ulit-
kih in proizvodnji valjev
pa jim je boljši asorti-
ment omogočil, da so vred-
nostno plan izpolnili) na
osnovi sprejetih obvez za-
črtane poti, s povezo-
vanjem tradicije in sodob-
ne tehnologije ter nadalj-
njim razvijanjem samou-
pravnih odnosov, uspel ure-
sničiti zastavljene cilje.

NA TUJIH TRŽIŠČIH
NI VEČ
PO NAKLJUČJU

Dolgoročno naravnani
pristop pri osvajanju in-
ozemskega tržišča in iska-
nja čvrstejših oblik za
sodelovanje so privedli do
stalnega naraščanja izvo-
za. Tako je obseg izvoza
v letu 1974 narasel na
preko 10 milijonov dolar-
jev in s tem približal že-
lezarje v sam vrh izvoznikov
celjske regije. Poslab-
šanje svetovno-gospodar-
skih razmer v letu 1975
in nepričakovano poveča-
nje domačih potreb pa je
bilo vzrok, da so v tem
letu dosegli 6,3 milijona
dolarjev, kar je še vedno
zelo dober rezultat, če
upoštevamo, da so uspeli
zadržati vzpostavljene sti-
ke na zunanjem trgu in
zagotoviti za leto 1976 na-
raščanje izvoza z boljšim
asortimentom in doseženi-
mi višjimi izvoznimi ceni-
mi. Paleta inozemskih
kupcev je dokaj široka,
pomembno pa je poveča-
nje deleža izvoza v dežele
v razvoju. Od skupne vre-
dnosti izvoza bo 72 % iz-
delkov (kvalitetna jekla,
brušeni in vlečni profil,
obdelani ulitki in obdelani
valji) prodanih na kon-
vertibilna plačilna področ-
ja.

PLAN ZA LETO 1976

Zajema 171.600 ton final-
nih izdelkov, kar znaša 1
milijardo 348 milijonov
din. Celotni dohodek se
bo povečal od dveh mili-
jard 300 milijonov v letu
1975, na 2 milijardi 560
milijonov din v tem letu.

V letu 1976 štorski že-
lezarji planirajo povečanje
zaposlenih na 3.107, doho-
dek na zaposlenega pa naj
bi se povečal za 21,1 %.
Stabilizacijska prizadeva-
nja se kažejo v racional-
nejši uporabi surovin, iz-
boljšanju izpleta in zni-
ževanju »škarta« — kar
bo dvignilo obenem renta-
bilnost in ekonomičnost
proizvodnje.

Omenimo še enkrat let-
nico 1975, ko je železarna
praznovala 130-letnico ob-
stoja, 30-letnico osvobodit-
ve in 25-letnico samou-
pravljanja (torej trojni ju-
bilej). Tržne razmere in
vse hitrejši razvoj je po-
gojeval združevanje slo-
venskih železarn v zdru-
ženo podjetje, kateremu
so se leta 1973 pridružile
še Žična Celje, Plamen
Kropa, Tovil Ljubljana in
Veriga Lesce ter Metalur-
ški inštitut Ljubljana. De-
litev in specializacija pro-
izvodnega programa, eno-
teten nastop na domačem
in na inozemskem trgu
je pripomoglo, da je zdru-
ženo podjetje danes moč-
nejše in da imajo članice
jasnejše razvojne koncep-
te.

V letu 1973 se je v že-
lezarni Store z novo or-
ganizacijo samoupravnih
struktur na principih us-
tavnih amandmajev kon-
stituiralo 6 osnovnih or-
ganizacij združenega dela,
ki nastopajo kot osnovni
in samostojni nosilci pro-
izvodnega programa, pla-
niranja in poslovne poli-
tike. V začetku leta 1976
pa je bil konstituiran še
TOZD Mehanske obdelave
in tako danes uspešno po-
sluje v podjetju.

1. TOZD 114 panoge (ob-
rat elektroplavža, jek-
larna I in II, valjarna
I in II ter jeklovlek)
2. TOZD Livarn ali poprej
117 panoge (Livarna I
in II)
3. TOZD Mehanske obde-

STORE

- lave (valjev in litine)
4. TOZD — Energetike
5. TOZD Vzdrževanja in
transporta
6. TOZD Gradbeno-stano-
vanjskega gospodarstva
7. TOZD prehrane in go-
stinstva

LETO INOVACIJ

V letu napredka tehni-
čnih inovacij je inovacij-
ska dejavnost dobila novo
pobudo, ki je ob organizi-
ranem delu in načrtnem
usmerjanju dosegla po-
membene uspehe. V letu
1975 je 84 predlagateljev
dalo 71 inovacijskih pred-
logov, od katerih jih je
23 že realiziranih. Pri-
hranki ovrednotenih pred-
logov pa znašajo 5.027.425
din. Razveseljivo je tudi
naslednji podatek, da so
predlagatelji iz vseh kva-
lifikacijskih struktur in
delovnih področij, največ
pa s področja elektro in
strojnega vzdrževanja.

VSE MANJ
STANOVANJSKIH
PROBLEMOM

V prizadevanjih za iz-
polnitev planskih nalog in
izboljšanje družbenega
standarda vseh zaposlenih
se kaže tudi skrb za var-
stvo okolja, saj so v že-
lezarni Store z dragimi
čistilnimi napravami uspe-
li v veliki meri omiliti
problem onesnaževanja.

V stanovanjski izgradnji
je bilo rekordno leto
1975, ko je bilo vloženih
24 milijonov din, za adap-
tacije in posojila za indi-
vidualno gradnjo pa 2,7
milijona din. V tem letu
je dobilo nova ali ustre-
znejša stanovanja 180 za-
poslenih delavcev in nji-
hovi družin. Z novo zgra-
jeno stolpnico na Otoku
pa se je stanovanjski fond
železarne povečal še za
91, predvsem družinskih
stanovanj.

ŽELEZARJI —
SREČNO!

Za konec lahko štorskim
železarjem zaključimo le
SREČNO in jim zaželimo,
da jim njihovi dolžniki
čimprej poravnajo dolgo-
ve, da bo delo tudi po
»zastrašujočem« 1. aprilu
potekalo tako uspešno kot
doslej.

Končni izdelki v valjarni

Sodoben način izdelave jekler v Livarni II

SLIKOVNA KRIŽANKA

ANEKDOTE

Edvard, sin kraljice Viktorije, je kot študent ostal brez denarja in je pisal materi. Modra mati je odgovorila s pismom, v katerem je bilo vse polno dobrih svetov o tem, kako koristno je za princesa, če se privadi na brzdanje želja, na varčnost in skoraj špartansko življenje.

Mladenica je pridiga tako pretresla, da je takoj odgovoril:

»Draga mama, tisočkrat se vam zahvaljujem za vaše dragoceno pismo; prodal sem ga za pet funtov.«

Neka mlada Američanka, ki je zagovarjala rasno diskriminacijo, je Einsteinu zastavila v Ameriki zelo razširjeno vprašanje:

»Kaj bi rekli svojemu sinu, ko bi vam povedal, da se ženi s črno?«

Odgovoril ji je:

»Ne vem. Verjetno bi se rad seznanil z nevesto. — Če pa bi moj sin rekel, da se ženi z vami, bi bil čisto zagotovo ob spanje in tek.«

Francoska pisateljica Sidonie — Gabrielle Collé, avtorica slavne komedije Gigi, je bila kot deklica silno sladkosnedna. Kadar ji je kdo dal slaščico, jo je šla jest pred ogledalo. Ko so jo vprašali, čemu to počne, je odgovorila:

»Pred ogledalom se mi zdi, da jem dve.«

Cesar Hadrijan je vprašal grškega filozofa Epikteta, zakaj umetniki predstavljajo Venero vedno golo. »S tem hočejo povedati,« je odgovoril Epiktet, »da pridejo tisti, ki se vdajajo njenim nasladam, ob vse.«

Clemenceau je bil nekaj časa direktor časopisa Pravičnost. Ko je moral časopis najeti novega urednika, ga je dal Clemenceau poklicati k sebi in mu je dejal:

»Dragi prijatelj, pisati ni težko: osebek, povedek in prislovno določilo... kadar pa boste hoteli dodati še kak prilastek, pridite k meni v redakcijo.«

Kot direktor časopisa Pravičnost je Clemenceau opazil veliko nemarnost urednikov. Vsak je počel, kar je hotel; direktorju to ni bilo všeč in je — da bi omejil njihovo nediscipliniranost — dal nabiti opozorilo:

»Prosimo gospode urednike, da ne odhajajo, še preden so prišli.«

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno 11. marca, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada (150 din):
IVANKA KOZAR, Trg Franja Kozarja 16 61430 Hrastnik

2. nagrada (100 din): DRAGO BRADAC, 63000 Celje, Ljubljanska 10

Knjižne nagrade prejmejo:

VIDA ZUPANC, Migojnice 67, p. Griže

DUSAN DOLINSEK, 63311 Sempeter v Sav. dolini

BRANKO REGVAT, Pilštanj, 63261 Lesično

HELENA BONCINA, 63000 Celje, Prekomorske brigade 15

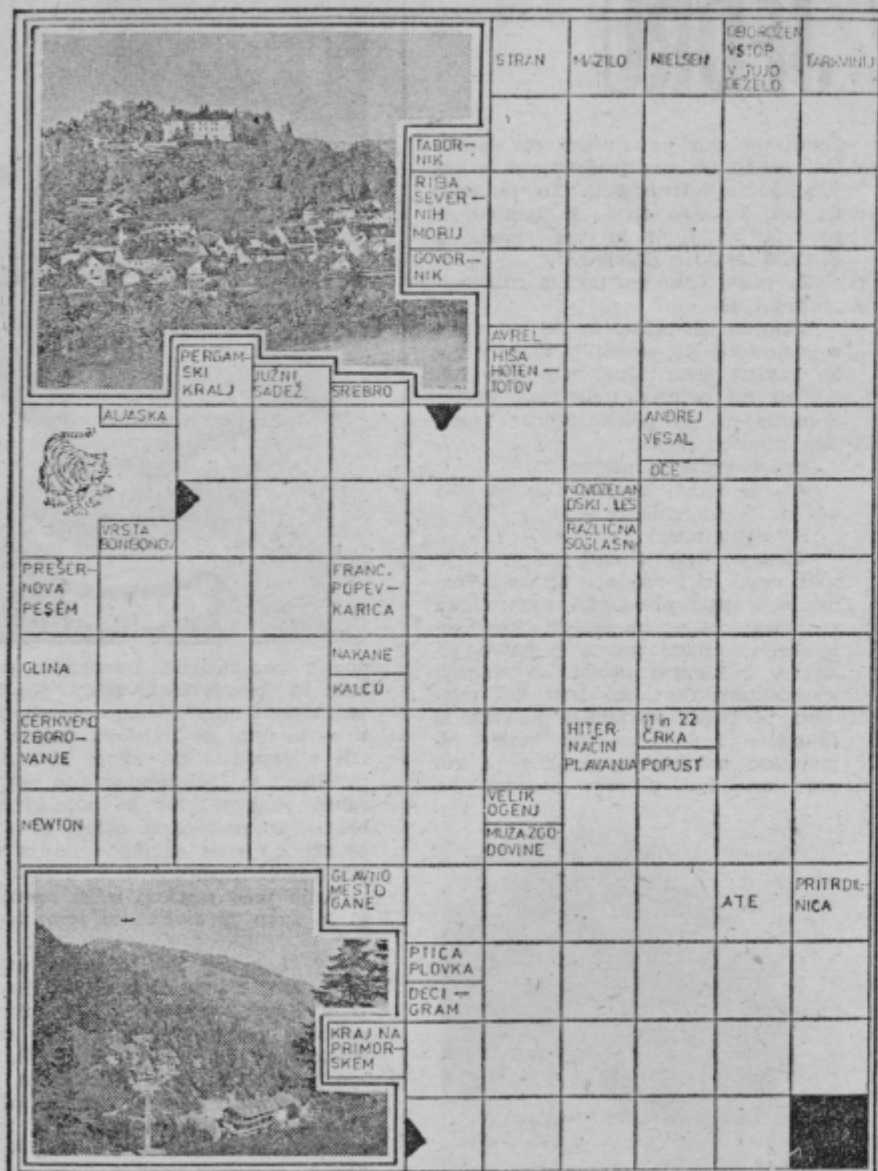
Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti.

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodravno: ladja, ideal, krsta, vata, os, piroga, sklad, vat, kolona, nrm, Oleg, Tai, led, Torkar, Oka, praksa, Maks, op, jek, kornuza, orehar.

TRIJE ENAKI

6-a; 8-c; 11-b.

Trenirke za 280 do 330 dinarjev

ŠPORTNI ODDELEK VELEBLAGOVNICE

HČI GROFA BLAGAJA

51

RADO MURNIK

»Kako lepo!« je vzkliknil mladi jezdec. »Ilmihale, pogledaj no! Kako lepo!«

»Mhm, lepo vreme nam je naklonil Alah!« je odvrnil sluga suhoparno.

»Gore, pogledaj gore, planine!«

»Planine, gore,« je kisló zagodel pusti dedec. »Kaj bi, gospodine mladi, s planinami? Planina je planina, gora je gora. Ako bi bil jaz vladar sveta, bi morali sužnji razkopati vse hribe in gore, da bi bila lepo ravna vsa zemlja od polnočnih krajev do poldanskih, od jutrovih do večernih.«

Slugova smešna suhoparnost je udobrovoljila Omarja, da je bil vesel vsega, kar je videl. Kmalu sta bila na bregu Save. Zatopljen v svoje misli, Omar skoraj ni vedel, kdaj sta napojila konje in krenila nazaj proti taboru. Kakor lična igrača se je od modrine odbijal Ljubljanski grad s svojimi sivimi zidanimi, temnim drevjem in svetlozelinimi travniki med plešavim Golovcem in širokoplečim temnomodrim Krimom v ozadju.

»Ah, da bi bil to grad mojih sanj, grad mojih staršev!« je vzdihnil Omar marihoma. Zaigrala mu je živa fantazija in pričarala viteza, mladega kajpa, lepega seveda, pa še prav posebno lepega, hrabrega in obenem tako blagega, kakršnih je bilo žal le malo na svetu. Ta vzorni mladenič pridrvi na krasnem konju s svojimi hlapci v tuški tabor, Omar se mu da ujeti — o, kako rad! Zbogom Turki! Bridko se je nasmehnil, ko se je lepa utvara razblinila v strašni nič.

22.

Sonce je bilo komaj za dve pedi nad Polhograjskimi Dolomiti, ko sta prijezdila Isa paša in Uzeir aga z veliko tolpo konjenikov in še večjim krdelom ujetih Gorenjcev. Boljše je dal Isa paša nemudoma odgnati proti Poljanam. »Odvežite jih,« je ukazal Isa paša. »Ljubljanci zapirajo ujete Turke v ozkih podzemnih ječah na Gradu, da se reveži mučijo in počasi umirajo od lakote. Mi nismo tako neusmiljeni.« Zaničljivo se je namrdnil in gledal proti svetega Petra cerkvi.

»Tam so vse kočee prazne, kakor bi bilo vse izumrlo,« je dejal in pokazal proti šempetrskemu predmestju. »Ali znate dobro teči?«

Izmučeni ujetniki so molčali in se boječe spogledovali. Hoditi so morali že dolge, dolge ure in večkrat tudi teči.

»Tecite!«

Nekaj trenutkov so obstali vsi kakor ohromeli.

»Tecite!« je zarohnel togotni paša.

Navzlic morilni žeji, navzlic gladi in utrujenosti so jeli bežati. Vsak čas se je kdo spotaknil ob grudi ali kamnu in padel; rojaki so ga dvignili z veliko muko in sopihali z njim dalje preko podrtih plotov in skozi trnove ograje. Konjeniki so se norčevali in grohotali za njimi.

Poskrili so se po šempetrskih kozolcih, senikih, hlevih in listnjakih. Drugi so s poslednjimi močmi ulomili vrata in se skrili po podstrešjih in kletih. Mnogi pa so begali po svetega Petra cesti proti Šentjanževi vasi, toda že pri Ajdovem zrnu so jih prestregli sovražniki.

»Turki! Turki!« so kričali ujetniki. »Bežite! Skrijte se!« Ali nikamor več niso mogli; sulice in goreče puščice so zveneč drgetale v lesenih oknicah in vratih.

Ceta divjih Albancev in martolosov je planila za njimi. Sekali so po proseče dvignjenih rokah klečečih kristjanov, otrokom so stopali na usta, jih butali ob stene, natikali na plotove in kresali krvave sablje ob ženske lase. Omar je počasi jahal za hišami, kamor se je ljubilo Safirju. Za kupom je ležala mlada mati mrtva, v ožgani obleki, brez obrvi, brez las. V njenem levem očesu je ležala puščica. Osinfela mala usta so bila odprta, kakor bi hotela vsak čas poklicati na pomoč. Leva roka je bila pooglenela in opečena do komolca, desna pa, drobna in majhna, toda od trdega dela žuljava, je še mrtva krčevito držala odsekano detinjo ročico. Dva koraka od nje je ležalo malo dekletce z razbito tobanjo. Zid je bil oškropljen s krvavimi močgani.

Omar je blede. Vse se mu je jelo sukati pred očmi in se nanagloma pogreznilo v temo. Kolena so mu drhtela, omahnil je, izgubil levi stremen, potem tudi desnega, po-

čas spozel iz sedla in padel pod konja. Safir je sklonil lepo glavo k njemu in ga vonjal s širokimi nozdrvi. Ni se ganil od svojega mladega gospoda. Gledal je žalostno na vse strani in včasih so prihajali kratki, globoki goltniki iz njegovega grla.

Tako ju je našel Ilmihal. Naglo je obrizgal nezvestnemu čelo in senci z vodo iz svoje čutare in galkali. Bal se je, da je omedlel po nesrečnem slučaju ranjen. Hotel mu je odpeti telovnik, ali v tem se je Omar že osvestil. Zadržetal je, ko se je zavedel, v kakšni nevarnosti je.

»To je storila vročina, soproja, gospodine mladi!«

»Hvala ti, Ilmihale! Odleglo mi je.«

Zajahal je zopet Safira in odjezdila sta nazaj proti cerkvi. Večerilo se je.

»Kaj je obljubil naš presvetli sultan Mohamed Drugi?« je začel Isa paša po dolgem molku. »Prisegel je pri bradi prerokovi, pri glavi očetovi in naročju materinem takole: Obetam in prisegam, da nočem prej ne počivati, ne poskusiti slastnih jedi, ne poželeti nič prijetnega, ne storiti nič dobrega, dokler ne porušim in s kopiti svojega konja ne porazganim lesenih, železnih, srebrnih in naslikanih bogov, ki so jih z rokami naredili častilci Kristusovi, in dokler ne izbrišem s sveta vseh njihovih pregreh od vzhoda do zahoda!«

Fanatiku so se zaiskrile oči. Vzel je Arnavtu lok in prvi sprožil gorečo strelco na streho hiše božje. Kričoč so ga posnemali konjeniki. Zlodejci so razbili vrata in drveli na grobišče. S handžarji in sekirami so razsekali in razmetali lesene križe in ročne grme, pomendrali cvečlice in vlomili vrata, visoka goška vrata v cerkev.

Ze sta gorela tudi župnikov dom in pristava. V pekoči žarnini so pokala okna in padala pred hišo. Zdaječ je zagrmelo v zvoniku; z visokega zvonišča so tresčili na pol raztopljeni zvonovi. Skoraj potem se je udrla in sesula cerkvena streha in žareč rdeč je siknil in zašumel iz ogromnega ognjišča na vse strani.

Z zadovoljnim obrazom se je obrnil beglerbeg k Osman paši, mu velel tako naglas, da so mogli slišati tudi drugi:

KLEPET Z MIHO BOJOVIČEM

Osmo leto že pišem o športu, športnem življenju in junakih, ki se na tem dinamičnem področju pojavljajo. Osem let spoznavam različne »tipe« športnikov in si nehoti v svoji zavesti ustvarjam neko razpredelnico, kaj in o komu kaj mislim. Stevilna so bežna srečanja, kratki pogovori, lahko bi rekli »ad hoc«, so pa tudi srečanja, ki ostajajo, se podaljšujejo in globijo ter pomenijo neko posebno, zdravo človeško kvaliteto.

Ne bi hotel s tem zapisom napraviti nikomur krivice, kajti vsak je po svoje heroj ali neheroj in vsak tudi to po svoje prenaša in izpoveduje. Priznati pa moram, da sem v teh osmih letih bil še posebej navdušen — če je to primeren izraz — nad tremi (ali večjimi) srečanji s športniki, kot so iz starejše generacije Stanko Lorgjer pa mlajše Peter Svet in rokometas Miha Bojevič.

Stanka Lorgjerja ni treba posebej predstavljati, kajti pomeni več, kot samo pojem naše, jugoslovanske atletike, katere bistveni sestavni del je tudi celjska. In Stanko je še vedno kljub »matematični natančnosti« sprejemljiv človek, ki ne pozna »visokega« in »nizkega«. Je človek!

Podobno je s Petrom Svetom, ki še ni vsega izrekel. Skromen, vpluden, priazen, pravi človek, ne samo športnik. Ne pozabi se javiti s kartico z dolgih in napornih tekmovanj, ne pozabi priti na razgovor in nikoli ne reče — nimam časa! Ne govori o se-

MOZEG V JEDRU

bi, ampak najraje o drugih. Še bi lahko pisali!

Tretji je Miha Bojevič, mladenič, ki je zaposlen v celjski Kovinotehni in katerega brat Vlado igra tudi v državni reprezentanci ter je edini letošnji celjski olimpijski kandidat. Ob tem se bom vrnil v dni skupnega bivanja v Tuniziji, kjer sem Mihca bolje in globlje spoznal. Ne vem, če boš dragi bralec razumel, kaj meni pomeni, če človek v osebni stiski spusti solze v steklo avtobusa samo zato, ker ni uspel nekaj kupiti kot spomin na svoje najdražje. Ali: ko ta isti človek z ostalimi prijatelji »grize« vso tekmo samo zaradi tega, da bi ohranil čast Jugoslavije, pa čeprav nastopa (ali nastopajo) samo v dresu s celjskim grbom. Ali: ko Miha za večerjo je samo jogurt (tunizijski je odlični!) in kruh, ker mora obdržati »linijo«! Pa ne »ono«, ampak telesno, kajti sam ve, ob kateri teži in ostali pripravljenosti lahko najbolje igra. Teh »ali« bi lahko našli še več.

Ko sem klepetal z Mihcem, je nekako tesno govoril. Tesno govoril o sebi, medtem ko ni izbiral besed pohvale za trenerja in soigralce. Mnogi pravijo, da je Mihec »mozeg v jedru«...

»Lahko je igrati, če delaš pod takšnim vodstvom, kot je vodstvo trenerja profesorja Toneta Goršiča. On vedno najde nov motiv za nadaljnje angažiranje pri rokometni igri in prav zaradi tega se je nikoli ne namemo. Pozna nas iz pionirskih vrst in na tem tudi dela ter gradi. Res je, da je vsak trener prinesel nekaj novega, vendar to ni kontinuiteta, ki bi lahko rodila uspeh. Prav tega pa je Tone (trener — op. p.) zmožen. In igralci! Lahko je igrati z njimi, če že igramo skupaj od malega. Z zavzanimi očmi lahko podam pravo žogo, kajti vem, kje bo kdo stal in kaj je zmožen iz tiste žoge napraviti!«

Mojster z upravljanjem različnih strun na violini, da pesem lepo zapoje! To je Miha!

»Poglejte Levstika pa mladega Anderluha in Luskarja, Mrovljeta, Iveziča, Pevnika in vse ostale. Iz istih logov smo in za isti log igramo! Takšni ekipi je težko, da bi počivala, če jo še verno občinstvo nosi!

Enostavno jih ne smemo razočarati. Oni veliko od nas pričakujejo in mi jim moramo tisto dati. To je lepo, da veš, za koga igraš. In igramo za sebe ter za ljudi in vse seveda s SRCEM ter LJUBEZNJO.«

Za nekaj časa sva pustila rokometno področje.

»Zbiram spominke, ki jih prinesem z gostovanj. Ko včasih primem v roke kakšno stvar, vem, tam sem bil. Veliko mi prinese tudi brat Vlado. Soba je res že polna, vendar imam nek poseben čar.«

Ima tudi psa oz. psičko...

»To je čudna živalca. Otročja bolj kot jaz. Samo igrala bi se!«

Razmišlja o igri...

»Res je, lepo je dati gol in to je tudi nekje cilj vsakega igralca. Vendar sam raje prelesičim nasprotnika z dobro potezo in oddam žogo soigralcu, ki mora potem postaviti piko na i. Katerih tekem se najraje spominjam? Tiste, ko smo kot mladinci premagali sovrstnike Slovana iz Ljubljane 7:6 in osvojili naslov republiških mladinskih prvakov pa čeprav smo bili povsem neznani. Pa

one z banjauskim Borcem v polfinalu za jugoslovanski pokal. Ko smo videli naše navijače smo morali igrati — za njih, za Celje! Pa zadnja tekma v jeseni s Slovanom v Ljubljani. Sploh je Ljubljana za nas nek poseben magnet, kjer še posebej »grizemo«. In največkrat odloči prav naše skupno srce, skupna želja za skupen končni uspeh.«

Želje pred startom v II. zvezni ligi in kako je z državno reprezentanco?

»V II. zvezni ligi bo težko, saj na pripravah nismo kompletni. Levstik je v Nemčiji, Vlado igra stalno z državno reprezentanco, z njo (mladinsko) pa bo odšel tudi Ivezič. Nekje po četrtem kolu bomo že ta pravi in upam v končni uspeh, saj to nam je tudi glavni motiv. Za mene državna reprezentanca? Težko. V jeseni ali spomladi grem v vojsko.«

So pa Mihčeve možnosti vseeno velike, da v jeseni zaigra tudi v najboljši selekciji, saj je to napovedal že tudi zvezni kapetan Ivan Snoj. Samo Mihec o tem sploh noče govoriti, govoril pa bi o soigralcih, trenerju Tonetu Goršiču, kolektivu, svojem psu, igračah in podobnem. Takšen je. Naraven in priazen izven igrišča, tam pa resnično mozeg v jedru dobre ekipe.

TEKST: TONE VRABL
FOTO: DRAGO MEDVED

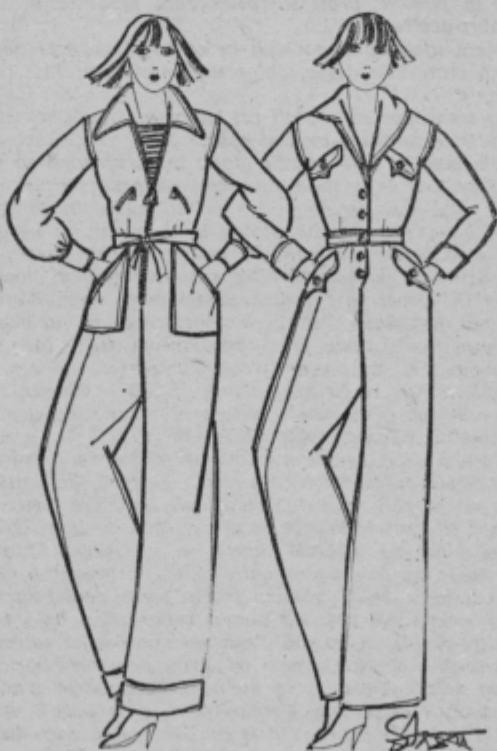
Staša Gorenšek

NOVO

Spet bomo mehaniki. Tako bomo izgledale, če bomo ubogale modo in ji sledile z novo modno domisljico — kombinezonom. Kombinezon je za pomlad zelo zanimiva ideja, saj je praktično in udobno oblačilo. To so — preprosto povedano — dolge hlače z zgornjim delom, vse v enem. Najbrž ni posebno potrebno, pa vendar velja zapisati, da takšen kombinezon lepo pristoji le visokim in vitkim dekletom in da se mu bodo morale nekatere odreči, pa če jim bo še tako všeč.

V glavnem bodo sešiti iz bombažnih in mešanih materialov, iz belega ali modrega jeransa ali v lepi živobarvni barvi.

Kombinezon je krojen udobno in športno s številnimi našitimi ali všitimi žepi, z vidnimi zadržkami, poklopci, pasom, športnim ovratnikom ali namesto tega s kapuco, s širokimi rokavi in ravnimi, ne predolgi hlačnicami.

DRAGI DJURO!

Pogovarjava se o vseh mogočih stvareh, nikoli pa ne spregovoriva o sebi. Se mogoče bojiš pogledati v svoje srce, ali pa se ti zdi v našem civiliziranem svetu človek najmanj pomembna stvar?

K razmišljanju me je vzpodbudilo tvoje neprestano tarnanje, kako slabo ti gre in kako je vsem drugim lepše, da je za druge poskrbela družba, jim dala stanovanja, tebi pa se vedno in povsod godi krivica. Dragi Djuro, ozri se okoli sebe, pa boš videl veliko nesrečnih ljudi, ki imajo razlog, da bi obupali, pa kljub temu verjamejo v življenje. Nikar ne reci, da te ne razumem, da imaš veliko dela in skrbi, nikar si ne izmišljuj problemov, ko pa postanejo ob velikih, resničnih težavah neznatni. Vem, prijatelj, osebne skrbi so za vsakogar največje, ampak včasih se je treba potruditi in videti tudi druge — vsaj tiste, ki so nam blizu.

Na drugi strani pa je življenje sestavljeno iz mozaika majhnih, nepomembnih stvari, da se ti ob njih lahko v deževnem futru nasmehne sonce. Pa je vendar treba za to narediti tako malo! Dobra beseda, drobna pozornost, topel nasmeh pomeni v današnjem svetu, ko smo se že tako zelo odtujili drug drugemu, mnogo več kot darilo, ki ni prišlo od srca. Ampak, veš, za vse to se je treba potruditi!

Medsebojne odnose (prijateljske, ljubezenske, karšne koli) je treba negovati kot občutljivo rastlino, ki potrebuje veliko nežnosti in topline. Pri tem je pomembnejše to, kar daješ, kot to, kar sprejemaš. Kaj res nisi nikoli občutil zadovoljstva, če si osrečil človeka? Ali pa mogoče samega sebe sploh nikomur ne znaš dati? Sredi našega sivega betona si zares nihče ne bi smel dovoliti ignorantskega odnosa do sočloveka. Kadar porušiš za sabo vse mostove in se znajdeš čisto sam, šele spoznaš, koliko pomeni iskren nasmeh.

Djuro, življenje je lepo, samo poiskati moraš sebi in v sočloveku najlepše, kar ima. Notranje bogastvo osrečuje in vse tiste drobne malenkosti, iz katerih je sestavljen naš vsakdan.

JANA BOZIC

ŠE 85 DNI DO BAI 76

PETER SVET: BRON

V Šumenu v Bolgariji je bilo letošnje balkansko prvenstvo v krosu, kjer so nastopili tudi štirje člani AD Gladiivar in dva člana AD Velenje.

Odlično se je uvrstil Peter Svet, ki je po daljšem premoru prvič nastopil tudi v solidno močni mednarodni konkurenci in osvojil na najdaljši progi med člani odlično tretje mesto ter s tem bronasto medaljo. Pred njim je bil član turške repren-

tance in Jugoslovani, državni prvak, Vulović. S tem je Peter dokazal, da njegova uspeha na republiških in državnem prvenstvu nista bila zgolj slučajna, ampak potrjeno, da je resnično prebolel dolgotrajno krizo ter uspešno zagrabil pot proti letošnji sezoni in morda tudi proti olimpijskim igram. V isti konkurenci sta nastopila še dva Celjana, ki sta se prav tako solidno uvrstila (Lisec je bil deveti in Ukič deseti),

vsi trije pa so pridali levji delež k prvemu mestu članske ekipe.

Krofi je bil osemnajsti med mlajšimi člani, Velenčana pa sta se uvrstila takole: Šverčeva je bila četrta med mladinkami, Hojan pa devetnajsti med mlajšimi člani.

Vse te uvrstitve Celjanov dajo upati, da bo njihov in vseh ostalih nastop na letošnjih BAI 76 v Celju prav tako, če še ne bolj uspešen. T. VRABL

KEGLJANJE

Gripa vzela naslov

Kegljavke Celja so ekipno druge v Sloveniji. Naslov prvakinj so izgubile doma v srečanju proti Ljubljani. V direktnem dvoboju so zmagale Ljubljankanke za borih devet kegljev. Bil je to dramatičen in usoden nastop domače ekipe. Sama ekipa je namreč nastopila tičen in usoden nastop domače ekipe. Sama ekipa je tokrat prinesla zmago zdravi ekipi Ljubljane. Domačinke, dve še bol-

ni, so se sicer borile, toda prave moči ni bilo in končni rezultat Celje 2387, Ljubljana 2396 pove, da so domačinke podigale približno 50 kegljev manj od svojih povprečnih rezultatov.

Tak je šport. Poraz je potrebno preboleti, kakor tudi to presneto gripo in se resno pripraviti za državno prvenstvo. So pa še možnosti za končni uspeh. V kolikor bo ekipa Ljubljane izgubila v za-

ostalem dvoboju proti Braniku v Mariboru, se bodo morale kegljavke Celja in Ljubljane pomeriti še enkrat na nevtralnem kegljišču za prvaka. Obe ekipi imata sedaj enako število točk — 22.

In še rezultat celjskih tekmovalk v tem srečanju: Počivalšek 396, Marinc 400, Gobec 377, Javeršek 389, Ludvig 412 in Urh 413 kegljev.

J. KUZMA

Zdravko Pečar je resen kandidat, da bo oblekel dres z državnim grbom na BAI 76 v Celju. Zdaj se pripravljajo v ZDA, kjer končuje študij, kmalu pa se bo vrnil domov in treniral na stadionu AD Kladiivar. Če bo prišel pravočasno v formo po poškodbi še Mičo Mijač, se kaj lahko zgodi, da bomo v metu diska imeli dva člana našega društva.

Foto: L. OJSTERSEK

ZAKLJUČEK LIGE

Z zadnjim kolom, ki je bilo v Storah, so strelci zaključili občinsko ligo. V zadnjem kolu so bili doseženi naslednji rezultati — ekipno: 1. SD »Celje« 1344 (Jeram 275), 2. SD »Tempo« 1327 (Petrič 275), 3. SD »Kovinar« 1327 (Dečman 271), 4. SD »Bratov Dobrotinšek« — Vojnik 1248 (Petek 255), 5. SD »Cinkarna« 1162 (Mrz 239), 6. SD »Metka« 1147 (Gorenšek 254) itd. Pri posameznikih je v zadnjem kolu presenetljivo zmagal Tine Petrič SD »Tempo« z zelo dobrim rezultatom 275 krogov, na naslednja mesta pa so se uvrstili: Jože Jeram 274, Tone Jager 272, Vili Dečman 271, Marjan Dobovičnik 271, Tone Pihlar 271, Drago Stritar 268, Branko Malec 267 itd. Ekipni vrstni red po seštevku vseh kol: 1. SD »Celje« 5379, 2. SD »Kovinar« — Store 5316, 3. SD »Tempo« 5051, 4. SD »Bratov Dobrotinšek« — Vojnik 4858, 5. SD »Cinkarna« 4595, 6. SD »Avto« 4574, 7. SD »Milčnik«, 8. SD »Metka« 4483, 9. SD »Celje« — mlada ekipa 4458, 10. SD »Bratov Dobrotinšek« — Vojnik — II. ekipa 4401, 11. SD »Ingrad« 4331, 12. SD »Tempo« — mlada ekipa 4012 in 13. SD »Tone Tomšič« — Dobrna 2771 krogov. Končni vrstni red posameznikov po seštevku vseh kol: Marjan Dobovičnik 1110 krogov, Jože Jeram 1100, Vili Dečman 1094, Tone Jager 1078, Ivan Kočevar 1072, Drago Stritar 1061, Martin Petrič 1058, Robert Mernik 1048, Jože Strajhar 1047, Branko Malec 1041, Ivan Stubeč 1040, Franc Hočevar 1011, Zvone Gačnik 1003, Polde Teržan 999, Slavko Podplatan 998, Velimir To. dorovič 995, Rafko Gorenšek 994 itd. Navedimo še nekaj zanimivosti lige. Udeležba je bila zadovoljiva. Doseženi rezultati solidni. Zaradi premajhnih strelšč so se posamezne tekme zelo zavlekle. Po kvaliteti doseženih rezultatov se vedno precej izstopajo prve tri navedene ekipe. Prijetno pa so tudi presenetili strelci iz Vojnika in Cinkarne. Pri posameznikih so se dobro uveljavili nekateri mladi, kot npr. Drago Stritar, Branko Malec, Ivan Stubeč, Aleš Hočevar in drugi. Zmagovalna ekipa si je priborila pravico za udeležbo na republiškem ekipnem finalu. Pri posameznikih je zmagovalec prejel pokal v trajno last. Najboljši pet je prejelo skromne nagrade.

TONE JAGER

KOŠARKA: PODVIG CELJANOV

V nadaljevanju republiške lige so košarkarji Celja doma izbojevali zmago proti vodilnemu moštvu SKL Kranjskemu Triglavu. Rezultat — 79:66 (41:40). Boj je bil težak. V I. polčasu je bila igra izenačena, obe moštvi sta se menjavali v vodstvu. Gostje so si privoščili preveč grobo igro in si nabirali osebne napake. Ze v 7. minuti je moral zapustiti igrišče prvi njihov igralec Kalan. Po desetih minutah igre so domačini lahko za vsak prekršek gostov še izvajali po dva osebna meta. V II. polčasu je nad 300 gledalcev uživalo le lepi in kakovostni igri. Na pretek je bilo takšnih situacij, ki so ljubitelje košarke dvigovale iz svojih sedežev. Izredna borbenost obeh ekip, tepe akcije, borbe pod obema košem za vsako odbito žogo, uspešni skoki in zaževanje košev — to je bila draž, ki jo je treba le doživeti. Celjani so bili tokrat boljši. Ze v 27. min. igre so gostom pobegnili za 7 košev in niso dovolili nobenega presenečenja več. Razigrani Tone Sagadin, kakršnega že dolgo nismo videli pod koši, z odličnimi soigralci, mladim Pipanom, Kraljem in Joštom — vsi omenjeni so dokončno dotolkli nasprotnika, pa čeprav je trener Rus poizkušal v zadnjih štirih minutah igre s prehodom na pressing, zaustaviti Celjane in preobrniti potek

igre v prid gostov. Taktična poteza gostov se ni posrečila. Domačini so se povečali vodstvo in zmagali s 13 koši prednosti. Za uspeh velja pohvaliti prav vse igralce, tudi tiste, ki niso zadeli skozi obroč. Dobri dve minuti je priskočil soigralcem na pomoč celo trener Zmago Sagadin. Sicer pa so gostje postali žrtev lastne agresivne igre, saj so v II. polčasu morali z igrišča še trije igralci. Najuspešnejši za Celje so bili — T. Sagadin 28, Pipan 24, Joša 11, Kralj 10, Kuljat 4 in Stefanec 2 koša.

Mladinci Celja so v nedeljo doma premagali v prvenstveni tekmi mladinske lige Ljubljansko Olimpijo s 75:72 (38:36). Najuspešnejši strelci so bili — Golec 26, Pipan 17, Benčan 10, Kitanski 12, Pongrac 8 in Udrh 2 koša.

K. JUG

SKOKI V BRASLOVČAH

Priredbenim smučarskim delavcem v Braslovčah je uspelo na skakalnici spraviti toliko snega, da so lahko pripravili meddruštvene skakalne tekme na 20-metrski skakalnici. Nastopilo je 42 skakalcev iz Črne, Andraža, Sempetra, Velenja, Smarčnega ob Paki, Izletnika Celje, Ljubnega in domačini. Rezultati — ml. pionirji: 1. Kralj 136,0 (12,5, 13,5), 2. Debelak 132,0 (12, 13), 3. Troger (vsi Braslovčje) 127,5 (12, 11,5); st. pionirji: 1. Donko (Braslovčje) 167,0 (16, 16,5), 2. Koželj

ROKOMET

ZDAJ PA ZARES

Celjski rokometišči so v jesenskem delu druge zvezne lige osvojili prvo mesto brez izgubljenih točk in so tako pred sobotnim štartom prvi favoriti tudi za končni uspeh po spomladanskem delu tekmovanja. V pripravljalnem obdobju so odigrali več prijateljskih tekem, osvojili naslov zimskega republiškega prvaka (v finalu so premagali Slovana, ki jim bo najresnejše tekme v nadaljevanju II. zvezne lige) in bili drugi na turnirju v Kozini (zmagali proti zveznemu ligašu Kvarnerju in izgubili z domačini). Žal v pripravljalnem obdobju niso trenirali kompletni, saj je bil Vlado Bojović večji del odsoten zaradi obveznosti do reprezentance, ki se pripravlja za olimpijske igre. Bojan Levstik je nekaj časa nastopal v Nemčiji, mladi Ivezic pa je manjkal zaradi nastopanja v mladinski državni reprezentanci. Posebnih skupnih priprav niso imeli, če za to ne štejemo turneje po Tuniziji, kjer so z njihovo državno reprezentanco odigrali pet srečanj in štirikrat zmagali ter samo enkrat izgubili.

Ekipa je zdaj kompletna, vendar bodo verjetno v prvi stopnji formi šele po treh, štirih kolih, kot je napovedal eden najboljših celjskih igralcev Miha Bojović. Poseben

Milan Pevnik

problem so namreč pri pripravah odigrali tudi vadbene pogoji, ki so dobesedno minimalni, saj so igralci večji del trenirali na prostem v mrazu in mokroti. Kljub vsemu pa upamo, da bo trener prof. Tone Goršič, star rokometni lisjak, namazan z vsemi potrebnimi »zavbami«, našel tisto orožje, ki bo motivilo mlade igralce do tiste meje, ki pogojuje končni uspeh. Zda imamo Celjani izvrstno ekipo že prekaljenih igralcev, katerim vse pogojuje delajo dobro družbo nič manj nadarjen in sposoben mlajši, katerim je morda do končnega uspeha potrebno še samo malo več težjih izkušenj.

Ob tem zapisu morda samo še to: vsaka tekma bo vražje težka in prav zato bo treba vsa srečanja igrati s polno

Dušan Luskar

mero odgovornosti, discipliniranosti, resnosti in srčne zagnanosti. Ker vsega tega našim rokometiščem ne manjka, smo prepričani, da bodo uspeli. V soboto štartajo proti Piranu na njegovem igrišču. Kljub temu da je Piran zadnji, Celjani pa prvi, to ne sme biti merilo. Treba bo garati do zadnje minute! Igralcem Marguču, Presingerju, Mihi in Vlado Bojoviću, Anderluhu, Levstiku, Luskarju, Mihi in Vlado Bojoviću,ču, Kaučiču, Gučku, Kleču in vsem drugim na čelu s trenerjem Tonetom Goršičem, »tehnikoma« Petrom Hribernikom, predsednikom Stanetom Bizjakom, želimo ugoden štart ter seveda tudi uspešen zaključek. Naše darilo pa jim bo verna podpora na vseh srečanjih v Celju in tudi izven njega! TONE VRABL

NOVO ŠPORTNO TEKMOVANJE

Organizacije združenega dela PTT, ZTP, Transjug, Prevoznništvo, Carina, Intervetropa, Izletnik in Javna skladišča Celje so se pomerili v prvih zimskih igrah. Na Golteh so nastopili v veleslalomu. V odlični organizaciji Javnih skladišč in pod pokroviteljstvom Izletnika je nastopilo 53 tekmovalcev.

Prvi ekipni zmagovalec je PTT pred Izletnikom in Prevozništvom. Med posamezniki pa so najboljše rezultate dosegli:

Zenske — Dunja Ajster (Prevoznništvo), Meta Grajžl (ZTP), Irena Lamut (Intervetropa), Dragica Travner (Transjug).

Člani do 40 let: Vinko Jovan (Inter), Brane Graber in Milan Graber (oba Transjug).

Člani nad 40 let: Marjan Lipovšek (ZTP), Milan Sebec (PTT), Marjan Stebe (Izletnik).

J. KUZMA

ŠAH: PEŠEC MEDOBČINSKI PRVAK

Letošnje medobčinsko prvenstvo v brzopoteznem šahu je bilo izredno kakovostno. Sodelovalo je kar 33 šahistov iz Celja, Zalca, Sempetra, Polzele, Velenja, Šentjurja in Laškega. Torej vsi najboljši z izjemo Ojstreža in Ceglerja iz Celja, ki sta zaradi bolezni morala ostati doma.

Tekmovalci so bili razdeljeni v tri predtekmovalne skupine. Ze tu smo videli precej lepih partij.

Rezultati predtekmovalja:

I. skupina — Jazbec 10, Pešec (oba Celje) 8, Stropnik 7,5, Goršek (oba Velenje) 6,5, Pipal 6, Florjanc 5,5, Grobelnik 5,5.

II. skupina — Bervar 9,5, Streiber (oba Celje) 9,5, Skok (Sempeter) 7, Uršek (Zalec) 7, J. Pešec (Celje) 7, Gajšek 6,5, Pevnik 5,5.

III. skupina — Planinc (Ce) 10,5, Brinovec (Zalec) 10, Pertinač (Ce) 9, Gazvoda (Zalec) 7, Štorman in Peterneč 6,5, Leskovšek in Kristan 6 točk.

FINALE: Frano Pešec (Celje) 10, Brinovec (Zalec) 7,5, Bervar (Ce) 7, Goršek (Velenje) 6,5, Skok (Sempeter) 6, Jazbec, Streiber in Planinc (vse Celje) 5, Gazvoda (Zalec) 4,5, Pertinač (Ce) 4, Stropnik (Velenje) 3,5, Uršek (Zalec) 2 točki. V tolažilni skupini za uvrstitev od 13. do 22. mesta pa je vrstni red naslednji: Štorman (Sempeter) 8,5, J. Pešec in Mikac (Celje) 6,5, Vedenik (Velenje) in Briznik (Prebold) 6, Jezernik (Prebold) 5,5, Peterneč (Sempeter) in Lampret (Zalec) 5 točk.

J. KUZMA

TRIM

Končano je tudi sindikalno šahovsko prvenstvo v drugi ligi pri skupini Družbene dejavnosti. Zmagala je ekipa Novega tednika in radia Celje, ki si je z zmago nad ekipi I. osnovne šole in z neodločenim izidom z Zvezo slepih zagotovila odlično prednost. Končni vrstni red: Novi tednik in radio Celje 27,5, Druženopolitične organizacije Celje 24,5, I. osnovna šola 23, Zveza slepih 21, Občina Celje B 17, Bolnišnica 16,5, Kontrola meril 14, Občina C 13,5, osnovna šola Slavko Šlander 11 ter Carinarnica 7 točk.

V zadnjem času je več podjetij organiziralo interna šahovska prvenstva. Tako je na sindikalnem prvenstvu Ingrad v šahu sodelovalo več kot 30 igralcev. Ekipni vrstni red je naslednji: SDS I. 22,5, GO I. 17, SDS II. 13, IGM 11, Mehanizacija 7,5, PO 7,5 in GO II. 5,5 točke.

V Cinkarni so organizirali dve interni prvenstvi, v šahu in veleslalomu. V šahu je vrstni red naslednji: TIO, I. 15,5, Kemija 14,5, Metalurgija 14, TIO, II. 6,5, Vzdrževanje 5,5 in DSSS 4 točke.

V veleslalomu, ki se ga je udeležilo 35 smučarjev in smučark, je pri moških zmagal Kolar Vzdrževanje pred Markovičem Kemija in Kajt-

nerjem Vzdrževanje. Pri ženskah je zmagala Marija Marini TIO, druga je bila Kristina Azman Kemija in tretja Brigita Lorger Metalurgija.

V soboto bo v Kranjski gori II. republiško sindikalno prvenstvo v veleslalomu, ki se ga bo udeležila tudi 9-članska ekipa iz Celja. Moški tekmujejo v 5 in ženske v 4 kategorijah. Za Celje bodo nastopili: pri moških — Vinco Jovan Intervetropa, Marjan Rosina DPO, Daniel Jagrič ZNG, Dominko Uršič Topor, Drago Zadravec Savinja ter pri ženskah — Branka Zvar Bolnišnica, Marija Novak LB, Olga Božnik NIVO in Dragica Travner Transjug.

Istočasno bo tudi sindikalno prvenstvo v tekih, katerega pa se ekipa Celja ne bo udeležila, ker je ta panoga smučanja v Celju nerazvita in ji bo treba v prihodnje posvetiti več pozornosti.

Zveza za športno rekreacijo obvešča vse sindikalne organizacije, da bo sindikalno prvenstvo v kegljanju 4x100 lučajev v aprilu ter da sprejemajo prijave v prostorih TKS, Gledališka 2, do 31. marca.

P. P.

ČRNOVA — DOBRNA

TURISTIČNA CESTA

Konec dober, vse dobro. Takšna je med drugim značilnost sestanka in razgovora, ki ga je sklicala krajevna skupnost Dobrna in nanj povabila predstavnike republiške skupnosti za ceste iz treh sosednjih občin: Celja, Zalc in Velenja (slednjih ni bilo) in vseh, ki so kakor koli zainteresirani za dolgo pričakovano modernizacijo 3,5 km dolge ceste med Črnovo in Dobrno, ceste, ki približuje Velenje, Koroško in vse to zaledje zdravilišču na Dobrni.

Prizadevanja za modernizacijo te ceste niso nova, marveč stara že nekaj let, intenzivna pa zlasti od tedaj, ko je zdraviliški kolektiv dokazal, da lahko napravi nekaj več, kot samo čaka na goste, da bodo prišli sami. Pobudo je ob podpori vseh krajevnih družbenopolitičnih organizacij vodila krajevna skupnost na Dobrni.

In ko so na sestanku ocenjevali, kaj je kdo opravil od dogovorjenega, so presenečeni ugotovili, da malo ali skoraj nič. Tudi domačinom ta kritika ni ušla, kajti do razgovora še niso imeli urejenih zagotovil za odobritev ustreznih posojil republiških skupnosti za ceste pri celjski podružnici Ljubljanske banke v višini 3 milijone ter pri njeni velenjski enoti v znesku

enega milijona dinarjev. In končno tudi predstavniki republiške skupnosti za ceste so prišli na sestanek na Dobrno skorajda praznih rok. Več ali manj so imeli zagotovilo le za 2,2 milijona dinarjev, za preostalih 6,65 milijona dinarjev posojila, iz Jugo banke pa še niso imeli pristanka.

Nazadnje se je vihar pomiril. Razumljivo, saj je lahko le drugačna razprava odprla realno perspektivo. Ta pa kljub optimizmu, ki je na koncu prevladal, ni takšna, da bi lahko rekli, jutri se bodo začela dela na celotni trasi. Kot vse kaže, se bodo dela v resnici kmalu začela. Toda ker finančna sredstva vsaj zaenkrat še niso zagotovljena v celoti, bodo dela izvajali etapno.

Vsega skupaj bi za modernizacijo po predvidenem načrtu 3,5 km dolge ceste potrebovali okoli 17 milijonov (novih) dinarjev. To ni malo! Dela so namreč zaradi terena, delne graditve nove trase in podobno, silno zahtevna. In prav zato, ker je predračunski zahtevek visok, so se vprašali, kako bi bilo, če bi sedanjo cesto samo asfaltirali in nič več. Tako bi prihranili nekaj denarja, je pa seveda vprašanje, kako bi zadostili svoji osnovni nalogi. Bržčas slabo. Zato so na raz-

govoru na Dobrni to misel opustili in se odločili za ureditev zastavljenega načrta, seveda ob zahtevi, da vsak opravi svoje. To pa pomeni, da mora tako republiška skupnost za ceste kot krajevna skupnost na Dobrni dobiti zagotovila za odobravanje posojil. Te obveznosti bo v celoti prevzela republiška skupnost za ceste. Kot rečeno naj bi 3 odobrila celjska, en milijon dinarjev pa velenjska podružnica Ljubljanske banke. To jamstvo naj bi uredili Dobrnčani. Zagotovitev vseh drugih sredstev pa leži na ramah republiške skupnosti za ceste.

V vseh primerih gre za pomembno cestno povezavo, za pomembno turistično cesto, čeprav je danes še močno obremenjena s tovornim prometom (kamioni velenjskega premoga). Toda njena prihodnost je prav gotovo v turističnem gospodarstvu, veliko pa pomeni tudi ljudem, ki stanujejo ob njej in se vsak dan vozijo na delo na eno ali drugo stran.

Rešitev tega problema je za Dobrno velikega pomena. In če se zadeva zatika pri načrtovani gradnji novega zdraviliškega objekta, bi vsaj v tem primeru ne smeli poznati zaprek. Dobrna si za služi, da čimprej reši tudi to vprašanje. M. BOŽIČ

CELEIA: RIBJA SOBA IN SPECIALITETE

Jutri opoldne bodo v hotelu Celeia odprli lovsko sobo, prenovljeno restavracijo in konferenčno dvorano. Tri nove pridobitve v stari obleki. Pa vendar nove in privlačne, ki poudarjajo skrb za urejenost in funkcionalnost hotela.

Lovska soba je nastala tam, kjer je bila prej ribja. Zdaj gre za lovsko v pravem pomenu besede. In kar je najvažnejše, ne gre samo za preureditev prostora, marveč tudi za lovske specialitete, ki jih bodo v njej stregli. Oprema tega prostora je lepa, ne samo po zaslugi lovske trofeje, marveč tudi v estetskem pogledu. Stara grafika je lepo dopolnilo celotnega okolja.

Podobno moramo zapisati za konferenčno dvorano in restavracijo, za pridobitve, ki so od kolektiva zahtevale pravzaprav minimalne stroške. Vsega skupaj okoli 200.000 dinarjev.

In tako moramo spet zapisati, da se celjsko gostinstvo prebujalo in da je že doslej v razmeroma kratkem času presenetilo z mnogimi novotarijami. Pomembno pa je še to, da pri tem ne bo ostalo. Napovedane so že nove!

-an

KOMPASOVA PONUDBA

Lepa, bogata in pestra. Sicer pa zbrana v treh drobni knjižicah, ki bodo postale močno priljubljeno čtivo. Izleti, Kompasove počitnice in Kratki izleti. Vse seveda za letos.

Sicer pa tudi v tem programu — dosti izbire in zato ponudbe za vsak žep. Razveseljiva je ugotovitev, da imajo prvo mesto izleti po Jugoslaviji. In šele potem svetovljanska mesta po Evropi in izleti na druge celine. Pa vikendi in avto karavane in še marsikaj drugega.

Program Kompasovih počitnic v letošnjem letu je zanimiv in privlačen toliko bolj, ker je sestavljen na podlagi izkušenj in želja. V tem okviru sta se zlasti uveljavila Rab in Novalja.

Dolg je tudi spisek Kompasovih kratkih izletov. To so v glavnem enodnevni izleti pa tudi dvo in večdnevni izleti po domovini in malo čez mejo.

Skratka, dovolj zanimivega.

RIBIČI NA ZBORU

Jutri, v petek, 26. marca, se bodo ob petih popoldne zbrali na svojem zboru delegati ribiške družine Celje. To bo predvsem delovni razgovor. Zato se bodo pogovorili o delu v družini v lanskem letu, potrdili zaključni račun za lani ter sprejeli delovni in finančni načrt za letos. Zadnji del zbora pa bodo namenili dopolnitvi pravilnika.

Njihov sestanek bo v prostorih gostilne »Ribiči« v Celju.

NOVI AVTOBUSI

Pri Izletniku so jih dobili na začetku tega tedna. Trije Magirus-Deutz avtobusi. Veliki in lepi. Napravljeni po zadnji modi. Zato v njih tudi klimatske naprave. Vsak ima po 50 sedežev. In cena za enega? Nič manj kot 1,38 milijona dinarjev! Ni poceni!

Vozili bodo samo na turističnih progah, se pravi: namenjeni bodo predvsem za daljše izlete.

DONAT JE POLN

Hotel Donat še vedno predstavlja hotelski biser celjske regije. Morda so zato tudi cene »biserke«, toda kaj hočemo. Razveseljivo je, da hotel ni prazen, čeprav sezona še ni. Kot kaže predvsem tudi turisti cenijo — in jih zato koristijo — usluge v Donatu. Kot smo neuradno izvedeli, je trenutna zasedenost kapacitet 60-odstotna, letoletna pa 80 odstotkov, kar je za tako izjemen hotel vsekakor dobro.

KRATEKE IZ ŠMARJA: 50 SLUŠATELJEV

Po uspešno izvedenem seminarju za člane zveze komunistov pripravljajo CK ZK Šmarje prihodnji teden politično šolo A in B programa (začetni in poglobljeni program). Šola, organizirali jo bodo v Poštarskem domu na Pohorju, bo trajala teden dni. Petdesetim slušateljem bodo govorili predavatelji iz mariborskih visokih šol, od domačih pa bosta vodila razgovore Darko Bizjak, sekretar OK ZK Šmarje in Franc Mlakar, predsednik IS skupščine občine.

INFORMIRANJE

Družbenopolitične organizacije v občini so postavile vse sile za čim

kvalitetnejši prikaz vseh sprememb v gospodarstvu zaradi prehoda na plačano realizacijo delovnih ljudem. Z zgoščeno informacijo — in pravočasno — bodo vsakega delavca seznanili z realnim stanjem in posledicah, ki jih spremembe prinašajo. Tako so pred dvema dnevnoma pripravili izčrpno posvetovanje vseh sekretarjev osnovnih organizacij ZK in predsednikov sindikalnih organizacij.

ZAVEST

V stabilizacijskih prizadevanjih so se v Steklarni v Rogaški Slatini odločili in kot pravijo »delali za stabilizacijo« pet nedelj. Izredno zanimivo je to, da je bilo prav v teh »stabilizacijskih« nedeljah najmanj običajnih izostankov — torej manj, kot ob rednih delovnih

dneh. Nedvomno tudi to kaže na visoko delovno zavest steklarjev.

POZNEJE LAHKO

V vsaki slovenski točilnici so poleg cenikov pač potrebni tudi razni napisi (od prepovedi petja do razbijanja kozarcev). Tudi v točilnici Slovenskega doma v Rogaški Slatini jih imajo. Res je, da so jih naredili kar ročno z malo debelejšim »flomastrom«, toda, prečitati jih je mogoče. Eden pa je še posebej zanimiv: »Mladolletnim in vinjenim osebam ne točimo alkoholnih pijač — Alkoholne pijače točimo od 7. ure naprej«. Človek bi nehotel razumeti, da točijo alkohol osebam iz zgoraj navedenih dveh kategorij po sedmi uri. Pridite!

MED CELJSKIMI TAKSISTI

TRIJE ZA ZAPAH

V zadnjih nekaj dneh so se vrste celjskih taksistov pred železniško postajo zmanjšale za tri. Kaj je vzrok se sprašujejo tisti, ki bolj podrobno spremljajo to službo in kjer je bilo vedno dovolj taksijev. Vzrok je preprosto — po daljšem poizvedovanju in zbiranju podatkov za dokaz krivde, so delavci

postaje Milice Celje neko jutro obkolili stanovanjsko hišo v Grčarjevi ulici 20 v Celju in povabili s seboj tri osebe, utemeljeno osumljene večjega števila hudih kaznivih dejanj. Na UJV Celje so povedali, da so to:

Franc Toni, star 53 let, nje gov sin Branko, 24 in njun sorodnik Martin Toni, 31, vsi zaposleni kot taksisti v našem mestu. Zoper njih je preiskovalni sodnik odredil pripor zaradi trenutno znanih večjih prekrškov, kot nedovoljena trgovina z osebnimi

mi avtomobili, prekupčevanje s tujo valuto, davčne zatajitve (niso prijavili vseh dohodkov) in carinsko kaznivih dejanj, saj so uvažali avtomobilске dele, ne da bi za njih plačali carino.

Verjetno bo nadaljnja preiskava, ki je v teku in o katerih rezultatih bomo še poročali, odkrila še kaj drugega.

ŽALEC: OB BERGLJI

V občini Zalec je trgovina razmeroma slabo razvita in je usmerjena predvsem na zadovoljevanje osnovnih potreb. To pa ima za posledico, da boljše blago ljudje kupujejo v Celju in drugih centrih izven občine.

Do leta 1980 bodo v žalski občini zgradili dodatne trgovinske zmogljivosti predvsem v večjih naseljih. Predvidena investicijska vlaganja v obdobju 1976—80 so sicer precejšnja za realizacijo zastavljenega programa in jih bo potrebno opleniti z združenimi sredstvi gospodarstva občine. Z realizacijo tega programa pa bi v Zalcu povečali prodajne površine za 3000 kvadratnih metrov, v Preboku in na Polzeli za 500 kvadratnih metrov ter v Sempetru za 400.

Tudi z gostinstvom se žalska občina ne more kdo ve kako pohvaliti. Še posebno slabo so gostišča opremljena z ležišči, saj jih je v celni občini le 86.

M. P.

GOSTINSKO PODJETJE CELJE

TOZD MAJOLKA

Novo med našimi specialitetami pa je suha kraška klobasa in kostanjeviški cviček.

Za posebne priložnosti, kot so jubileji, poroke in poslovna srečanja, pa sprejemamo rezervacije po tel. 22-921.

Obiščite nas in se prepričajte o kakovosti naše postrežbe!

GRILL BAR

POD OBOČKOM

Tomšičev trg

vas vabi in priporoča svoje specialitete:

domača posebnost, povita hrenovka, sirov zavitek itd.

KRADEL TUDI KLOBASE

Pred dnevi so pripravili Ivana Kramerja, 39, iz Stor, delavca brez zaposlitve, ki je utemeljeno osumljen, da je v zadnjih mesecih storil več kaznivih dejanj. Tako je vломil v stanovanjsko hišo A. A. v Črnlci in mu odnesel s podstrešja 35 kg salam. Nato je vломil še v stanovanje Adolfa Grušovnika v Hrenovem, kjer je snabrala za 5.000 din raznega materiala za vodovodno napeljavo. Februarja pa je vломil tudi v poslovalnico kmetijskega kombinata Sentjur na Planini ter odnesel motorno žago v vrednosti 8.400 din. Za storjene prekrške bo seveda moral prestati nekaj kazenskih dni v zaporu.

PGP GRADNJA Žalec

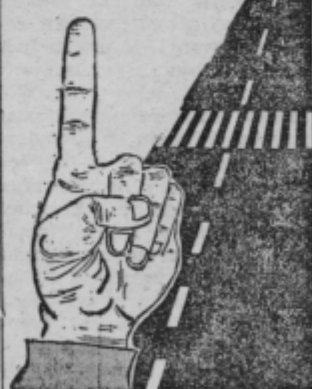
objavlja prosto delovno mesto

KNJIGOVODJE za strojno knjiženje

POGOJI:

Za zasedbo delovnega mesta se zahteva ekonomska srednja šola, po možnosti z nekaj prakse za opravljanje navedenega dela. Stanovanja ni na razpolago, osebni dohodek po samoupravnem sporazumu, poskusno delo je 30 dni.

Kandidati naj se prijavijo na naslov pismeno z dokazili o izobrazbi v roku 15 dni po objavi.

VARNO ČEZ CESTO

DRAGI MLADI VARČEVALCI!

**ALI STE SE ŽE VKLJUČILI V
IGRO PIKAPOLONICE?**

**Za prihranjenih 100 din
boste dobili
nalepko mravljinčka.**

**Za prihranjenih 200 din
nalepko pajka**

**Za prihranjenih 300 din
nalepko rogača**

**Za prihranjenih 400 din
nalepko pikapolonice**

**Za prihranjenih 500 din
pa značko pikapolonice**

S tem pa igrice še ni zaključena. Pri nadaljnjem varčevanju; prihranjenih 600, 700, 800 in 900 din boste dobili ponovno nalepke mravljinčka, pajka, rogača in pikapolonice, za prihranjenih 1.000 din pa **PLAKAT PIKAPOLONICE**. Nato se igrice spet ponovi v nalepkah, pri privarčevanem znesku 1.500 din pa vas čaka **MAJICA PIKAPOLONICE** v vseh enotah **LJUBLJANSKE BANKE** – podružnice Celje.

Pikapolonica vas pričakuje!

M

OGLASI

Za oglase objavljene pod oznako ne pozabite napisati pismeno pobudbo — v pismu zapečatenem prinesite v oglasni oddelček Novega tednika! Ne pozabite na ovitek napisati oznake oglasa!

PRODAM

TAKOJ VSELJIVO štirisobno komfortno stanovanje v visokem pritličju v mestu Celju s 125 m², ter tri kletne prostore in lokalni prostor s 77 m², koristne površine, prodam. Ocenjeno je uradno. Dr. Gams, Zdravstveni dom Velenje.

GARAZO na Dolem polju prodam nujno. Ponudbe pod »13.500«.

ŽVICE prodam. Stefan Lončar, Ogorevc, Store.

TRAKTOR ZETOR 35 11 S prodam ali zamenjam za lažjega. Ivan Gobec, Završe 11 A, Grobelno.

DNEVNO SOBO — novo in puhalnik za seno, ugodno in poceni prodam. Informacije vsak dan od 18–20 ure, na telefon 063-830-947.

SENO — polsladko, otroški voziček, radio, novo prodam. Kincl, Grobelno.

TRAKTOR HOLDER B 12 s priključki, plug, koso, jermenico in prikolico, prodam. Pušnik, Podgorje, nova hiša, Sentjur pri Celju.

OSEBNI AVTO NSU 1000 C, prodam ugodno. Srebočan, Gorica 53 (cesta proti bifeju pri Danici).

SAMONAKLADALCO Hagedorn — odlično in traktor Steyer 18 KM, prodam. Pismeno ne odgovarjam. Franc Jančič, Zepina 16, Skofja vas.

FIAT 1100 R odlično ohranjen prodam. Vprašati na telefon Celje, 25-078.

KRAVO, mlado, s teličkom, prodam. Vili Koštomaj, Vojnik 209, Gmajna.

SIVALNI STROJ BAGAT »ANA« malo rabljen in 800 kom strešne karo opeke 34 x 34 prodam. Ljubecna 63, Skofja vas.

TAM KIPER 5 t, v dobrem stanju, registriran do septembra, ugodno prodam. Vinko Parežnik, Gorica 54, Celje.

KRMO prodam. Polde Kovač, Bahno 24, Celje.

KOSILNICO »ALPINA« in žetveno napravo, prodam. Martin Jug, Pepelno 8, Smartno v Rožni dolini.

SENO in otavo 3.000 kg, prodam. Ogled od 15. dalje. Stefan Senič, Dobrna.

SLADKO SENO — več ton, prodam. Karnovšek, Zg. Roje 25, Sempeter v Sav. dolini.

NSU 1200 C — 1969, prodam. Pojasnila po tel. št. 212-60 — dnevno od 15–16 ure.

GUMI VOZ 15 col, prodam. Vprašati v gostilni Podpečan, Ljubecna, Skofja vas.

SPACKA letnik 1973, prodam. Informacije na tel. 22-211 od 8–12 in 26–953 do 20 ure dalje.

ZASTAVO 750 LUX letnik, 71 prodam po ugodni ceni. Adam Klinar, Gaberno 18, Laško.

KOSILNICO BCS v dobrem stanju, prodam. Ludvik Naglič, Leskovec 32, Skofja vas.

KLADIVAR šrotar velike zmogljivosti, prodam. Mali, Proseniško 34, Sentjur.

PRIKOLICO za osebni avto in R 4 Katco, prodam. Slavko Samec, Lipovec 7 pri Ljubecni, Skofja vas.

RENAULT 4 v dobrem stanju, prodam. Ogled vsak dan. Ignac Kotnik, Zgornja Hudiinja 26, Celje.

MALO RABLJEN KOMBINIRAN STEDILNIK — plin — elektrika, prodam. Rajko Knez, Sentjur pri Celju 5.

GOLOBE golšarje in morske prašičke prodam. Slavko Jušre, Kidričeva 19, Celje.

2 VOZA prodam ugodno, Štefka Lubej, Kranče 39, Sentjur pri Celju.

FIAT 750, registriran, prodam za 5500 din. Jože Uratnik, Podvin 39, Polzela.

KOSILNICO BCS in obračalnik sonce 3 — prodam. Ivan Ojsteršek, Goričica 16, Sentjur.

F-850 letnik 1971 — reg. za 1. 1976, prodam. Kopriva — Ipavčeva 6, Celje.

KOMFORTNO STANOVANJE v centru Celja prodam. Zagoden, Zidanškova 3.

HARMONIKO »fajtonarico« in avto radio, prodam. Jože Filipančič, Brezovec 27, Buče.

LEPO POSESTVO v izmeri 4 ha blizu Rimskih Toplic (elektrika, voda v hiši, do stop z vsakim avtom) prodam. Ivan Podkoritnik, Trnov hrib 16, Sedraž, Laško.

TOMOS tricikel v brezhibnem stanju prodam. Marjan Novak, Orova vas 14a, Polzela.

PRASICA za zakol 200 kg (hranjen z domačo hrano), prodam. Ivan Korenjak, Laze 9, Dramlje.

TOMOS 15 Touring, dobro ohranjen 5 prestav, registriran do 9. II. 1977, prodam ali zamenjam za starejšega spačka ali fička, poleg dam tudi čelado s ščitnikom proti vetru in mrazu. Janez Goršič, Menčingerjeva 11, Celje.

VSELJIVO HIŠO v središču Sentjurja pri Celju prodamo. Ponudbe pod »OBNOVLJENA FASADA«.

KREDECO za dnevno sobo ali kuhinjo in dvoje ogrodič za divan prodam. Ogled popoldne. Majcen, Celestina 6, Celje.

SABB 96/69 prodam. 063-710-550 interna 45, popoldne 722-103.

KRAVO, težko, vozno mlado simentalco, brejo 9 mesecev — tretje tele, prodam. Leopold Zagar, Teharje 17.

KUHINJSKE ELEMENTE rebljene, prodam. Ogled mogoč popoldne. Cesta na Dobravo 37, Celje.

OSEBNI AVTO Mercedes 180 Diesel, tehnično urejen, rabljene, prodam. Ogled nju, prodam. Lahko tudi po delih. Božo Pasarič, Podgorje 21, Sentjur pri Celju.

STAREJSO HIŠO z nekaj vrta za novo preurejeno, takoj vseljivo v bližini Petrovč, prodam. Vse informacije dobite, Zalec, Sosseka Ložnica št. 5.

STEDILNIK nerjaveč, za vzdavo elektromotor 4,5 KW/1400, varilni trafo kombiniran za točkasto vrajanje, prodam. Klinar, Vrunčeva 14, Celje, tel. 210-82.

OPEKO bobrovec 1500 kom, prodam. Janko Požek, Gornja vas 17, Sentvid pri Grobelnem.

POSESTVO vseh kultur, elektrika, voda v hiši z vrtom, prodam. Možnost po parceli za vikende. Alojz Požek, Rakovec 23, Grobelno.

SADIKE jagod, za spomladansko sajenje žlahtne sorte, lahko nabavite pri Feliksu Plevniku, Hajnsko 23, Pristava.

KRMO sladko prodam. Koželj, Medlog 34.

POHISTVO: spalnica, jedilnica, izdelano 1910 ter drugo, zelo dobro ohranjeno prodam. Zaradi ogleda v Celju, pišite na: Juvanc, 61107 Ljubljana — poštni predal 55.

DNEVNO SOBO, dobro ohranjeno ugodno prodam. Informacije po 15. uri. Telefon 26-509.

RAZNO SOBNO POHISTVO ugodno prodam. Mariborska c. 176.

STRESNO OPEKO 200 kosov Wührer, prodam. Vera Irmančnik Trubarjeva 55 a, Celje.

KIPER PRIKOLICO 3 tonsko, traktorsko — eno osno, skoraj novo, prodam. Franc Leskošek, Babna brda 13, Vinski vrh pri Slivnici.

MRVO — kvalitetno, cca 1.200 kg, prodam. Štoklas, Zagrad 105.

OTROŠKO POSTELJO, malo rabljeno, z jogijem ter električni štedilnik prodam. Ogled vsak dan na naslovu: Janez Gorenjc, Grčarjeva 13, Celje.

POMIVALNI stroj, skoraj nov, prodam. Cena 3.500 din. Naslov: Lojzka Okrogar, Ljubljanska 28 A — Celje, telefon doma 26-441, službena št. 22-963.

STEDILNIK GORENJE, jedilno klop, mizo in dva stola, prodam po zelo ugodni ceni. Ogled vsak dan na naslovu: Janez Gorenjc, Grčarjeva 13, Celje.

ZMRZOVALNO SKRINJO LTH 300 1, prodam. Vprašati: Golob, Delavska 20, Celje.

KOMBINIRANO OMARO dobro ohranjeno prodam: Tuš, Trubarjeva 22.

SPALNICO prodam po ugodni ceni. Štefka Zore, Cesta II. grupe odredov 27 — Ostrožno, Celje.

SIVALNI STROJ »Strobel« za pakiranje in še nekaj drobnega materiala, prodam. Ivan Gerjevič, Ljubljanska 74 a, Celje.

STEREO studijski magnetofon Sharp 40 W, ugodno prodam. Cena 5000 din. Telefon 71-197 Krško.

PSIČKE — 9 tednov stare, dobre čuvaje, prodam. Velika Pirežica 1, Zalec.

30 AROV VINOGRADA blizu Atomskih Toplic, ugodno prodam. Informacije na tel. 810-019.

SEJALNICO za koruzo (z njo je moč sejati več vrst drugih semen — obenem seje tudi umetna gnojila 50 l, škroplilnico prevozno) tudi za škropljenje sadnega drevja in ostale posevke, prodam. Ivan Pušnik, Glinsko 3, Skofja vas (pri Ljubecni).

TRAKTOR FERGUSON 35 star 1 leto in pol, prodam. Franc Dečman, Korpole 3, Smarje pri Jelšah.

SLADKO SENO 4 tone, prodam. Zupač, Cesta v Laško 2 b.

ZA RUŠENJE nudimo z opeko zidano hišo sredi trga Sentjur. Material je uporaben za gradnjo nove hiše. Informacije vsako popoldne pri Palir, Sentjur 110.

AUSTIN 1300/70, prodam ugodno, Dominik Tomažin, Celje, Japljeva 7 — tel. 24-196.

OPEL KADET dobro ohranjen, letnik 1971 prodam. Informacije pri vratarju Metke Celje.

OBRAČALNIK za kosilnico BCS, rabljeno eno sezono, prodam. Jože Klinc, Vinska Gorica 27, Dobrna.

MANJSO PARCELO za vikend, na sončnem hribčku z lepim razgledom v bližini Dobrne, prodam po zelo ugodni ceni. Lampret, Lemberg 7, p. Strmec.

OSEBNI AVTO ID 19 CITROEN, v voznem stanju, prodam ugodno. Eržen, Bukovžlak 8, Teharje.

MOPED »Hipy« brez izpita — 4 brzine — nov, prodam po ugodni ceni. Gregec Smole, Nušičeva 14, Celje.

KUPIM

POLJSKE TRACNICE (traverze) 50 m kupim. Anton Grobelšek, Teharska 53, Celje.

ZAPOSILITEV

IZVAJAM VSA SLIKARSKA in pleskraska dela. Trnovlje 43, tel. 26-353.

FRIZERSKA POMOČNICA z nekaj let prakse dobi zaposlitev. Salon »MARA« Tomšičev trg 10, Celje.

STANOVANJA

KDOR MI PRESKRBI ali poredi dve sobi, mu nudim visoko nagrado. Ponudbe pošljite pod oznako »V CELJU«.

ZAKONCA z enim otrokom iščeta stanovanje v Celju ali okolici. Fanika Nemec, Celje, Tovarna 3.

SOSTANOVALKO sprejemem v lepo toplo sobo. Hohkrotova 3.

STANOVANJE oddam za pomoč na mali kmetiji. Ponudbe pod »DOMA NA DEZELI«.

STANOVANJE išče zakonski par. Plača do 1500 din. Mirko Malek, Celje, Ribarjeva 4.

SAMSKI FANT — nealkoholik, išče opremljeno sobo, po možnosti s posebnim vvhodom v bližini Celja. Ponudbe pod oznako »POMAGAJ MI«.

MLADO SAMSKO DEKLE išče v središču Celja opremljeno in ogrevano sobo po možnosti s posebnim vvhodom. Cenjene ponudbe pošljite na naslov: Špela Hudopisk, Nušičeva 3, Celje.

ZAROCENCA tik pred poroko nujno iščeta sobo s kopalnico, ali garsonjero. Pismene ponudbe pod »ISCEVA SRECO«.

GARSONJERO ali manjše stanovanje vzamem v najem. Ponudbe pod »Pred-PLACILO«.

SOBO IN KUHINJO s centralnim ogrevanjem v centru, zamenjam za eno ali dvosobno stanovanje. Ponudbe pod »CENTER«.

RAZNO

INSTRUKTORJA za matematiko prvi razred gimnazije,

nujno potrebujem. Ponudbe pod »CENTER CELJANSTANOVANJE in hrano. dam poštenima osebam, ki bi za nekaj ur dnevno pomagale pri lažjih kmetijskih delih. Anton Jurak, Migojina 52, Griže pri Zalcu.

PERUTNINARJI! Izkoristite razprodajo kokoši v poljski nesnosti temno rjavih barv. Dobite jih vsak dan v vaši lilični Smarjeti, Skofja vas, tel. 25-278.

ZARADI BOLEZNI želimo sprejeti kmečkega fant ali mlada zakonca, z veseljem do kmetije — delo kmetijskimi stroji. Sva brez naslednikov, zato sledi dedovanje. Interesenti naj se osebno zgledajo na naslov: Anton Veber, Trnovlje štev. 6 pri Celju.

GRADITELJI! Okna, rolete vseh vrst vrata, obloge, iso span, lahko kupite na domu. Kličite, zahtevajte cenik in informacije na telefon 061-817-547, od 10. do 18. ure dalje, ali na naslov: Hribar, 61411 Izlake 70. Vse izdelke dostavljamo na dom.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in dedka

Antona Jakopa

z Dobrne,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter z nami sočustvovali. Iskreno se zahvaljujemo družbenopolitičnim organizacijam, posebno še organizaciji Združenja borcev NOV Dobrna ter tov. Reharju za ganljive besede ob odprtem grobu. Enaka zahvala naj velja tudi gasilec PGD Dobrna, pevskemu zboru Dobrna in pihalnemu orkestru Železarne Store. Zahvaljujemo se tudi č. duhovščini za opravljen obred in poslovične besede.

Neutolažljiva žena ter hčerki z družinama

ZAHVALA

Ob smrti naše drage sestre in tete

Marije Žličar

roj. POTOČNIK

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, ji darovali vence ter cvetje, še zlasti dr. Rizmalu in drugim zdravnikom, sosedom, gosp. župniku, ter gasilec PGD Dobrna, pevskemu zboru Dobrna in pihalnemu orkestru Železarne Store. Zahvaljujemo se tudi č. duhovščini za opravljen obred in poslovične besede.

Vsi njeni

Kaplja vas, Dolenja vas, dne 15. marca 1976

merx kava

izbrana za vas

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročili so se trije pari

ZALEC

MARJAN ZOHAR, 23, Latkova vas in NEVENKA DERCA, 21, Ločica; IVAN ZOHAR, 29, Latkova vas in MILANA DIVJAK, 20, Zalog ter FRANC KORENT, 24 in CVETKA KOVAČIČ, 21, oba iz Zalca.

SMRTI

CELJE

IVANA DOBOVICNIK, 60, Dobrna; IVAN SKAMEN, 78, Dobrova; STEFAN SKERGET, 50, Konjice; KAROLINA STARK, 82, Laško; IVAN SPAN, 76, Sevnica; MARTIN GOLOB, 75, Šmarje; FRANČISKA KRAGELJ, 91, Celje; DRAGUTIN HUMSKI, 39, Krapina; IVAN DEBENJAK, 76, Celje; MARTINA RAUSER, 47, Celje; ANA OGRAJENSEK, 73, Celje; VLADIMIR FISHER, 92, Celje; IVANA AGREŽ, 79, Celje; ROZINA BELČER, 93, Rog Slatina; JOSIP ŠURBEK, 76, Hum; STANISLAV CERKOVNIK, 57, Konjice; JOŽE JELENKO, 76, Konjice; MATILDA BUSER, 56, Ponikva; HINKO NEZMAH, 54, Rogatec in FRANC POTOČNIK, 67, Zalec.

LASKO

ROZALIJA DOLENC, roj. Lubej, 77, upokojenka, Maribor; TEREZIJA TERŠEK, 44, gospodinja, Harje in TEREZIJA HRASTNIK, 80, druž. upokojenka, Laško.

ZALEC

JANEZ LOKAN, 70, upokojenec, Prebold; ALOJZIJA HRASTOVEC, 87, kmet, Zahomce; JOŽEFA GOBEC, 70, upokojenka, Rupe; MATEVZ SORČAN, 74, kmet, Šmatevž; STANISLAV SAKELSEK, 36, delavec, Pongrac; FRIDRIH KRUSIČ, 84, upokojenec, Polzela; BERNARD REBERSEK, 63, kmet, Kapla in FRANČISKA VENINSEK, 79, kmet, Preserje.

ROJSTVA

CELJE

26 dečkov in 30 deklic

KINO

UNION: do 26. marca ameriški barvni film »Super kifeljca« od 27. do 30. marca italijanski barvni film »Potovanje« od 31. marca dalje jugoslovanski barvni film »Naivece«

METROPOL: do 26. marca ameriški barvni film »Dolarje«, od 27. do 28. marca ameriški barvni film »Stotnik Slaughter«, od 29. do 30. marca jugoslovanski barvni film »Vagon Litz«, od 31. marca dalje ameriški barvni film »Gospodar življenja in smrti«

DOM: ob 18. in 20. uri: 25. marca še ameriško-nemški barvni film »Kralj, dama fante«

od 26. do 29. marca ameriški barvni film »Panika v parku mamila«

do 30. marca dalje ameriški barvni film »Vojna med moškimi in ženskimi«

ob 16. uri do 26. marca ameriška barvna risanka »Pink Panther«

od 27. do 30. marca ameriška barvna risanka »Čudežna pajčevina«

SLG

Četrtek, 25. marca, ob 19.30 — Ivan Cankar: »Pohujšanje v dolini Sentflorjanski« — gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani;

ob 19.30 — Eduardo de Filippo: »Sobota, nedelja, ponedeljek«. Komedia. Gostovanje Mestnega gledališča iz Ljubljane, za izven abonmaja;

Petek, 26. marca, ob 15.30: »Pohujšanje v dolini Sentflorjanski« za I. mladinski abonma.

Sobota, 27. marca, ob 10. uri: »Pohujšanje v dolini Sentflorjanski« za 2. šolski abonma; ob 19.30 isto delo za abonma Kulturna akcija in izven.

Ponedeljek, 29. marca, ob 19.30 — Dušan Jovanović: »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« — gostovanje v Delavskem domu v Zagorju.

Torek, 30. marca, ob 19.30 — Musset: »Lorenaccio« za VI. mladinski abonma.

Sreda, 31. marca, ob 11. in 16. uri »Pohujšanje v dolini Sentflorjanski« — zaključni predstavi za Pedagoško gimnazijo Celje.

Pokrovitelj predstave »Pohujšanje v dolini Sentflorjanski« je »T« — Tehnomerccator Celje.

RADIO CELJE

DOPOLDNE. Oddaja od 8.10 do 9.00. 17.00 kronika, 17.15 obvestila, 17.30 Poročila, dopoldanska srečanja in območna oddaja iz posameznih občin.

POPOLDNE. Oddaja od 15.45 do 18.00. Do 17.00 glasba iz našega studia, poročila, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, zabavni globus. Ob posebna informativna oddaja, 17.45 glasbena oddaja.

Nekatere posebne informativne oddaje: ČETRTEK, 25. 3. Kulturni feljton — Sporazum SLG — Tehnomerccator (Drago Medved), PETEK, 26. 3. Turistična oddaja (Milan Božič), PONEDELJEK, 29. 3. Tedenski športni pregled (Tone Vrabl in športni dopisniki), TOREK, 30. 3. Torkova reportaža (Vojko Rizmal), SREDA, 31. 3. Med našimi delegati: S seje skupščine občine Celje.

NEDELJA. Oddaja od 10.05 do 14.00. NEDELJA, 28. 3. Predstavljamo vam Olgo Vrabčič (Milan Božič), oddaja za najmlajše: Kekčevi prijatelji (Damjana Stamejčič), nedeljski feljton, ob 12.00 čestitke poslušalcev, literarna oddaja: Franc Roš — Varčevalec Vilibald, nedeljske glasbene razglednice in kmetijska oddaja (Jure Krašovec).

TV SPORED

NEDELJA

8.50 Poročila (Lj)
8.55 Za nedeljsko dobro jutro: Festival mladinskih pevskih zborov v Celju, barvna oddaja (Lj)

9.25 625 (Lj)
10.05 Vpion človeka, barvna serija (Lj)
10.55 Otroška matineja: Mojstri stare japonske obrti, Pestna — I. del (Lj)

11.55 Mozaik (Lj)
12.00 Kmetijska oddaja (Sa)
12.45 Poročila (do 12.50) (Lj)

NEDELJSKO POPOLDNE:
Pravljica iz lutkarjevega vozika: O študentu, krčmarici in sodniku
Morda vas zanima
Okrogli svet
Moda za vas
Zlati cekin
B. Martin: Komedia na mostu
TV žetnik

18.25 Hišica v preri — zadnja epizoda barvnega serij. filma (Lj)

19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Selaš v Malem Ritu — barvna nadaljevanka TV Beograd (Lj)

21.00 Volja je pot — 4. del (Lj)
21.20 TV dnevnik (Lj)
21.35 Sportni pregled (Zg)

Oddajniki II. TV mreže:
14.00 Nedeljsko popoldne (Zg)
18.25 Živel Benjovskij — serijski film (Sa)

19.30 TV dnevnik (Zg II)
20.00 Zlate plošče (Bgd II)
20.50 24 ur (Bgd II)

21.10 Celovečerni film (Bgd II)
PONEDELJEK
8.10 TV v šoli (Zg)

10.00 TV v šoli (do 11.05) (Bgd)
14.10 TV v šoli (do 16.00) (Zg)
17.15 Pravljica iz lutkarjevega vozika: Kako je revež prodal zajca bogatini, barvna oddaja (Lj)

17.40 Vredno je videti — barvni film (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Sodobna medicina: Kirurško zdravljenje možganskega tumorja — barvna oddaja (Lj)

18.30 Mozaik (Lj)
18.35 Odličamo (Lj)
18.45 Mladi za mlade (N. Sad)

19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 I. Cankar: Kralj na Betajnovi — predstava Drame SNG (Lj)

21.45 Kulturne diagonale (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:
16.30 Festival košarke — prenos iz Banja Luke (Sa)

18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Branje (Bgd)
18.45 Mladi za mlade (N. Sad)

19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 Sportna oddaja (Bgd II)
20.30 Feljton (Bgd II)

21.00 Tedenski pregled (Zg II)
21.20 Celovečerni film (Bgd II)

TOREK
8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (Bgd)

11.10 TV v šoli (do 11.40) (Sa)
17.20 Zapojte s nami: Emil Adamič (Lj)
17.35 Papirnati mesec — serijski barvni film (Lj)

18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Ne prezrite (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Narodna glasba (Bgd)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Mednarodna obzorja (Lj)
20.50 Barvna propagandna oddaja (Lj)
20.55 G. Calinescu: Feliks in Ottilija, barvna nadaljevanka (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Poljudnoznanstveni film (Zg)
18.40 Ali ste vedeli (Zg)
18.45 Narodna glasba (Bgd)
19.30 TV dnevnik (Bgd)
20.00 TV drama (Zg)
21.00 24 ur (Zg)
21.50 Zabavnoglasbena oddaja (Bgd II)
22.20 Obzorje (Bgd II)
22.35 Evropsko prvenstvo v namiznem tenisu — posnetek (Zg II)

SREDA

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.05) (Bgd)
17.05 Pastir — barvni film (Lj)
17.20 Mojstri stare japonske obrti (Lj)

17.45 Obzornik (Lj)
18.00 Na sedmi steni: TV trim test (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Od vsakega jutra raste dan (za JRT) (Lj)

19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Film tedna: Pet lahkih komedov — barvni film (Lj)

21.40 Miniature: II. Brandenburški koncert J. S. Bacha (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

OPOMBA: Pričakujemo ponudbe za športne prenose in opozarjamo na morebitne spremembe programa

Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Daljnogled (Bgd)

18.15 Znanost in tehnika (Zg)
18.45 Od vsakega jutra raste dan (Lj)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Prosta sredi (Zg)

ČETRTEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (Bgd)
11.00 Odhod štafete mladosti in proslava ob 30 letnici mladinskih delovnih brigad — prenos iz Brčka (do 13.00) (Sa-Lj)

14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.00) (Zg)
17.20 Osvetlična pravljica, barvna oddaja
17.35 Pestna — II. del barvne oddaje in cikla Tako so šiveli

18.00 Obzornik
18.15 Mozaik
18.20 Mladina gradi, film

19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja
20.00 Balzacova velika ljubezen — nadaljevanje in konec

21.00 Kam in kako na oddih
21.10 Četrtekovi razgledi
21.40 Iz koncertnih dvoran — J. Sibelius: II. simfonija

22.30 TV dnevnik
22.45 Goli Evrope

Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Otroška glasbena oddaja (Zg)
18.15 Samoupravljanje (N. Sad)
18.45 Popularna glasba (Bgd)

19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 TV drama (Zg II)
21.00 Test (Lj II)

21.15 Zeneva: Košarkarski finale za pokal prvakov — prenos (EVR-Gj II)

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.10) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.00) (Zg)

16.00 Košarkarski finale za pokal prvakov — barvni posnetek iz Zeneve

17.10 Križem krašem
17.20 Pisani svet
17.55 Obzornik

18.10 Rock koncert: Sly Family Stone, barvna oddaja
18.40 Mozaik

18.45 Ali je uho za poslušanje, barvna oddaja iz serije Ottilia

19.05 Kako uporabljamo slovar slovenskega jezika — III. del

19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik

19.55 Tedenski notranjepolitični komentar
20.00 Propagandna oddaja

20.05 A. Marodi: V pasti — oddaja iz cikla Mali oglasi

20.55 Vpion na Makalu — II. del barvne oddaje
Barvna propagandna oddaja
Serif v New Yorku — serijski barvni film

TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Tehnika (Bgd)
18.15 Družbena tema (Zg)
18.45 Glasbeni studio (Zg)

19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.30 TV dnevnik (Bgd-Zg II)
20.00 Prijateljsko prepričevanje (Zg II)

21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Zg II)

SOBOTA
9.30 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (Zg)

12.00 TV v šoli (do 12.30) (Sa)

20.45 Moda za vas, barvna oddaja
21.00 Haag: Pesem Evrovizije 76, barvni prenos (EVR-Lj)
22.45 Poročila
22.50 625
Oddajniki II. TV mreže:
18.30 TV novice (Bgd II)
18.45 Sedem dni (Bgd II)
19.00 Kratak film (Bgd II)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 TV znanst. (Zg II)
21.00 24 ur (Bgd II)
22.25 Narodna glasba (Bgd II)

PROMETNE NESREČE

VARNOSTNA RAZDALJA

MARJAN ZMAHER, 27, iz Celja je vozil po Ulici XIV. divizije proti Laški mu. Pri odcepu ceste proti Bregu, je dohitel voznika osebnega avtomobila, ki je zavijal na desno na to lokalno cesto. Ker pa je vozil preblizu za njim, je zavil v levo, tu pa čelno trčil v osebni avtomobil, ki ga je vozil MILAN MRAZ, 48, iz Družmirja. Škode na obeh avtomobilih je za 20.000 dinarjev.

PRETESNO PREHITEVANJE

Voznik osebnega avtomobila MARJAN FEKONJA, 26, iz Lenarta je v Verpetah dohitel SLAVO GRILČNIK, 39, iz Stranice, ki je hodila po skrajni desni strani in potiskala po bankini pony expres. Fekonja jo je prehiteval, vendar pretesno in jo tako zbil izven ceste. Pri padcu se je Grilčnikova hudo poškodovala — ima zlomljeno medenično kost, levo roko in čelno kost.

TRČENJE NA HRIBU

Zadnji v koloni vozil, ki je peljal preko straniškega klanca voznik JOŽE ČELIK, 37, iz Velenja. Na vrhu je izza nepreglednega ovinka pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom MAKŠ ZALOŽNIK, 60, iz Konjice, katerega je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo in tako sta vozili trčili, pri čemer se je Založnik težje ranil po obrazu, na avtomobilih pa je nastalo škode za 60.000 dinarjev.

MIMO STOJECIH TOVORNAKOV

Voznik tovornega avtomobila-vačilca METOD LEMUT, 29, iz Ajdovščine je v Trnovcu pri Sentjurju prehiteval dva tovornjaka, ki sta stala na desni strani in nakladala hlodovino. Ko je že prehiteval je opazil, da vozi iz nasprotni smeri z osebnim avtomobilom JOŽEFA SOLINC, 24, iz Trnovca. Čeprav je tovornjak takoj ustavil, sta kljub temu trčila, ker sta se zaradi meglice opazila prepozno. Pri nesreči sta se poškodovala voznika Solinčeva in njen sopotnik VINKO SOLINC, škode pa je za 12.000 dinarjev.

ZADREMAL JE

Iz Planine proti Sentjurju je vozil z osebnim avtomobilom SILVO VIDMAR, 27, iz Štor. Ko je pripeljal v Črnljico, je zaradi utrujenosti — bilo je ob 3. uri zjutraj — zadremal in v levem blagem ovinku zapeljal v desno s ceste in po 18 metrih v potok. Voznik se je predrnil in hotel skočiti iz avtomobila, kar pa mu ni takoj uspelo zaradi globoke vode. Moral je razbiti vetrobransko steklo, da je zlezel ven. Poškodoval se je po glavi in po roki, na avtomobilu pa je škode za 5.000 dinarjev.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

S stranske je zapeljal na prednostno cesto v Drešnji vasi voznik osebnega avtomobila FRANC VREŽE, 24, iz Ogeč. Takrat je iz smeri Zalca pripeljal z osebnim avtomobilom JOŽE HORVAT, 46, iz Nazarij, ki je hotel nesrečo preprečiti z zaviranjem, vendar sta vozili kljub temu trčili na sredini cestišča. Pri tem se je poškodoval voznik Vreže, na obeh avtomobilih, ki nista sposobna za nadaljnjo vožnjo, pa je škode za 60.000 dinarjev.

PONESREČENKO JE ODPELJAL

Iz Sentruperta proti Mozirju je vozila z osebnim avtomobilom PAVLA VERDEV, 25, iz Studenc. V Parižljah je z njene desne strani pripeljal pred njo na prednostno cesto voznik osebnega avtomobila BORIS STANTER. Prišlo je do trčenja, pri čemer se je Verdevova lažje ranila in jo je Boris Stanter takoj prepeljal v mozirski zdravstveni dom.

NEPREVIDNOST OB »SPICI«

Nekaj po 14. uri je bil promet na Teharski cesti v Celju zelo gost, ker so se ljudje vračali iz služb proti domu. Voznik osebnega avtomobila STANISLAV RECKO, 21, iz Dobrine je nena doma zavril, ker je pred njim pripeljal s stranske ceste nek osebni avtomobil. Za Reckom pa je v prekratki varnostni razdalji, v koloni, vozil IVAN KOČEVAR, 26, iz Celja, ki se je tako zaletel v Reckov avtomobil in povzročil škode za 3.000 dinarjev.

LONDONSKA MEGLA

Po takšni noči je pravzaprav razumljivo, da so naju ostali morali naslednje jutro precej vztrajno buditi. Kljub intenzivnemu bujenju sva z Janezom za jtrk vseeno prespala. K sreči sva naše ostale »turiste« še ujela pri »bojnim« posvetu: kam in kako, ta dan. Trije radijski tehniki so se namenili na ogled nekega studia, naši vrli peveci pa so si

PIŠE: VOJKO RIZMAL

tudi ta dan izbrali za nakupovanje koncertne garderobe. Ker sem lahko izbral, komu naj se pridružim, sem se odločil, da pospremim našo rojakinjo iz Kanade Mirjam Čekuta, ki v Ljubljani študira jugoslovansko zgodovino. Odločila se je za ogled Shakespearjevega rojstnega kraja. No, moram priznati, da je bila njena odločitev krasna, saj sem preživel ta dan najceneje, videla pa sva več, kot če bi se neorganizirano potikala po Angliji več dni. Z avtobusom smo odpotovali iz Londona ob 8. uri zjutraj, vrnili pa smo se zvečer ob sedmih. V našem

avtobusu se je zbrala precej pisana množica turistov. Največ je bilo Amerikancev, nekaj Kanadčanov, Spancev, Angležev, Francozov in celo dva para iz Južnoafriške republike. Da nisem vodiča samo gledal in da sem ga v veliki meri razumel, se moram zahvaliti svoji sopotnici Mirjam, ki je na vsak moj prosek pogled priskočila na pomoč moji angleščini. Kar se tiče kontakta z ostalimi turisti, moram reči, da so bili zelo dostopni in preprosti, še posebno nekaj Američanov srednjih let, ki so naju z Mirjam sami ogovorili, spraševali, odkod sva pa še o Jugoslaviji so začuda veliko vedeli.

Zanimiva je morda tale informacija vodiča! Povprečna tedenska plača Londončana znaša 67 funtov, to je približno 2500 Ndin. Pa brez zavidanja. S takšno plačo se v Londonu ne živi veliko bolje kot z našo povprečno pri nas.

Najprej smo si ogledali znamenito univerzitetno mesto Oxford, ki s svojim tradicionalnim videzom očara vsakega turi-

sta. Zanimiv je pogled na študente, ki ti da takoj vedeti, kje se vzgaja angleška konservativnost. Mesto ima 200 tisoč prebivalcev, od tega 11 tisoč študentov in približno 1100 profesorjev, saj pride na deset študentov en profesor. Skratka, naša 400 km dolga pot po Angliji nam je dala vtis, da je Anglija en sam muzej. Vse je staro, nove stanovanjske hiše, kot so pri nas na vsakem koraku, tam sploh ni moč videti, če pa, so zgrajene v stilu vseh ostalih. Izlet je bil resnično eno samo doživetje z nešteto malih vtisov. Težko bi še naprej risal rojstni kraj Williama Shakespeara, Winstona Churchilla, starinsko restavracijo, kjer smo kosili, grad Warwick itd., težko zato, ker bi mi verjetno glavni urednik ne dovolil toliko nadaljevanj.

Ko sva z Mirjam vesela in zadovoljna zadnja leta pridružila na večerjo, so ostali iz naše skupine že vneto pripovedovali svoje dnevne doživljaje. Le Janez Goršič je sedel nem in jezen, kot bi se mu zgodila največja nesreča. In ko sva bila zleknjena

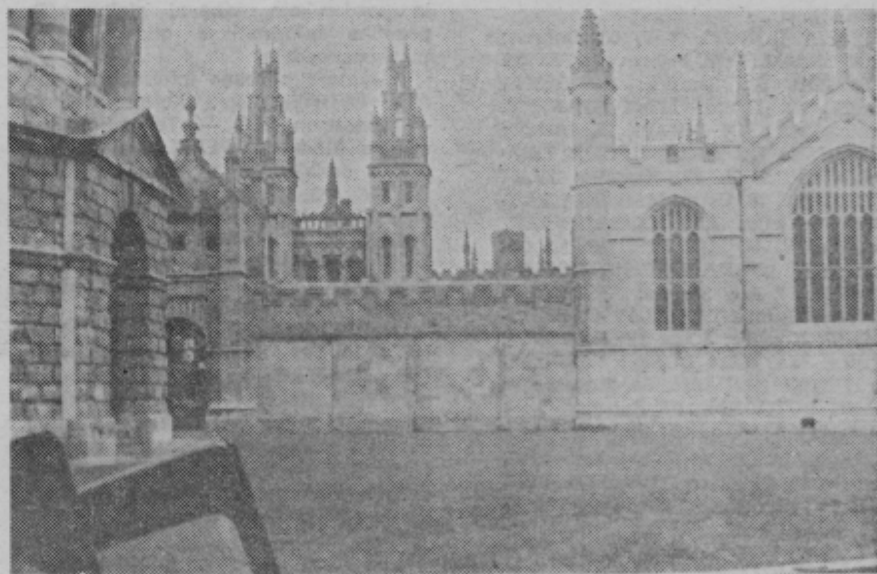
na posteljah, seveda oba iznemogla, je spregovoril prvo besedo, pa še ta je bila »kletvica« na račun Dejvija. Se hujše je bilo, ko sem ga prosil, da mi pokaže garderobo, ki jo bo nosil na turneji po Rusiji. Jasno mi je bilo, da so tudi ta dan samo

ogledovali izložbe, kupili pa nič. Skratka, Janez si ni mogel odpustiti, da je prišel tako daleč ogledovat samo izložbe. Za vse pa je seveda doživil Dejvija in ostale. Ko sem mu obljubil, da bom šel naslednji dan z njim v nakup in da bova vse hitro nakupila, je postal šele malce dobre volje. O mojem dnevu mu ta večer nisem veliko govoril, kajti s tem bi mu nezadovoljstvo samo še podžgal. Edino, kar mi je z veseljem pripovedoval, pa ne zaradi zlobe, je bilo to, kako sta Dejvi in Palmira ostala dve uri globoko pod Londonom, zaradi Dejvičeve simpatije do londonske podzemne železnice in seveda tudi zara-

di podtaknjene bombe. Na poti v hotel sta se namreč znašla ravno tam, kjer je policija naredila temeljito racijo in blokado, zaradi verjetno podtaknjene irske bombe.

Kljub temu da nisva bila preveč spočita, sva se namenila v mesto, ker pa je deževalo in ker v deževnem vremenu težko dobiš taxi, sva se namestila, oziroma zleknila v fotelje hotelskega salona ter si naročila screwdriver (po naše izvijač), to je sok z vodo. Ob tej nežni pijači, ki pa naju je vseeno počasi le opijnila, sva mirno ter z užitkom opazovala ostale goste ter se prav prijetno zabavala.

(Se nadaljuje)

Eden od oxfordskih »kolidžev«

MEHKUŽNI VIKINGI

»Mrzle noge, mrzle noge!«

Tako so v taktu cepetali in kriče demonstrirali pripadniki holandskih kraljevih oboroženih sil, ki so nastanjeni v Nemčiji in sicer v sestavi enot NATO.

Ti nadebudni branilci holandske krone in zahodnega sveta so kot demonstranti cestah zahtevali, da manever, ki je bil predviden na Lünenburških poljanah, odložijo na toplejše dni.

NATO generali so baje obupani nad pomehkuženimi potomci bojevitih Vikingov, ki naj bi bili s svojimi dolgimi lasmi, anarho-demokracijskimi idejami in drugo meščansko navlako prava kuga za disciplino v enotah NATO.

No, bradat in dolgolasi »vikings« delajo ministrstvu za obrambo v Holandiji še drugačne skrbi. Niso niti malo zaskrbljeni zaradi tistih nekaj ozeblin, ki dajejo opravka zdravnikom. Bolj jih skrbi to, da so vojaške bolnišnice polne uniformiranih kroničnih alkoholikov in drograncev.

Sicer pa so holandski rekruti, kakršni so na naši sliki, čvrsto odločeni uveljaviti v armadi, v katero vpokličejo komaj vsakega tretjega mladega podanika holandske krone, vpeljati vse svoboščine, ki veljajo za civiliste — vključno s stavko.

»Nočem reči, da tvoja mama katastrofalno kuha, pravi mladenič svojemu dekletu, potem ko jo je prvič obiskal na domu, toda postalo mi je povsem jasno, zakaj tvoja družina pred obedom tako vdano moli...«

HUMOR

»Moj fant,« pravi prva, »je zelo nežen. Če le more, nežno boža moje noge.«

»Moj je podoben,« doda druga, »toda zastavil si je mnogo višje cilje.«

»Zelo mi je žal,« pravi tajnica svojemu šefu, »toda morala bom začeti objavljati moje spomine, če mi hitro ne povešate plače!«

PRINC IN PEPELKA

Zapisali smo princ, a je v resnici že kralj. Kralj na švedskem prestolu Kralj Gustav je baje dokončno odločen poročiti svojo veliko nemško ljubezen Sylvijo Sommerliath. Pravzaprav v tem primeru odpovedujejo vsi za pravljice veljavni rekviziti. Kot kralj ni več princ, tako tudi Sylvija ni Pepelka, marveč hči bogatega nemškega trgovca. Romanca, ki se je pričela na olimpijadi v Münchnu, traja že skoraj štiri leta in se ji ne manjka obrekovalcev tako v kraljevskem Stockholmu kot tudi v domovini »Pepelke« Sylvije.

Nemci se muzajo, zlasti ti sti malce rjavo pobarvan čes, Svedom vračamo Sylvijo za Willyja (Brandta). Demokracijsko razpoloženi se trkajo na prsa, češ, to bo liberalističnim Svedom všeč, kralj in meščanka. »Točno,« pravijo švedski demokrati, »smo deklet iz množice, toda zakaj mora biti ravno Nemka?«

Tistim pa, ki jih manj z nima politika in ki jih bolj tare zavist, ni ušlo, da kralju Kralju Gustavu 29 let Sylviji pa 32.

Koliko grdi ovir in hudobije se plete okoli romana, ki tako zelo diši po pravljici?

